

Prior (Robertus)

L U S U S

Westmonasterienses,

Sive Epigrammatum et Poematum minorum
Delectus.

WESTMONASTERII;

ex officinâ A. CAMPBELL.

MDCCXXX.

Nobilissimis Honoratissimisque Viris

JACOBO Duci de *Chandos*,

GULIELMO Baroni de *Abergavenny*,

WORTLEY MONTAGUE,
MARTINO BLADEN,
ANTONIO DUNCOMB,
JOHANNI CONDUIT,

} *Armigeris,*

Comitiis Westmonasteriensium. Anno 1730

Præfectis,

Cæterisque omnibus Regiæ illius Scholæ

Alumnis,

Lusus hosce *Westmonasterienses*,
Summo cum obsequio et observantiâ,
humillimè offert dicâtque

Kalendis *Januariis*,
1730.

R. PRIOR.

Modestus Honoratus

Jacobs

Gutierrez

Wentley

Wentley

Wentley

Wentley

Wentley

Wentley

Wentley

Wentley

Wentley

R. Prior

Wentley

LECTORI S.

LUfus hosce, amice Lector, et, si Westmonasteriensis, amicissime, non ostentationi sed arctioribus Editoris rebus debes. Privata ipsius hæc est collectio, cui nihil de publico suppeditatum fuit nisi benigna amicorum subsidia; quibus comiter adjutus hoc opus, quâ spectas elegantia, in lucem tandem protulit. Nihil huc non Westmonasteriense irrepsisse sperat, nihil aliud pro certo voluit: et si hi puerorum lusus viros, severioribus paululum depositis studiis, delectare potuerint, proposito ipsius pulchrè respondebunt. Tyroribus certè erunt usui, et in literarum studiis teneros eorum animos ad æmulationem et amorem laudis acuent et excitabunt. Nihil hîc a moribus bonis alienum, nihil quod ipsos ab institutione et disciplinâ remissiores faciat, invenient. Nulli hîc inhonesti sales, nulla, ut in libris
hujusmodi

()

hujusmodi sæpe nimis occurrit, ingeniosa impuritas. Suum sit igitur Editori meritum et molumento proprio et juvenum simul utilitati consuluisse. Et si hoc ei Lectorum benevolentiam conciliaverit, si Westmonasterienses præcipuè huic operi faverint, justam debitamque gratiam referet animus beneficiorum semper memor; et se punctum tulisse agnoscet, quòd suo utili aliorum dulce immiscuerit.

L U S U S

WESTMONASTERIENSES.

ANNA Augusta, Pia, Felix, Parens patriæ.

ORTUNÆ primum templi
dedit *Ancus* honorem ;
Hofilii bello gloria major erat.
Rex *Numa* constituit sacros ex
ordine ritus,
Hinc crevit multo sub duce
Roma potens.

ANNA sed auspiciis vincit felicibus *Ancum*,
Hofilium bello, relligione *Numam*.

Sic *Pia*, sic *Felix*, et sic *Augusta* vocatur ;
Et plures titulos omnibus Una gerit.

Ἄε κρείσσον ὀφειλόμενον.

ÆRUMNIS graviter pressus miserâque fenestâ,
Solâ, inquit, mea sunt morte levanda mala.
Exoptata veni mihi mors gratissima rerum;
Mors venit, et tremulo sic ait ore senex.
Debemur, fateor, tibi nos et nostra ; sed, o mors,
Si placet, ulterius debitor esse velim.

Aliquis malo fuit usus in illo.

Post victas urbes et belli tædia, miles
Ad patriam tendit mancus, et æris inops.
Emeritus subit inde domos, ingentia Regum
Dona, ipsis belli perfruiturque malis.
Felices casus ! quanto præstantius, inquit,
Cruribus, o focii, quam caruisse cibus !

Alterius res altera poscit opem.

HOSPES, convivis faturentur ut intima corda,
Ut lato festum sit geniale die ;
Dulcia rite tuo commisce sacchara citro,
Mistâque sit lymphâ virgine fortis aqua.

Jam

Jam non lautitiæ invidas epulifve Tonantis,
Tale nec illius pocula nectar habent.

Amica silentia.

NON satis instructos, rigidus Præceptor, alumnos
Pythagoras annos quinque filere jubet.
Sic didicere loqui, utque loqui didicere silentes,
Cum fari incipiant, cætera turba filet.

Ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆρα θεοὶ νόον ἐκ ἐρέφυσαν.

UNDIQUE cantores vocat ad certamina Cæsar,
Et litem harmonicam commoveamus, ait.
Certatum est: palmam poscit vocalior unus,
Stultitiæque tulit præmia digna crucem.
Cantavit melius, fateor, superando Neronem,
Plus sapuit, poterat quem superare Nero,

Ἀπὸρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται.

CONGRESSUS Parthis Crassus post prælia prima,
Vicinus, exclamat; terga dedere fugæ,

Infemus cedenti alacres, nec tela moremur,
Parthus ab averſo quæ jaculatur equo.
Quid facis? has acies mox acrior inſtruet hoſtis;
Certius ut poſſit vincere, Craſſe, fugit.

Animi levis eſt voluptas ultio.

JAM celebres egit Thomyris furibunda triumphos,
Et nati manes fortiter ulta ſui eſt.
At mox ſanguineæ Cyri caput injicit urnæ,
Sic inquit ſaties, Cyre, cruore ſitim.
Palma quidem dextram potuit decuiſſe virilem,
Ultio ſcæmineas ſed probat eſſe manus.

Ardua res hæc eſt opibus non tradere
mores.

ATTONITUS Cicero, o mores! o tempora! dixit,
Cum ſua jam luxu perdita Roma fuit.
Quoſnam alios mores, quænam altera tempora Romæ
Expectet tantas Tullius inter opes?
Ut priſci redeant mores, ut tempora priſca,
Paupertas Romæ priſtina ſola dabit.

"Ἀριστον μὲν ὕδωρ.

CUR, Baco, nequicquam muros moliris ahenos ?

Stat circumfuso terra Britannia falo.

Define opus vanum : convellere nullus Achilles

Audebit muros, quos struit ipsa Thetis. |

ASPICE, quàm teneræ turgent in palmite gemmæ,

Prodit et in summum feminis herba solum.

Nequicquam mulcent auræ, sol firmat, alitque

Frustrà purpureas terra benigna rosas.

Jupiter ipse suo descendit plurimus imbre,

Parturit hinc fructus terra rigata novos.

Aurato quondam descendit Jupiter imbre,

Ditior hoc pluvio jam rigat imbre solum.

Arte emendanda est fortuna.

SÆPIUS optâsti nativas, Dædale, Cumas,

Dum Labyrinthæ te tenuere domus.

Sed frustra : heu ! patuit nec terra nec æquor ituro,

Sola levis tutæ spem dedit aura fugæ.

A 3

Nec

6 *Lusus Westmonasteriensis.*

Nec spes vana ; novas librans nam corpus in alas,
Tutus per vastum carpis inane viam.
Luditur artifice fati inclementia dextrâ,
Aurâque sola fugæ si patet, arte patet.

Aude aliquid.

QUID terrere potest sperantem grandia ? quid me ?
Dat menti stimulos ambitionis amor.
An mihi tu Nioben memorabis honoris amantem ?
Supplicium a superis non tulit illa grave.
Namque hujus Pario dum marmore contegit ossa,
Erigit huic statuas hostis Apollo novas.

Aude hospes contemnere opes.

CAMBER natali celebrat convivia festo,
Et fluit ad lautas plurima turba dapes.
Hic lac concretum torret pinguedine stillans,
Et properat proprios quisque parare cibos.
Lauta quidem cœna est, cum jactes, Cambro-Britanne,
Quot tibi convivas, tot simul esse coquos.

Audentes fortuna juvat.

GRÆCIA jam multos bello consumpserat annos,
Et Troja incolumis stabat, ut ante fuit.
Hinc structo se claudit equo fera turba, parata
Seu versare dolos, five perire dolis.
Sors favit Danais audentibus ultima ; Tro jam
Ceperunt, quia non pertimere capi.

———— Bene multa ministrat
Impetus. —————

VICINAM ad villam Batavus dum lubricus errat
Per glaciem, et prono corpore carpit iter,
Impetus ipse celer vestigia firmat euntis ;
Currere cum nequeat, tum neque stare potest.

Cum per flagrantés serpunt incendia vicos,
Eruta sulphureo pulvere tecta cadunt.
Cessat sœva lues, ignisque extinguitur igne,
Flammæque tarda nocet, cum violenta juvat.

Bibitur ex vitro.

FORTE fuit bibulos inter clepsydra sodales,
Quæ monuit celeri tempus abire fugâ.
Quidam ait, o, tecum mihi nil, clepsydra ; beati
Non norunt horas hoc numerare vitro.

PONIMUS in mensam calices adamante notatos ;
Et Pholoæ sacer hic, et sacer ille Chloæ:
Quin ubi mox fugiens ætas et forma recessit,
Frangitur in vitreo nomine prisca Venus.
Frustra, alate puer, tibi regna perennia spondes,
Quæ tibi cum fragili sint peritura vitro.

Ad Comitem de DORSET.

SCULPIS, docte Comes, vitrum dum nomine Nymphæ,
Phyllida seu malis scribere, sive Chloen ;
Perge ultrâ, et nympham Patriâ dignare Camœnâ ;
Marmorâque haud poterunt hoc superare vitrum.

Ad serenissimum GEORGIUM *Walliæ*
Principem.

CÆSARÆ spes prima domûs, clarissime princeps,
Quot tibi propinat pocula plena Brito !
Quam benè gessisti regni moderator habenas !
Non Dii, non Cæsar defuit imperio.
Olim cum precibus non exoranda Britannis
Abstulerint regem, cum tibi fata patrem,
Sic FREDERICUS avum referat virtute, Tuâsque
(Sed raro abfueris) sic gerat ille vices.

Cæcus amor fui est.

L AIS anus speculum per longas consulit horas,
Nec tamen in speculo Laida cernit anum.
Nec capite in toto canum reperire capillum,
Nec rugam in totâ fronte videre potest.
Seu verum est speculum, quod amanti ostendit amatam,
Seu speculum est mendax, Laida Lais amat.

Cineri gloria fera venit.

AUDIS Mæonides, nigris inclusus Avernīs,
Audis, ut nostro semper in orbe sonas?
Ecce suæ vatem Pallas te vindicat urbi,
Ecce suum dicit Smyrna, Chiósque suum.

Te

Te verò, in triviis tentantem carmina frustra,
 Nōluit esse suum Smyrna, Chiósque suum.
 Heu! quam parva feres solatia mortis in umbrā,
 Quod servet cineres illa, vel illa, tuos!

Communis sensus in altā
 Fortuna rarus.

Ut multis opibus dignus sit divitiis hæres,
 In propriā genitrix hunc fovet alma domo.
 Rura colit; nunquam invitum labor improbus urget,
 Nec teneras lædunt vimina sæva manus.
 Non illum libri, non vexat cura magistri,
 Nec nisi nutricis ridet amatæ sales.
 In quantum spe tollit avos! quis dignior hæres
 Materno ingenio, divitiisque patris!

Consule quid valeant humeri.

ROBUSTIS fert mundum humeris, et pondere curvus
 Sudat, et ingenti mole laborat Atlas.
 Quos nervos, quam cervicem, quæ brachia, crurum
 Quam validos nexus, tam grave poscit onus!

O cautè incedas ! minimus nam si tibi lapsus
Offendat gressus, Omnia corruimus.

—————Creditur ingens
Pauperies vitium. —————

AURATOS juvenis Pellæus gestat amictus,
Creditur hinc magni filius esse Jovis.
At Cynici laceras ridet plebs improba vestes,
Atque hinc contemptus dicitur esse canis.
Hic canis, ille Deus ; dedit hoc discrimen amictus :
Si mutas vestes, hic Deus, ille canis.

Cur nescire pudens pravè quam discere
mavis ?

CŒPERAT ut Græcè jam balbutire, Catonem
Romani irrident nescia turba senem.
Sperne tamen sapiens Romæ fastidia, serò
Nec pudeat Grajos posse tonare sonos.
Qui jam te rident, te non didicisse pudentem,
Tandem erit his ipsis non didicisse pudor.

Currite ducentes subtemina, currite, fusi.

CUR utrosque vagus currit mercator ad Indos?

Cur dubium incertas per mare quærit opes?

Non oriente opus est, non hæc adeunda pericla,

Vos modo si patriæ vellera fertis, oves.

Lana dabit propriis ut diffuat Anglia gazis,

Ex filis pendent fata Britanna suis.

Cur turpe putas nescire fateri.

ÆNIGMA obscurum me quæstio torquet anilis;

Subnue responsum, subnue, Apollo, mihi.

Subrisit Deus, et meditando extundere, dixit,

Nil potes: ignarum te fateare, scies.

Ipsa ultrò expediet tibi rem sine numine nostro,

Nam rogat ut doceat, non doceatur, anus.

Dabitur licentia sumpta pudenter.

PARCIUS obtundas precor, Attale, parcius aures,
Linguâ crede mihi nolo perire tuâ.
Rarius obtuleris si te mihi forte vacanti,
Dulce fatis verbis reddere verba tuis.
Sin tacitum impellas quovis sermone molestus,
Me nego vel vacuum posse vacare tibi.

Damna juvant.

MILES, crure minor, vel utroque orbatus ocello,
Chelſeiana decens incola tecta ſubit.
Hic alacres bene paſtus agit noctesque diésque,
Quæque dedit memorat vulnera, quæque tulit.

Felix

16 L U S U S *Westmonasterienses.*

Felix damnum, inquit, felicia vulnera ! tales
Integra non poterant membra parare lares.

E x quo surgentes nobis promissimus ædes,
Ventis expositos septima vidit hyems.
Artifice inceptum claro, et tot sumptibus auctum
Frustra, pendet opus, spes tamen una manet,
Quod non Hannesius, non rex, proceresque faventes,
Hoc veteris tecti forte ruina dabit.

SARMATICO superante, Getarum ex plebe virago
Cessit in hostiles, bellica præda, manus.
Regi verna placet, mox et volventibus annis
Fit thalami confors imperiique comes.
Non hæc stemma patrum, non copia dotis avitæ,
Sed, quæ vincla dedit, fors tibi sceptræ dedit.

Dant animos focii.

SARTOREM populus timidumque et dicit inertem,
Sartorem vulgus denegat esse virum.
Quamvis non solus numero tamen ille valebit,
Octo sartores adde, Vir esse potest.

QUÆ sola attonitas tinnitu verberat aures
Campana, heu! funus lugubre adeste monet,
Atqui cum turris concentu personat æris,
Læta canens victos procubuisse duces;
Hæc quoque conspirat, nuper quæ mœsta sonabat,
Cumque aliæ placeant auribus, illa placet,

CUM primum aggreditur præcentor rusticus hymnum,
Vox tremit, et tremulo vix sonat ore melos,
At populi ingeminat junctus cum clamor ad aures,
Stridet, et egregiè templa canendo quatit,
Tot fluit in numeros, tot habet discrimina vocum,
Ut solum hunc plenum dixeris esse chorum,

ANTIQUUM Thami, vates, exquirite fontem,
Ut primum exili defilit unda vado,
Mox se addunt aliæ Nymphæ socialibus undis,
Quæque suum excipiunt Naiades amne Deum,
Volvitur his surgens fociis animosior Isis,
Non alio ritu Thamisis esse potest,

Da quod amputem.

PANNICULOS Barathro furtivos sartor avaro,
Quas aliena dedit copia, mandat opes.
At panno ne parce, etsi furabitur ille,
Nam si vel minimum des, quod habebit, erit.

Da sapere et fari.

DISCIPULI quinos Samii filuere per annos,
Sic iussit rigida lex veneranda scholæ.
Interea hauserunt docti præcepta magistri,
Et taciti studiis incubuere suis.
Hinc tantum Italica surgebat gloria sectæ,
Quod tum coeperunt, cum sapere, loqui.

Dat veniam corvis vexat censura columbas.

IMPLICAT innocuum volitantis aranea muscæ
Corpus, et implicitum dira venena necant.
Huc illuc sed apes tutâ secant æthera pennâ,
Quæris apes cur non læditur? illa nocet.

Defendit numerus.

TRASCENS rabido clamat Fanaticus ore,
Quem clausum tenuit Bethlemiana domus;
Cum totam plures insanivèrè per urbem,
Consilium his sanos perdere quosque fuit.
Hinc victi numeris nos carcere claudimur, et quo
Sobria pars hominum vivimus ecce modo.

BLANDIOR indulgit, felis, tibi Parca, novenà
Nam tibi net Lachesis fila novena colo.
Hinc, si missa voles celsi de culmine tecti,
Volveris in tutos præcipitata pedes.
Nec, miseram licet infestent laniisque, canesque,
Te lanii exanimant, exanimantve canes.
Si moriari semel, si bis, si tervè quaterve,
Plus quàm dimidià parte superstes eris,

Delirant reges, plectuntur Achivi.

CONTRA Pompeium dum sævis, invidè Cæsar,
Impius in Latiis stringitur ensis agris.

Hinc sancti patres, equitumque hinc nobilis ordo,
 Et vulgi mixtim corpora fusa jacent.
 Rivalem ille pati dum nescit, et ille priorem,
 Cogitur innocuus civis utrumque pati.

————— Demit honorem
 Æmulus Ajaci. —————

SECURUS tacitâ dum Domitianus in aulâ
 Muscarum ferulis agmina sternit ovans.
 Urbs regem delirum ultrò contemnit, et odit
 Tam parvo tinctas sanguine Roma manus.
 Quid mundum superasse juvat? quæcunque superbis
 Provenit ex aquilis gloria, musca rapit.

————— De turribus altis
 Det campana sonum. —————

INFANS vagitu dum personat æthera, nutrix
 Sistere vult strepitum, plus tamen ipsa strepit.
 Mox quatit a tenero pendentia cymbala collo,
 Hos puer arrectâ combibit aure sonos.

Non

Non ita dulce melos, sed dum campanula tinnit,
Neve infans vagit jam, neque garrit anus.

WESTMONASTERII Thomas dum deserit arces,
Eque ruinosa turre coactus abit.
Ignotam Pauli migrans novus hospes ad ædem
Ingemit, et gemitu rumpit utrumque latus.
Rumpitur, et rumpatur : erat nam corde Papista,
Qui poterat Paulo præposuisse Petrum.

Dic aliquid de tribus capellis:

IN mediâ pinguis reboat dum Nævolus aulâ,
Et vocum torrens præpes ab ore ruit.
Nobile nunc miseri percurrit stemma clientis,
Et super antiquis multa recenset avis,
Quin tu, floridule orator, præconia mitte
Garrula ; ne laudes, sed tuæare reum.

Dicam terrestria signa,

CÆRULEI pinguntur apri, rubrique leones,
Nec cyncus niger hic rara videtur avis.

Te, natura, sequi pictoribus una vetustis
Laus fuit, at nostros non potes ipsa sequi.

Dic mihi si fueris tu leo, qualis eris.

SI tibi communis detur custodia censûs,
Dixti, quam justus, quamque fidelis ero!
At tibi cessissent cum vestigalia curæ:
Justus honestus homo, tu quoque quæstor eras.

QUID pellem horrifoni tibi sumis, aselle, leonis,
Sic sperans dominum fallere posse tuum.
Quamvis sis tumidus tanti sub imagine monstri,
Detrahitur pellis, detrahiturque leo.

Qui pater et princeps conscendit Papa cathedram,
Distinguit sese nomine quisque novo.
Pro bonitate suâ Clemens vult ille vocari,
Ille suâ mavult pro Feritate Leo.
Sed bene Clementem, bene sed perpende Leonem,
Sævus erit Clemens, et Leo mitis erit.

Dicite defectus Solis Lunæque labores.

CUM tua furta, Venus, clarâ Sol luce retextit,
Phœbum quam velles occuluisse caput!
Occulit ille caput, sed quæ spes, Diva, latendi?
Cum prodat faciem non minus umbra tuam.

Ad Comitem de DORSET.

CUM titulos ornes et Avitos dignus honores,
Cum nostram hanc repetas non sine laude scholam;
Si noster cœlo radios subducatur Apollo,
Si nostrum infelix obruat umbra diem:
Rebus in obscuris te, lumina, poscimus omnes,
Ipse orere, et Patrio fidere sparge diem.

Dies pulchro distinguitur ordine rerum.

SÆPE, puer, seriem actarum mirabere rerum,
Respicièsque tuâ pensa peracta manu.
Hanc consumpserunt Ciceronis opuscula lucem,
Hæc mihi Mæonides, hæc Maro, lectus erat.
Heu! celeri fugit hora gradu, fugiâtque licebit,
Dum manet in chartis, quæ fugit, hora tuis.

Difficiles aditus primi.

EXERCET per rura obscœnum ubi saga laborem,
Fascinat et porcos, diminuitque greges.
Vestibulum ante ipsum primoque in limine fixa
Ungula signatos sacrat equina lares.
Rusticus haud metuit pueris, licet ostia pandat,
Incolumem præstant limina tuta domum.

Disce tubo genitos haurire et reddere fumos.

SANUS es? extemplo facit ægrotare Tobacco,
Æger es? hunc ipsum sumito, sanus eris.
Herba eadem sanis dat morbum ægrisque medelam,
Nescio quid majus Pelias hasta potest.

ALDRICIUS nobis nomen memorabile, Pæti
Omnia qui novit commoda, sic cecinit.
Pætum mane viget, marcescit nocte, caditque:
Primo mane viget sic homo, nocte cadit.
Ut redit in cineres incensum; mortuus omnis
Sic redit in cineres, fitque quod ante fuit.

Quis

Quis non e tubulis discat nunc reddere fumos,
Vivere cum doceant et bene posse mori?

Dolus an virtus, quis in hoste requirit?

Si Tydidem unquam victorem inducat Homerus,
Virtus per quam dux vicit aperta fuit.
Quod si victorem vates describat Ulysses,
Jam Tros Dulichiâ plurimus arte cadit.
Sive hoc Troja cadat, sive illo, nemo requirit,
Sed certè ut caderet victor uterque fuit.

Dos est magna parentum virtus.

ARDET Fabricius Romanum extendere nomen
Integer, indomitus pectore, spretor opum.
Sæpe triumphato redit haud ditatus ab hoste,
Nec moriens natis quod tribuatur habet.
Sunt tamen haud inopes, nam tanto patre creatis
Dos, quodcunque potens Roma tenebat, erat.

Dulce et decorum est pro patriâ mori.

Ut vidit laceros sibi constans Regulus artus,
Et membra indignis dilacerata modis,
Membra mihi, Carthago, inquit, lacerando triumphes,
At mihi quod laceres membra triumphus erit,
A te quod cecidi multum lætere ; sed ipse
Plus lætor patriæ me cecidisse meæ.

————— Ego paucis
Offendor maculis. —————

DULCIA quisque sinu cur gestat carmina Flacci?
Cur hiat assiduâ pagina trita manu?
Ille potest os magna sonans æquare Maronis?
Illène delicias vincere, Nasô, tuas?
Sed maculis expers fuit, et limatus ad unguem,
Inque omni lusit carmine tota Venus.

E minimis maxima.

TENDIT ad extremos deducta e montibus Indos
Et gerit arma utero puppis adunca suo,
Sed tamen exiguâ naves ab origine natæ,
Et movet in mediis glans fera bella fretis.

BELINI ad portam secretum fœmina grando
Vicinæ tutis auribus imposuit.
Rixantum hinc sequitur clamor dirûsque tumultus,
Principium hinc capiunt prælia dira suum.
Quis neget ex minimo procedere maxima motu?
Cum, qui tanta dedit bella, fufurrus erat.

ISIS, per virides serpens argenteus ulvas,
Vix tenui inceptum flumine radit iter.
Mobilitate auget, virêsq̃ue acquirit eundo,
Thamisis et rapidas in mare volvit aquas.
Sic fons exiguus vastum se expandit in æquor,
Oceanûsque, rates qui capit, Isis erat.

USQUE colo et calatho affuetos operæque Minervæ
Virgineos digitos improba pungit acus.
Guttatim tenero distillat corpore sanguis,
Exhalânque animam languida nymp̃ha cadit.
Infelix tua sors, fatum et miserabile, virgo!
Quàm telum exiguum, quàm grave vulnus erat !

Est locus unicuique suus.

Quid ruis armatum, Cytherea imbellis, in hostem?

Quid gravis insolitas conterit hasta manus?

Quid teneros durâ religas sub casside crines,

Infirmum valido cingis et ense latus?

Tu, Dea, semper ames, nec tela virilia sumas;

Non galeata potes vincere, nuda potes.

Est virtus placitis abstinuisse bonis.

Sicca peragranti Lybiæ deserta Catoni

Hauftus in inversâ casside fertur aquæ.

Hanc tamen ille, urit quamvis fitis arida fauces,

Spektanti toto milite fundit humi.

O vis admiranda animi! dominatur in orbe

Devicto virtus Cæsaris, et minor est.

Ἐυσέβης ἐκ ἀπόλλωλε χάρις

INSISTAS iter, Ænea, per tela per ignes,

Intrepidus patriæ sacra patrémque feras,

Circum

Circum acies Danaûm sese licet undique fundant,
Innumeras strages inter et arma virûm.
Te sacrum defendit onus, servâtque vicissim;
Dum patris servas tu caput, ille tuum.

—Eutrapelus cuicumque nocere volebat
Vestimenta dedit pretiosa. —

THESTYLIS invehitur plauastro rudis hospes ad urbem,
Veste decens, simplex moribus, ore rubens.
Hanc anus excipiens blandè, bona mater agrestem
Mutare ornatum splendidiore parat.
O fugias, longè fugias fallacia dona,
Quæ simul indueris, Thestyli, tota peris.

Excîdi nequeunt stultis hærentia.

LANGUIDA fœmineos sentit matrona vapores,
Et queritur neque vel sana, nec ægra diu.
Creber adest medicus, mannâmq; oleûmq; ministrat,
Nec superat bilem Manna oleûmye gravem.

Bajarem

Bajarum tandem lymphas petit illa faubres,
Ne tamen hinc sponsus speret ineptus opem.
Dum multo splendet populo Bathonia, semper
Vere renascentem sentiet illa febrem.

Exigui est animi velle et non posse nocere.

QUEM mors Hispano de carcere solvit amica,
Hæretici ad pœnas ducitur effigies.
Lene ibi tormentum panni patiuntur, et igni
Devovet errores lintea imago suos.
Nugæ! si sequitur manes cura ulla sepultos,
Hæretica innocuas despicit Umbra minas.

Ex ovo omnia.

ANSER erat quondam (veterum sic fabula narrat)
Aurea quæ Dominæ protulit ova suæ
O felix domina, atque ales pulcherrima! certe
Ex ovis possunt cuncta venire tuis.

Facile cum valemus recta consilia ægrotis
damus.

IMPERIOSA suo dominatur Lydia Crispo,
Et quodcunque procax hæc jubet, ille facit.
Vendere jam timidum vult Lydia rura maritum;
Et patrias jussus vendere vendit opes.
Miraris misero tanta unde insania Crispo?
Tu, tibi cum fuerit Lydia, Crispus eris.

Fallere credentem non res operosa.

FÆMINA cui pendet de tergo squalidus infans,
Omnibus ad votum fata futura refert.
Dantur opes avidis, senibus longissima vita,
Virginibus pueri, virgo decora viro,

Callida

Callida anus magis est, magis an tu credula turba ?

Callida anus, sed tu credula turba magis.

DUM mentita genus, cultusque induta viriles,

Romanum gessit Papa Joanna pedum,

Fœminæ fraudi grex se commisit ineptus,

Atque piè verum credidit esse senem.

Pastori nimium tu, Roma, heu credula ; namque,

Si nequeat falli, fallere Papa potest.

Fallere plana solent.

VIR fuit, exigua a collo cui lintea pendent,

Cui vestis, cui frons sobria, curta coma.

Protulit hic merces ; seu sumas, sive relinquo,

Hæc bona sunt certè, dixit, et imposuit.

Non puduit falli ; quis enim non fallitur, inquam ?

Sed falli a tantâ simplicitate pudet.

———— Falsos in tempora crines Addit. —————

INCEDIS calvo spectandus vertice, Cæsar,

Seu Libyæ soles fers, Britonumve gelu,

C

Nij

Nil tibi crine opus est ; quocunque sub axe moraris,
Quæ tua defendat tempora, laurus erit.

SUNT hic queis volitant humerum per utrumque capilli,
Inque sinus multæ defluit unda comæ.

Credas hos superasse *χαρηγούοντας Ἀχαιῆς* ;
Sin intus spectes, plus sapere Phryges.

Fas est et ab hoste doceri.

FRUSTRA indefessus perfers, Catilina, labores,
Dum cura adversi consulis æqua tuæ est.
Dum tu das operam, magis hinc dat consul ; et hosti
Terror et exemplum fit tua cura tuo.
Discit ab hoste suum devincere Tullius hostem ;
Et, cur nil timeat, colligit unde timet.

Fastidit olus qui novit regibus uti.

EST Petrus e sylvis, viridi tunicatus amictu,
Nescius humanos fingere voce sonos.

Decussæ

Decussæ huic quercu glandes, herbæque fuerunt

Pabula, thesauris sēpositæque nuces.

Limina nunc regum visit, nunc divite luxu

Pascitur, ignotis luxuriâtque cibis.

Quò cito dediscas glandes herbâsque nucésque,

Ut sapit Ulricus, tu quoque, Petre, sâpe,

Fatetur quis se scire nihil?

Cum soli Grajas septem sâpuère per urbes,

Quam sâpiens ætas! quam bene docta fuit!

Sed nunc vix totidem se stultos esse fatentur,

Cedite nunc sēc'lis sēc'la priora novis.

Tum sapiens scriptor, populo plaudente, tacebat;

Quisque sibi plaudit nunc, populúsque tacet,

Felices, quorum nova mœnia surgunt.

Ad Comitem de BURLINGTON.

SURGENTIS Trojæ condunt nova mœnia divi,

Auspicio surgant ut meliore lares,

Arx Trojana Deis ; Te, Burlingtone, superbit
Nostra, nec artifices mallet habere Deos.

Fictis jocari semper fabulis.

CIVILIS trahit in partes discordia Romam,
Et ruit in sacros plebs malefana patres.
Fabellâ attentas Agrippa Menenius aures
Detinet, atque omnis protinus ira cadit.
Debes imperium, et leges, et patria jura,
Huic tempestivo, maxima Roma, joco.

Fortiter ille facit qui miser esse potest.

EN ! sequitur sed non dejecto Regulus ore
Victoris, victor non minus ipse, rotas.
En ! solitâ facies est majestate verenda,
En ! quam terribilis regnat in ore decor.
Membra mihi laceres, Carthago ; et sit decus, inquit,
Imposuisse tuum vinc'la, tulisse meum.

Fronti multa fides.

THAIS anus damnat generosi pocula Bacchi ;
Sola, inquit, nostram mitigat unda sitim.
Verbis nulla fides, sed fronti plurima : rubro
Noscitur ex naso, quod bibit illa merum.

MIRARIS quare incedas quocunque per urbem
Turba tibi est omnis vaticinata crucem.
Dicam : suspecto cum sis tam nubilus ore,
Fronti multa tuæ est, hinc tibi nulla fides.

ANTE fores pendet fons notum insigne tabernæ;
Et late pictas ejaculatur aquas.
Vinofi, procul este, merum ne quærite; signo
Multa fides, nam plus invenietis aquæ.

— Frustrà qui splendeat, unus et alter
Affuitur pannus. —

EN sartor tunicam, conjungens fragminibûsque
Fragmina relliquiis relliquiâsque, facit.

Mille hic panniculi splendent et mille colores,
Pulchrior haud Iris splendidiôrve nitet.
Qui tamen artificis mentem mirare manûsque,
Hæc simul indueris tegmina, stultus eris.

Furor arma ministrat.

UNDIQUE Cæsaream navem cum cinxerat hostis,
Nec jam sufficerent amplius arma viris.
Dira balistæ igitur me vis jaculetur in hostes
Miles, ab accepto vulnere tardus, ait.
Arma ubi non furor inveniet? si cætera defint,
Ipse sibi irascens arma furoris erit.

Gaudent scribentes quicquid scripsere
beati.

AD lusus quoties juvenes hilarésque puellas
Festa Valentini concelebranda vocant ;
Quisque suam juvenis chartæ pro more puellam
Inscribit, juvenem quæque puella suam.
Jucundi risus et gaudia vera sequuntur,
Nam scribunt quicquid scribere jussit amor.

Gaude quod spectant oculi te mille
loquentem.

DUM sanas læsos oculos per compita, Reade,
Ad vocem currit plurima turba tuam.

Quod

Quod spectant te mille oculi, placet hoc tibi, Reade,
Quod te non spectant, hoc tibi, Reade, placet.

ANTONI, indignum miseri post funus amici,
Declamaturus pulpita celsa petis.
Hinc turbam ipse vides, hinc ipse videris ab illis,
Et contracta tuo pendet ab ore cohors.
Quot te dicentem infixi mirantur ocelli,
Marce, tot ultor habes in tua iussa manus.

Ad Comitem NOTTINGHAMIÆ.

INSANI penitus quod dogmata conterat Arri,
Egregium profers, nobilis Auctor, opus.
Utraque promeritas tibi fert Academia grates,
Et Cleri laudes vox sonat una tuas.
Sæpe inter procures oculi te mille loquentem
Vidère, innumeri sed tua scripta legunt.

Genus nisi cum re vilius algâ.

FERT lænam ex humeris pendentem futor Iberus,
Et longo macrum cingitur ense latus.

Jactat

Jaſtat avos, quamvis vacuà, proavóſque, crumenà,
Et vanà exultans nobilitate tumet.
Abjice vel crepidam, futor, vel nobilitatem;
Non bene fert crepidam tam generoſa manus.

Grande doloris
Ingenium.

CARCERE clauſa nigro dum flet Philomela, nefandum
Prodidit ingenio, quod nequit ore, ſcelus.
Tereos inceſti depingit callida crimen
Veſte ſuper, doctà quam variavit acu.
Quid non poſſe putas fieri diſtante dolore?
Aut ubi non lingua eſt, ſi neque dextra tacet?

Gratia ab officio quod mora tardat abeſt.

MILLE fatigatus votis precibúſque pudicis,
Hermogenes, paſſo gutture, dulce canis.
Num ſperas grates? vocis pretium antè tulíſti,
Jure ſuo cantum tot meruere preces.

_____ Grex totus in agris
Unius scabie cadit. _____

SOMNIA dum cerebri profers, Mahumeda, calentis,
Et paradisiacas, quas tibi fingis, opes.
Campestres Arabas idem rapit entheus ardor,
Inficit et Libyes, quàm patet usque, plagas.
Inde per Europam atque Asiam contagia serpunt,
Et tota unius terra furore furit.

Hæ tibi sint artes.

O ANNÆ pietas titulo dignissima sacro,
 Quæ Jani claudit templa struitque nova !
 Non tibi, Londinum, sunt propugnacula belli,
 Quamvis turritum tollis ad astra caput.
 Pro vallo pietas, tibi pro munimine templum,
 Et pro militibus sanctior ordo togæ.

Ad mare pacificum, pacis non vana futuræ
 Omina, securæ vela dedere rates.
 Jam primum Angliacas videt India tuta carinas,
 Pandit et auriferos terra beata sinus.

Prodiga

Prodiga quas contra fusos impendit Iberos
Anglia, nunc Anglis reddet Iberus opes.

CÆTERA dum posito mitescunt agmina ferro,
Armis splendet adhuc Finsburiana cohors.
Dispositas hinc inde acies longo ordine pandit ;
Confertur densus pes pede, virque viro.
Perge, animosâ cohors, victrix sine clade triumphâ,
Prælia tu paci non inimica geris.

Ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν ἔδύναται.

QUI nummum et vestes misero mœstissimus ore
In triviâ a populo prætereunte petit.
Accipit et vestes et nummum, at munus inane ;
Namque iterum est nudus cras, iterûmque rogat,
Mitte supervacuos sumptus et inutile donum,
Seu dare, seu libeat non dare, nudus erit.

———— Hic vivimus ambitiosâ
Paupertate omnes. —————

VESTIBUS, incessu, galeâ, plumisq̃ue superbus
Histrio regales scenicus æquat opes.
Terrarum hunc Dominum Pellæum aut Cæsara credas,
Aut Pyrrho heroem dixeris esse parem.
Nec tamen imperium cordi huic, nec gloria sceptri,
Una sed hæc, ut cras prandeat, ambitio est.

His saltem accumulem donis et fungar inani
Munere. —————

CUR scripta Aldricius mandavit dulcia flammis ?
His tumultum donis accumulare juvat ?
Cur nimium sancti hæredes mandata sequuntur,
Nec cauti nobis consuluere magis ?
Sunt, si spectemus cui dentur, inania dona ;
Si Patriam spectes, sunt pretiosa nimis.

AUSPICIIIS, Aldrice, tuis nova mænia surgunt,
Atque implet multus scrinia docta liber.

Excolit

Excolit ingenuam felix tua cura juventam,
Nec finis augustam degenerare domum.
Præcipuum tamen hoc ædes tibi regia debet,
Quod dignos, vel te qui sequerentur, habet.

CUM subit illius lætissima frontis imago,
Quam nostri toties explicuere sales;
Cum subit et canum caput, et vigor acer ocelli,
Et dignâ mistus cum gravitate lepos:
Solvimur in lachrymas; et, inania munera, versus
Ad tumulum sparsis fert Elegeia comis.
Aldricio, debent cui munera tanta Camœnæ,
Hoc tribuisse, parum est, non tribuisse, scelus.

Ad Episcopum WINTONIENSEM.

ALDRICIO memores solvi dum poscis honores,
Aoniûmque jubes carmina ferre chorum.
Quid tibi, quid tantâ dignum pietate precemur?
Ut vivas annos illius, atque tuos.

O Præsul, Musas longum tuearis ; amico
Quémque piè tribuis, sit tibi serus honos.

Honores mutant mores.

Cum juvenis Macedo primis effulsit in armis
Nobile iactavit stemma, Philippe, tuum.
Imperium terris, animum cum æquasset Olympo,
Progenies, spreto rege, Tonantis erat.
Hic sistat victor, nec transeat æquora ; nam si
Plus vincat, patrem nollet habere Jovem.

Honos alit artes.

REGIUS est servus positum cui nomen ab arte,
Muribus infestum foricibusque caput.
Ille ego sum, clamat, per quem caret aula rapinis,
Ille ego sum certum furibus exitium.
Macte arte egregia ; si res promissa sequatur,
Pensio cui detur, dignus es, et tunica.

Hunc atque hunc superare labora.

Russius, ut fulsit primùm in juvenilibus armis,

Infima militiæ munia Cæsar obit.

Mox ad majores paulatim assurgit honores,

At nullos, nisi quos promereatur, avet.

Macte animis, alios aliósque evincere certa,

Et tandem vero nomine Cæsar eris.

. Idem cum duo faciunt non est idem.

CAUSAM agit agrestis sic coram iudice, vaccam
Bos meus occidit, vir venerande, tuam.

Iratus iudex, dabitur mihi pro bove taurus.

Occidit vaccam bos tuus, erro, meam.

Curat lex igitur. Iudex venerandus, at ipse

Erravi, dixit; lex vetat hoc fieri.

Ignavis precibus fortuna repugnat.

DUM surgunt venti pelagumque a sedibus imis

Evertunt, et nox incubat atra mari;

Æneæ frustra solvuntur frigore membra,

Et frustra duplices tendit ad astra manus,

D

Interea

Intereà nautas validis incumbere remis

Tu, Palinure, jubes ; tum valere preces.

Ignavum fucos pecus a præsepibus arcent.

PER Batavum plateas (ita, gens operosa, cavetis)

Mendicus nemo, nemo vagatur iners.

Non cæcus, non claudus iners ; modo sint tibi, claude,

Qui profint oculi, sint tibi, cæce, manus.

Non operum immunis puer est, non grandior ævo ;

Sed sua stant puero, stant sua pensa seni.

O prudens hominum respublica ! quam meliorem

Utopiam dederis tu, More, tunc Plato ?

Ignoscas multa aliis, nihil tibi.

ALLOQUITUR mœstos Cato sic moriturus amicos,

Imperium mundi jam sibi Cæsar habet.

Vos misera veniam patriæ vel ab hoste petatis,

Submissis veniam civibus ille dabit.

De vobis facile est ; si ignosceret iste Catoni,

Ipse ignoscendus non foret ipse Cato.

Illuc unde abii redeo.

CÆCUS equus, patiens operis, versatile saxum,
Sole recens orto, sole cadente, rotat.
Progreditur misero sua per vestigia gressu,
Sed redit ad veterem progrediendo locum.
Ne tamen irridens operosum sperne caballum,
Terrarum magnus nam facit orbis idem,

IMPETE perpetuo rapitur per inane Cometes,
Velocem emensus quâ patet aura viam.
Nec tamen ingenti, quo volvitur, impete jusso
Deviat e cursu limitibusque datis.
Quin iterum terris fatale rubescet, et alter,
Cum tria complerit secula, terror erit,

Immensum gloria calcar habet.

ASPICE, dum duro petitur certamine palma,
Instet ut acer eques, currat ut acer equus.
Ambo quidem sudant, et par causa urget utrosque,
Nempe equitem stimulat gloria, calcar equum.

Inest sua gratia parvis.

CORPORIS humani varios circumspice nexus,
Pars facit officium parvula quæque suum.
Crura licet solidum sustentent fortia corpus,
Deme pedis digitum, fortia crura labant.

Inimicum est nimium laudare.

PASCENTEM in viridi corvum videt ilice vulpes,
Cur arguta, inquit, cur tibi lingua filet?
Non sic populeâ cantat Philómela sub umbrâ,
Et tibi Ledæus carmine cedit olor.
Esca cadit patulo crocitare parantis ab ore:
Laudari voluit corvus, et esuriit,

In nova fert animus.

QUID toties victo redit in præcordia virtus?
Quæ tibi quæsitæ est vel fugiendo salus?
Scilicet egregiam laudem et spolia ampla referre
A duce sperâsti, rex Lodoice, novo.
Ductores frustra mutas, Malburius idem est;
Expedit ut vincas, mutet ut Anna ducem.

In rebus lætis par est mensura malorum.

STANT Jovis ad solum diversæ sortibus urnæ,
Altera plena bonis, altera plena malis.
Temperat ille bonis mala, quæ funduntur in orbem,
Quæ bona sunt multis implicat ille malis.
Sic intermixti rivum volvuntur in unum,
Fons et origo boni, fons et origo mali.

In tenui labor, at tenuis non gloria.

QUÆ nostros fugiunt visus, animalcula præbes,
Lewenhocke, tuo conspicienda vitro.
Inclytus hinc audis, hinc gloria, Belga, perennis
Parta tibi, exiguum quod nihil esse finis.

NASCI lineolam ex puncto geometra fluenti
Monstrat, et expansa est inde superficies.
Materia hinc surgit rerum et densissima moles,
Inde Mathematicis nobile crescit opus.
Ingenia exercet parvum celeberrima punctum,
Sed punctum est nostri fabrica tota globi.

CUSPIDE quæ Boream petit irrequieta trementi,
Continet exiguam nautica pyxis acum.
Itur sub quâcunque plagâ, quodcunque per æquor,
Hæc regit, incertam nec finit ire ratem.
Gloria tantillo debetur quanta labori ?
Hinc, Brito, subjectis tu dominaris aquis.

SEMESUM et plusquam semesum e marmore nomen
Eruit ut Criticus, quam sibi plaudit ovans!
Quamlibet obscuras supplet feliciter audax
Conjecturâ, oculo deficiente, notas.
Dimidium plus toto illi, invenisse trophæum
Major honos Critico, quam meruisse duci.

ASPICIS, ut nidum tignis suffigit hirundo,
Cæmento ut luteo pensile firmat opus.
Aspicis, ut solido durefcunt mœnia nexu,
Quem neque ventorum vis, neque solvat aqua.
Structura ineolumis, multos mansura per annos,
Vere eadem reduces excipit hospes aves.
Præstat in exiguâ, quod non Vanbrughius æquet,
Quod non Gibbescius vincat, hirundo domo.

Inter amicos ne sis arbiter.

DUM civile movet bellum cum conjuge conjux,
Crescit et elatâ voce manûque furor.
Tu procul absistas, tantas componere lites
— Ne spera arbitrium posse valere tuum.
Quid valet, hos inter si pacem et fœdera firmes;
In te si studio pugnet uterque pari ?

In utrumque paratus.

FELICEM eventum belli te dicimus omni,
Seu male succedat, seu, Lodoice, bene.
Neutra tuam mentem mutat fortuna, sed hymnus
Si vincis, vel si vinceris hymnus erit.

STAT reus in plaustro ; dubia est sententia menti,
Hic misero uxorem porrigit, ille crucem.
Utrumvis fatale jugum discrimine nullo,
Vel sibi me sumat furcifer, aut mulier.

Κεραμεὺς κεραμῆ φρονέει καὶ πλάτωνι τέκτων

ERRAS, Ænea, terris jactatus et alto,
 Mille peric'la vides, mille peric'la subis.
 Sed nec honoratas pia vota precantis ad aras
 Mollibunt tetricam thura nec ulla Deam.
 Tum tum blanda magis veniet, magis hospita Juno,
 Cum formosa minus coeperit esse Venus.

Lætum carmen opus.

SISTITE opus, medici, nam pillula nota per orbem est,

Quæ purgare potest sola melancholiam.
Quantum sufficiat, Durfæi carmina fumas,
Et nisi cum risu non moriturus eris.

Legendis veteribus multum proficies.

POTORES undæ, quos præsens protulit ætas,
Improba cum vestris turba valete modis.
Carmina, vos vates, componitis unius anni,
Scripta nequit veterum perdere tempus edax.
Attingent priscam nunquam nova carmina famam,
Sed nova priscorum carmina semper erunt.

Longa senectus plena malis.

Dum luget damnis Æson vexatus et annis,
 Et sua deficiunt membræque mēsq̃ue senem.
 Carmine præteritos renovas, Medea, dolores,
 Cum renoves miseros carmine docta dies.
 Bis quamvis redeant renovato in corpore firmæ
 Vires, bis miserum curva senecta premet.
 Felices solos reddunt tua carmina, queis dant,
 Ærumnas fato præveniente, mori.

Magis illa juvant quæ pluris emuntur.

PER patrios errat Danae dum libera campos,
Vix est mortali credita digna proco.
Sed postquam inclusam servarat ahenea turris,
Carior aurato fovit in imbre Deum.
Effet adhuc virgo nisi custodita fuisset ;
Cum digna est pretio, tum quoque digna Deo est.

UNDIQUE Sinenſes luſtrat dum Galla tabernas,
Despicit, exiguo qui venit ære, ſcyphum.
Hæc dum verſat et hæc candenti pollice, dicit,
Hæc ſunt pulchræ ſatis, non pretioſa ſatis.

Oſtentat

Ostentat merces astutior, et bene novit

Fictilibus pretium qui geminare suis.

Hæc laudat, probat hæc; et quæ pulcherrima dudum

Vasa recusavit, vilia pluris emit.

Magister artium venter.

UNDIQUE Grajugenûm puerorum stante catervâ,

Plurima miratur turba Milonis onus,

Nempe aliis quantò præstabat corpore, tantò

Præstabat reliquis acrior ille fame.

Impositum pondus tergum non sentit, eundem

Scilicet expectat venter habere bovem.

Majæ Calendæ.

FLORIFERAS nimium ne jactes, Majæ, Calendas,

Postremos videas pulchrius ire dies,

Georgiæ

Georgius et Carolus læto te fine coronant,
Et cessat veris languidioris honos.
Serta tibi nectas gemino sub principe ; regni
Quas Hic restituit, protegit Ille rosas.

Malo esse parum fortis quam parum cautus.

PROVOCAT Augustum fractis Antonius armis,
Ut secum tentet prælia Marte pari.
Ille nihil motus, nondum me vivere tædet,
Tu possis aliis mille perire modis.
Quærat certamen, cui nil nisi vita superfit;
Subdita cui cessit Roma, cavere meum est.

Maxima debetur pueris reverentia.

DUM coram parvo sapiens consistit alumno
Mixtus equo Chiron mixtæque forma viri.
Ne fors admoveant acrem fastigia risum,
Ut cavet, ut caudæ maxima cura suæ est.

Belluz

Bellua ne metuas aliis, Centaure, videri,
Vir modo Pelidæ si videare tuo.

MITTITUR in fortem gentis spes tota Britannæ,
Et fatum ambiguum continet urna duplex.
Promittit sibi mille annos cum mille talentis
Hinc anus, inde novum pulchra puella virum,
Quis tantas lites iudex discriminet æquus?
Dirigit exiguus fata Britanna puer.

————— Mediocribus esse poetis
Non Dii, non homines, non concessere
columnæ.

BICKERSTAFFE, sapiens, quondam lepidissimus exis,
Et scripisse olim te bene nemo negat.
Pessima nunc tandem spargis tua scripta per urbem;
Bickerstaffe, sapiens, non mediocris eris.

Μὴ πνεῖν εὖ κείμενα

ILICIS excelsæ securum in vertice nidum,
Et multâ cornix arte cubile sfruit.
Huc illuc ramos agitant cœlûmque notique,
Invida vimineam nec movet aura domum :
Incolumis supra suspenditur ; ut neque nidum
Tutius in terrâ ponat alauda suum.

Μὴ με τάφῳ συγκρίνῃ.

CLAUSUS ubi jaceat Paulinæ conditor ædis,
Nec signat marmor, nec tibi scripta locum.
At ne, si tacitâ jacet indistinctus in urnâ,
Posse tamen Wrennum sic latuisse putes.
Sulpice magnificam tantûm, circumspice, molem ;
Non alio, dices, marmore Wrennus eget.

Metue secundis.

DIIS patriam adversis decimum defendit in annum,
Civibus et trepidis fert pius Hector opem.

Cùm

Cùm læti exultent falsa inter gaudia Troes,
 Accipitur muris exitialis equus.
 Non anni potuere decem formidine cætos
 Perdere, sæcuros perdidit una dies.

Militiæ piger, utilis urbi.

ROMULÆAS acies sternit dux Brennus, et arctâ
 Tarpeias arcēs obsidione premit.
 Victori cessit Romæ, et Jovis armiger, ales,
 Nec profunt aquilis fulmina gesta suis.
 Qui rem Romanam, Divorum signa, Jovémquæ
 Qui Capitolinum protegat, anser erat.

Μισὸν μνήμενα συμπότην.

Ab cœnam accedis non expectatus, et inquis,
 Nónne huc hesternâ nocte vocatus eram?
 Siccine commemoras media inter pocula dicta,
 Ad cœnam si te mane vocabo veni.

BACCHE, pater libertatis risusque jocique,
Qui das pauperibus cornua, cor timidis,
De sacris adytisque tuis depelle loquaces,
Et qui te potat, posse tacere sciat.
Pocula, Dive, tui vini, sint pocula Lethes;
Qui potat memori pectore, potet aquam.

Mitte leves spes.

POLLICITUS flavi sibi montes Lullius auri,
Exploratores pervigil ante focos,
Spes hodie pascit, spes cras quoque pascit inanes;
Mox, inquit, certè mox ego Cræsus ero.
Sed leve sperato votum dum fundit in auro,
Consuluit loculos, et nihil æris erat.

Molesta res est otium.

Sus sole apricans lictori prenditur erro,
Stringit et inclusos dura catasta pedes.

E

Hic

66 *L U S U S Westmonasterienses.*

Hic lentus fedet ; et tamen irrequietus, et horas
Computat ; et queritur tardius ire diem.
Quàm vellet potius quemvis perferre laborem,
Et segnes jam se posse movere pedes !

Μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.

INNOCUUM latro qui fudit sæpe cruorem,
Quique Deos omnes oderat atque Deas ;
Damnatus furcis, serà pietate movetur,
Et miser extremam carminis optat opem.
Musa placet : rhythmóque diem claudente supremum,
Ad superas optat certius ire domos.

Multa cadunt inter calicem supremáque
labra.

VINC'LUM connubiale Joannes atque Maria
(Scripta ita significat charta) subire volunt.
Lecta vice est primà, lecta est vice billa secundà,
Quis dicit contrà? nemo — 1^a a ter est.

Supremæ

Supremæ venere vices — Quis contradicit ?
Intempestivum cum sonat istud — Ego.
Ut certum nihil est ! verbum ô crudele, taceri
Vel nunc debueras, vel sonuisse prius.

Multi multa sciunt, nemo omnia.

OCCUBUIT tandem Newtonus gloria Grantiæ,
Et patriæ et sæcli gloria magna sui.
Multa puer novit, lucem, variisquæ colores,
Et solem, et lunam, fidereasque vias.
Historiam senior coluit, Chronicasque Camœnas,
Conjecitque oculos tempus in omne suos.
Plurima quotidie discebat, plura minatus :
Omnia ne posset discere, mors vetuit.

Mutamur in horas.

IN scenis laceros nunc histrio gestat amictus,
Ornat magnificum mox diadema caput.
Cum rabie mox prodit inexorabilis heros ;
Mox coram populo mitis amator adest.

Sed quamvis mutatum illum lux singula cernit.

Lux nulla in melius cernit, at exit inops.

Cum visit terras Juno, formæque bovinâ

Non bene celatum repperit esse Jovem.

Mutatur semper levis, et mutabitur, inquit ;

Nunc bos, nunc aurum, nescio post quid erit.

Unum hoc solamen, quod nec sperare licebit

Perpetuûmve bovem, perpetuûmve Jovem.

— Natale ſolum dulcedine cunctos
Allicit. —

DIVA Calypſo Ithacum dum ſæpe retentat, et offert
Deliciâſque ſui, deliciâſque Deûm.
Non, inquit, ſine fine ætas et adempta ſeneſtus
Compenſant Ithacam Penelopénque meam.
Quamvis naturam poſſis præbere Deorum,
Humanam interea ſurripuiſſe nequis.

DÆDALUS Aſtææ captus dulcedine terræ
Per mare per fluctus æquoris optat iter.
Sed ſua facta vetant, et inextricabilis error ;
Sola levis tutæ ſpem dedit aura fugæ.

Ille suum corpus dimotas librat in alas,
Audaci æthereas carpit et arte vias.
Sed quando optatis condatur finibus, indè
Nec mare, nec tellus, nec patet aura fugæ.

Ne laterem lava,

FAMA refert, quo tu cecidisti, Carole ; restant
Purpureis vel adhuc mœnia tincta notis.
Frustrà unda affertur, stat lamentabile signum ;
Sanguis et infuso clarius imbre nitet.
Non, Brito, sic purganda nota hæc ; hunc sola cruorem,
Quæ cadit ex oculis, abluet unda, tuis.

Nemo solus fati sapit.

Nos, inquit, septem sumus, ostentâtque tabella
Tres lepidos asinos, tres lepidósque viros.
Ternio, dic, humane, mihi, quis septimus ille est ?
Sive magis sapias, dic, asinine, quis est ?
Rem tandem subolens, numerus bene convenit, inquam ;
Tres tribus esse pares, et sine me sapite.

Nemo vitæ fatur, ut conviva, recedit.

MORS, ades, inquit anus, maturamque accipe prædam,
Ilia dum miseræ tussis anhela quatit.
At phialas, vetulæ ingreditur conclavia fiquis,
Omnia dispositas per tabulata videt.
Nam quamvis mortem votis vel millibus optet,
Ne tamen eveniat, quod petit, illa cavet.

Ne fit pro teste vetustas.

DU CIT anum Paulam, ingenioque et corpore pravam,
Marcus, et hanc pestem mors cita tollet, ait.
Expuet aut felix pulmonem atque ilia tussis,
Aut Phthifis invisos claudet amica dies.
Paula tamen vitam corvi producit ad ævum,
Non tussi aut lentâ conficienda Phthifi.
Frustrâ hanc, Marce, mori, frustrâ vis vinc'la secunda,
Tâm bene quæ novit vivere, vivet anus.

Nihil agis, dolor.

FIGITUR in mensam, nudatâque viscera viva,
Prægnantemque alvum dilaniata, canis,

Excruciata

Excruciata tamen nescit dediscere matrem,
Sed catulos lambit blanda filénsque, parens.
O vis naturæ nullo superanda dolore !
Dicite, Zenonis quid Stoa majus habet !

Nil metuo quid de me judicet hæres.

QUOD non dependet tergo mihi squallida vestis,
Quódque meam tenuis non levat unda sitim ;
Ad cœnam quòd sæpe voco non parcus amicos,
Me rem, hæres, quereris dilapidare meam.
Et licet usque queri : nam quòd, te judice, multùm
Vivo aliis, hoc est non tibi vivo fatis.

Nil prodest, quod non lædere possit idem.

VICINUM ostendit fanum monimenta puellæ,
Cui digitum exili cuspide fixit acus.
Vulnere de tenui virgo cum sanguine vitam
Guttatim extillans palluit et riguit.
Deponat Pallas bellatrix Gorgonis arma,
Lædunt pacificæ plus fatis arma Deæ.

Nil proprium cuiquam.

NE tibi, Priamide, fidam promitte Lacœnam,
Quæ sit blanditiis tam citò capta tuis.
Sic prius Ægiden, sic est amplexa maritum,
Nunc jacet in viduo spretus uterque toro.
Sponsam tu, Menelae, et tu, Pari, dicis ; at illa est
Nec tua, Priamide, nec, Menelae, tua.

A Jove demissus te, Sofia, fallere tentat
Mercurius, servo dissimulante Deum.
Quid genus hoc, inquis, furti est ? mea forma habitusque
Utrique est, et me vox utriusque sonat.
Aut ego non egomet sum, aut astutissimus ille
Furum est, qui potuit me rapuisse mihi.

Nil, Philomuse, novi.

POTANTES inter narrat Philomusus amicos,
Turca quid et Veneti, Teutonicique parent.

Non

Non tulit hoc multum fitiens compotor honestus,
Indoluitque horas sic periisse bonas.
Quid nobis Turcæ? quid, quod nihil attinet, affers?
Stat tecum — res est hæc tua, fume vitrum,

Ad Ducem Novi castrî.

O decus Aonidum, quas tu crescentibus annis,
Quas et nunc Divas afferis esse tuas;
Sume Periscelidem meritam, dum candida gaudet
Virgula munificam nobilitare manum.
Omnia promittunt Tibi spes et vota tuorum,
Sed Tua nobilitas nil feret inde novi,

Non aliena meo pressi pede.

PLURIMUS hinc illinc Thebani imitator olo
Magnificum varii carminis edit opus.
Incerti ludunt numeri sine lege, nec ullus
Servatur rhythmis ordo, vel ordo metris.
Longior hic æquo versus producitur, ille
Claudicat abruptus dimidióque minor.

Frustra

Frustrà hæc! dum Graiæ restat sua gratia Musæ,
Alter Pindaricus, Pindarus alter erit.

Non eadem est ætas, non mens.

ACCIPERE, Diva Venus, speculum, quod do tibi Lais
Thessala: cùm periit forma, quid umbra juvet?
O quam dissimilis mihi sum, quam Laidi Lais!
Heu! mihi quantillâ parte superstes ego!
Forma animûsve tuis maneat cultoribus idem,
O Dea! amat speculum nympha, sed odit anus.

Non ego ventosæ venor suffragia plebis.

NE populum venere, ipsum venere senatum,
Hos, qui vulgus emunt, Cinna, minoris emes.

PER plateas vectus populi suffragia captat
Vestibus et nitido conspiciendus equo.
Turba inimica ruens petit hunc saxisque lutoque,
Candidus exierat, sed redit ater homo.

AMBIT adulatur suffragia Julius orat
Comiter, et cives captat utrāque manu.
Sic altè elatus surgit popularibus auris,
Fitque caput Romæ, quæ caput orbis erat.
Ut capitur plebs imprudens hâc arte! minorem
Qui bene se populo scit simulare, regit.

Ad JOANNEM FREIND M. D.

FREINDE, o dilectum nostra inter mœnia nomen,
Te monita a Phœbo gens numerosâ legit.
Ingredere, o! felix; et, quod sensere tot ægri,
Nunc patria auxilium sentiat ægra tuum.

Ad Dominum HARLEY.

EXPOSCUNT alii dubiæ suffragia plebis,
Soliciti et peragunt ambitionis opus.
At tu cum doctis Musis agis otia, nostræ
O cōlumen patriæ grande, decusque scholæ.

Te

Te tamen interea populus petit ; ambit honorem
Cætera turba equitum, Te novus ambit honor.

Non est beneficium, quod, cui facias, non
placeat.

HOSPES convivam male sedulus urget, et haustus
Porrigit immodicos officiosa manus.
Talia amicitiae conviva recusât et odit
Pignora, et hospitii gratia tota perit.
Quæ sic invito benefacta obtrudis amico,
Sunt magis hæc odiis displicitura tuis.

Non est dulcis sine pulvere palma.

LEANDER bibulâ vestes deponit arenâ,
Nec timet æquoreum carpere nudus iter.
Frustrâ obstat Boreas aut nox, (quid enim obstat amanti?)
Audax per tumidas brachia jactat aquas.
Quam facile acquirat, nympham fastidit amator ;
Per mare quæ petitur, digna puella peti est.

Non est furor omnibus idem.

BETHLEMI ad portas se tollit dupla columna,

Ἐκδόνα τῶν ἐντὸς καὶ λείας ἐκτὸς ἔχει.

Hic calvum ad dextram tristi caput ore reclinat,

Vix illum ad lævam ferrea vinc'la tenent.

Diffimilis furor est Statuis ; sed utrumque laborem,

Et genium artificis, laudat uterque furor.

Non incidere ludum pudet ?

QUID, Nero, continuis ludis teris otia vitæ,

Percurrens agili pollice fila lyræ ?

Siccine Cæsareum cingit diadema capillos,

Dum tibi tibicen, dum citharista comes ?

Non regi opprobrium est, citharam si pollice tangat ;

Ingens opprobrium est, si citharædus erit.

Non licet in bello bis peccare.

QUOD male successit dux in certamine Gallus,

Ductorem Lodoix mittit ad arma novum.

Quam

Quàm breve ductorum fatum hoc est, queis neque palmam
Perdere bis licuit, nec retulisse semel !

Non me
Palma negata macrum dimittit. —

UNDIQUE cantores vocat ad certamina, jactans
Quam sit Apollineâ clarus in arte Nero,
Protinus unanimi reboant subsellia plausu,
Et solus victor præmia Cæsar habet.
Quin vos, o victi, verum cantate triumphum,
Queis saluum dederit palma negata caput.

Non sapit, qui sibi non sapit.

EXCOLIT inventas patriam quicunque per artes,
Ingenii fructus ut ferat ille sui,
Mox regis diploma petit, quo scilicet uni
Authori fas est utier arte suâ.
Hæc aded laus est prudentis summa ; fuisse
Ingeniosum aliis, et sapuisse sibi.

————— Non, si quid turbida Roma
Elevat, accedas. —————

LINIGEROS inter pueros, multasque lucernas,
Fert ubi triticeum pyxide mysta Deum ;
Quisque statim panem supplex et pronus adorat,
Et sese immundæ foemina sternit humi.
At tu Romanis quicumque inimicus es aris,
I procul a sacris, i, fuge, curre, late.
Religiosorum monitus procul esto tumultu,
Turbida ne pietas te quoque sternat humi,

Non sunt hi grati qui nocuere sales.

GRAMMATICA ostendit neutra est vel mascula vox sal ;
Non alia in toto codice mica salis.

Nosce teipsum.

QUID jactas, Niobe, pulchram temeraria prolem,
Et Dea Thebaidum ficta per agmen ovas ?

Aurigasne

Aurigâsne audes natos præponere Phœbo,
Qui regit ignivomos verberare pronus equos ?
Tûne parens audes natas conferre Dianæ,
Quâ fine natarum non potes esse parens ?
Sat tibi blanda prius favit fortuna; Deisquæ
Æqua fores, si non æquiparata Deis.

Nugis pudet addere pondus.

EXIGUAM elimat mirâ faber arte catenam,
Exili pulicis fiat ut apta pedi;
Multûmque impendit curæ, multûmque laboris,
Ut lentum tenui stamine texat opus.
O fabrile caput ! ne frustra hæc vincula nectas,
Ut prenas pulicem, proximus esto labor.

ORBATUS mensæ consorte torique catello,
Delicias posito marmore deflet herus,
Mœrori indulget, quali nec funera natæ,
Funera nec sponsâ prosequeretur amor,
Dele aliquis molles nugas : quicumque fuerunt
Mores, ingenium, forma, catellus erat.

Nulla dies fine lineâ.

SOLE novo Flaccus chartas et scrinia poscit,
Præterit absque suo carmine nulla dies.
Indè Palatino dignos dat Apolline versus,
Et par Thebano est voce Sabinus olor.
Quæque dies illum scribentem carmina vidit,
Scriptaque spectabit carmina quæque dies.

Nulli gravis est percussus Achilles.

BUSBEII aspiciens vivos de marmore vultus
Attonitus subito stat, revocatque pedem.
Scilicet hic meminit, puero se, temporis acti,
Et quæ desidiæ præmia sæpe tulit.
Quantumvis torvâ tibi fronte minetur imago,
Nil cernit, tutus progrediare, lapis.

Numero Deus impare gaudet.

TU felix jactas sapientes Græcia septem,
Hos amat, his septem doctus Apollo favet.

Ne quæras plures, numero impare gaudet Apollo ;
Octavus ſapiens, Græcia, ſtultus erit.

DUM numen formabat opus mirabile mundi,
Ex nihilo efficiens quicquid ubique vides :
Sex abiære dies, et cùm ortum oftenderet Eos
Septima inæqualem, jam bene ſtabat opus,
Stabat opus placuitque DEO ; et lux alma receſſit ;
Et lux præ reliquis pulchrior una fuit,
Sex nobis dat habere dies ; quæ ſeptima et impar
Dicitur, hanc voluit Conditor eſſe ſuam.

Obsunt authoribus artes.

INSTRUMENTA necis quæ nitrum et sulphura
miscet,

In flammam ignescit subruiturque mola.

Cuncta volant, lacerique artus et saxa trabesque ;

Et distans subito fulmine terra tremit.

Triste genus lethi ! sed quo, si funere tali

Dignus erat quisquam, dignior author erat.

Oblivisci, qui sis, sæpe expedit.

SÆPIUS austeri virtus morosa Catonis

Narratur nimio permaduisse mero.

Oblitus

Oblitus Censor stoici praecepta rigoris

In risum effundit se salibusque vacat.

Est, ubi tristitia sapiat normisque severis ;

Est, et ubi abnormis sit, sapiatque Cato.

Oculus Domini saginat equum.

Si sic pinguescat, domino spectante, caballus,

Hac fas est pingues credere lege boves.

O felix Io! cui custos contigit Argos,

Quam sub centeno lumine pinguis eris ?

Οἱ κόλακες κόρακες.

CÆSARIS in plenam dum tendit garrulus aulam,

Καῖσαρ adulator χαῖρε frequenter ait.

Hinc dociles corvi discunt τῷ Καίσαρι χαίρειν,

Sylvæque Cæsareum nil nisi nomen habet.

Hinc discæ ut fictum, nullo discrimine, Cæsar,

Et tibi dat corvus, datque senator Ave.

Omne solum forti patria est.

MÆNIUS infamis convivia lauta frequentat,
Jejuno semper quadra aliena patet.
Quàm similis forti! quàm felix Mænius ille!
Scurra vagus nusquam est, est et ubique domi;

QUATUOR occiduo veniunt de sole Tyranni,
Ut visant Annæ regna beata piæ.
Quis non, Annam acri visendi tactus amore,
Tentaret dubias per freta longa vias.
Post Annam visam, post tot felicia regna,
Fortiter hoc facere est, posse redire domum.

ÆDES Laureti noctis fugitiva per umbram,
Fertur Idumæum deseruisse solum.
Quæ non esse velit tellus huic hospita templo,
Quod ferè totius continet orbis opes.
Erranti rursus sedes huic esset ubivis,
Papa sed ulterius non finit esse vagum.

VENIT Hyperboreis nugax mercator ab oris,
Cui tergum incurvum mantica vincta premit.

Strenuus

Strenuus in dextrâ baculum gerit erro bicornem,
Quo se, quo merces protegat ille suas.
Scotia quem genuit, quem Flandria sæpe recepit,
Qui novit fines et bene, Belga, tuos;
Huic quidam in nostris plateis exclamat, adesdum,
Scote : ait indignans ille, Britannus ego.

ASPICE, quàm placidè vivit Sertorius exul,
Gaudentem Hispanum sub sua jura vocans.
Constituitque gravem patrio de more senatum,
Ostentâtque parem, Roma diserta, tuo.
Submissos populos, Sertori, et principe lætos
Cum videat, patriam quis neget esse tuam?
Aut si quis neget esse, ob solum hoc esse negabit,
Quòd tantùm foveat patria nulla suos.

————— Omnia pulchris
Divitiis parent. —————

THREICIIS quoties residens in montibus Orpheus
Divinum digitis sollicitavit ebur :

De

De fylvis tigridas traxit, de montibus ornos,
Et doctam temerè saxa secuta lyram.
Ne quis miretur, cur omnia traxerat Orpheus,
Aurea dicuntur fila fuisse lyræ.

Omnis homo est Histrion.

VIDERAT informis cùm quidam Socratis ora,
Hic vitiosus homo est, aut ego fallor; ait.
Leniter arridens, bone vir, non falleris, inquit;
Larva alios homines, me quoque larva tegit.
Et motus animi si non ratione repellam,
Xantippe fuerit non furibunda magis.

Omnis in Ascanio chari stat cura parentis.

IMPIA cum Niobe Divos commovit ad iras,
Latonæ proli præposuitque suam;
Non Phœbus matrem trajecit vindice dextrâ;
Ut pereat mater, chara propago perit.
Si matrem fixit, cecidisset simplice morte,
At bis septenâ nunc cadit illa nece.

Opprobria, si irascaris, agnita videntur,
spreta exolefcunt.

FAMOSUM Bavius nuper fcripfiſſe libellum
Dicitur, et falſis carmina plena jocis.
Phyllis læſa ardet, plus Phyllidis ardet amator;
Et calamum ultrici jam capit ille manu.
Contempſere prius Bavii convicia; ſed nunc,
Cum tu reſcribas, incipit ille legi.

Optimum condimentum fames.

DARIUS fugiens viſtores languidus hoſtes,
Limofas avido gutture potat aquas.
Cur tumui dapibus toties epulatus opimis?
Luxus, ait, magni conſtitit iſte prior.
Jam non expoſco pretioſi pocula vini,
Dant mihi bella fitim, dat fitis iſta merum,

Pacem te poscimus omnes.

DEPLORANT tacitam juris lègumque periti
Aulam, dum belli rapta trophæa vident.
Jam nemo causas, nisi formâ pauperis, urget;
Pax est, nam lites non habet arca suas.
Vos, vos, oro, duces, belli deponite curas
Externi, ut currant altera bella domi.

DUM sacer Antistes bellum deponere suadet,
Et pia pangendæ munia pacis obit:
Intercâ ad Scaldin Ormondus fulminat armis,
Fulgenti et Gallos territat ære duces.
Nobile par procerum! nullum discrimen habetur,
An toga nunc armis cedat, an arma togæ.

Ad Comitem OXONII.

SÆPIUS Angliacis cecit victoria turmis,
Vicinus: at pacem nulla trophæa ferunt.
Nil enses hastæque et ferrea tela valebant:
Sufficit Harlæ parvula virga manûs.

MURMURA, clangores, catapultas, tympana, bombos;
Jam Musæ horribicos dedidicere sonos.
Otia nunc pacemque et mollia verba resumunt,
Nunc, HARLEY, spernunt arma, Virumque canunt.

Parce sepultis.

PELIDE, indulgens nimium muliebriter iræ,
Quid trahis ad rapidas corpus inane rotas?
Sat patriæ socioque datum est, quod sternitur Hector;
Vindictæ indignor plus licuisse tuæ.
Omnis honos prisceque perit tibi gratia famæ;
Hectora jam primum te timuisse probas.

Parcite personis, dicite de vitiis.

Sic prudens matrona inquit, non lædo propinquas ;
Sed vicina mihi non procul hinc gravida est.

Dum fine personis hominum depingere mores
Cogimur, et pravos infimulare mali.

Omnes securi stant hæc sub lege; timétque
Nemo suo decori, neve poeta sibi.

Indiſtum nomen sperat quoque Zoilus ipſe,
Quod vitioſus homo eſt ; ille ſed eſt vitium.

URSAM conductus quondam eſt depingere pictor,
Purpuream tabulis exprimit ille roſam.

Devius at ſpectatores ne falleret error,

Hæc ſcripſit, quam vos cernitis, urſa mea eſt.

Cum taceas, populus bene te pinxiſſe putabit,

Cum nomen jungas, pingis, inepte, malé.

ILLUSIT quondam Durſæus Cambro-Britannis,

Et cecinit Shinken te Theodore ſatum.

Aspera conſuetas cito gens exardet in iras,

Atque miſer yates fuſte dolatus abit.

Qui

Qui scribit sapiens, aliorum nomina celat;
Quique suum nomen celat, et ille sapit.

DUM Marcus circum præcordia ludit amici,
Et mordet tacitis te, Deciane, jocis :
Tu lepidè, lautè, ridens, Deciane, reclamas,
Et credis Cinnam Pantolabúmve peti.
Dulce genus sátyræ est! ubi tollit uterque cachinnos,
Quique notat crimen, quique notatus abit.

Pars est meminisse doloris.

EXPRIMERE Icaros tentásti, Dædale, casus,
Orbatique manus bis cecidere patris.
Egregiam superat natura potentior artem ;
Mente ægrâ, frustrâ est ingeniosâ manus.
Quo magis intendis tua ad infortunia mentem,
Laus operi crescit, crescit et indè dolor.

Parva rogâsse sat est.

HOSTIBUS et densâ circumdatus undique nube,
Dicitur hæc Ajax pauca rogâsse Jovem.

Non

Non oro certam Deus ut mihi dirigat hastam,
Aut Deus ut trepidos dirigat alter equos.
Da lucem ut videam, solum hoc te, Jupiter oro ;
Ultrà quod superest, hoc mihi dextra dabit.

Pauper est pudor.

AURATUS globus ante fores auratâque lampas
Ostendunt medici nocte dièque domum.
Nil tamen hæc faciunt, rarus venit æger ad ædes ;
Isque, æger rarus qui venit, æger inops.
Splende ipsè aurato vestitu, et divite curru
Invehere ; hoc geminâ lampade pluris erit.

Pax bello potior.

CECROPIÆ dum Divi arcis de nomine certant,
Neptuni eductus cuspide surgit equus.
At Pallas tenni tellurem dividit hastâ,
Explicat et placidas mitis oliva comas.
Ægida terrificam quamvis, Dea bellica, jactes ;
Planta, dedit palmam quæ tibi, pacis erat.

Perdere verba leve est.

ERUDIT agrestem præcentor agreftis alumnum ;
Sol, Fa, Mi, stentoreo cantat uterque tono.
Harmoniæ quid habent hæc, inquam, fragmina vocum,
Quid sibi syllabicus vult fine mente sonus ?
Harmoniæ vel siquid habent tua Sol, Fa, Mi, Fa, Sol,
Quid cedò habent sensûs, quid pietatis habent ?
Sic ego ; sic ille : ex verbis non Musica constat ;
Non fari doceo, sed doceo canere.

Plerique id faciunt injussi, quod recusant
rogati.

IMMODICOS haustus odit potare rogata
Cœlia ; vix tangunt prima labella scyphum.
At nescis quoties Cholicen simulare laborat,
Ut medicam cyathi Cœlia sumat opem.
Urget si quis eam, bibit instar Cœlia Nymphæ ;
Sed superat Bitiam, cum sine teste bibit.

Plerumque gratæ divitibus vices.

JUPITER inconstans terras præponit Olympo,
Dum deflet viduum Juno relicta torum.
Quid petit in terris, quod non præclarius astris?
Quæ videt in nymphis anteferenda Deæ?
Cuncta dabat cælum, at domus est mea, Jupiter inquit;
Pulchra satis fateor Juno, sed uxor erat.

DITES Cecropidæ mutatâ veste per urbem,
Turba Mohockorum seditiosa ruit.
Nunc juvenum nares inhonesto vulnere truncant,
Nunc cadit indigno vulnere pauper anus.
Divitibus placuere vices fortasse; sed istæ
Pauperibus certè displicuere vices.

Plures in pace triumphi.

Ad Reverendum in Christo Patrem
THOMAM SPRAT Episcopum
Roffensem.

QUI mores hominum multorum noverat, urbes
Viderat, at poterat tutior esse domi,

Esse

Esse bonam invenit pacem Sorberius Author,
Historico credas jam, Lodoice, tuo.

Plus ultra,

CUR, Anchisiade, Libycis teris omnia terris?
Quid struis? Ausoniam respice latus humum.
Ne te crescentes tangant Carthaginis arces,
Mœnia in Italiâ tu meliora strues.
Urbem promittit tibi Dido? ut certius illam
Possideas, Romam condere perge tuam.

Post nubila Phœbus.

TRISTIS Tyresia, nimio ne cede dolori,
Lumina quod claudat nox tenebrosa tua.
Post tantas tenebras et cladem lucis ademptæ
Fies auguriis alter Apollo tuis.

Præcedenti spectatur mantica tergo.

EN clitellati quo pergant ordine, onusti
Pondere quisque suo quam patienter, equi,

G

Signat

Signat iter fociis, qui tintinnabula gestat;
Quisque sequens alacri succutiturque pede.
Pondera qui sequitur spectans praeuntis, iniquè
It minus, impositum nec sibi sentit onus.

Præsens consilium necessitas dabit:

CUM peteret Cræsum peregrini militis ensis,
Inque sacrum regis pectus iturus erat;
Tum primum linguae nato non defuit usus,
Parce patri, dixit, perfide, parce patri.
At fors urgeret nimium nisi dura, fuisset
Nec data vox nato, nec data vita patri.

Progenies Phaethon non inficienda parenti.

IN parvo Andromache figens sua lumina nato
Solatur vidui tristia fata tori.
O spes matris, ait, miseræ spes unica Trojæ!
Vivit, vivit adhuc Hector in ore tuo.
Talis erat, sic ille manus sic ora ferebat,
Et si conspicias omnia, talis erat.

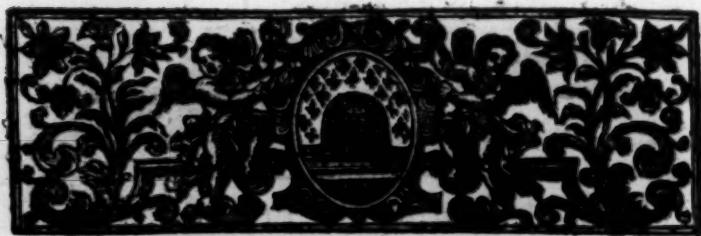
Quem

Quem ſic ore refers, referes virtute parentem,
Et verè, vivas ſi puer, Hector eris.

Puer utilium tardus proviſor,

Sic natò Batavus moriens, mi nate, pecull,
Siqua fides patri, ſit tibi cura tui,
Eſt mare, ſunt merces, eſt lucrū qualibet ex re;
Omne patet Batavis litus, et omne fretum.
Ingrata hæc puero præcepta, at totus in hoc ſis;
Sit tibi, quod non eſt utile, dulce nihil,

Quadrigris petimus bene vivere.

NON procul hinc, nitido quâ scinditur area circo,
Vespere nympharum splendidus ordo fluit.
Hic aliæ cufus iterant, aliæque recursus,
Dum lento repit quæque quadriga gradu.
Phœbe, vide nymphas pulchras, currûsque nitentes,
Quadrigamque tuam lentius ire jube.

Quæ nunc sunt in honore, cadent.

DELICIÆ juvenum, nympharum hodierna voluptas,
Ecce! ea quo rubeat, Stella, rubore rosâ.
Stella, vide quantum foliis suffundat honorem,
Explicit ad solem purpura quale decus.

Cras

Cras, Stella, exemplum pulchris lachrymabile! eandem
Arentem, laceram, pallidulâque vide.

Stella, rosæ miserere, et, cum miserere, memento
Quòd brevis est ævi, quòd tua forma rosâ est.

Quantum est subitis casibus ingenium !

PINGERE equi spumam ter frustra expertus, Apelle,
Ipse operis damnas irrita cœpta tui.

Iratâ abjicitur subitò dum sponsia dextrâ,
Ars tua quòd nequirit, fors inopina dedit.

Quamvis cæca Dea est, ut pro te pingat, Apelle,
Credibile est oculos hanc habuisse tuos,

Quicquid sub terrâ est in apricum proferet
ætas.

NESCIO quis mirè fertur magneticus orbis

Volvi sub terris interiore rotâ.

Virtutem tamen hanc tot jam per sœc'la latentem

Callidus in parvâ pyxide nauta gerit,

Vis ea, quam centro immerfit natura, sub auras
Eruta per totum dirigit ire globum.

Quid dignum tanto feret hic promissor
hiatu?

NUMMATIS specimen vates commendat amicis,
Totum inquit librum tertia luna dabit.
Ære dato cessat, nec tu querere emptor; et illi,
Et tibi, si sapias, pagina prima sat est.

ASPICITE in Quarto senis Ennii imagini' formam;
Quur, ut nunc, volitet mancu', per ora virum?
Hic Tite, tute Tati, legis illic Induperator,
Desiendus multum cætera hiatus habet.

MENDAX fama olim venturos dixit Iernos,
En! sibi, nescio quid, terra Britanna timet.
Corripit hic fustem, furcam ille, anus illa batillum;
Et quæcunque amens præstitit arma metus.
At finem tanti si vis perquirere motus:
Horrida deponunt arma; et eunt cubitum.

— Quid non mortalia pectora cogis
Auri sacra fames? —

Hic aras spoliat, divùmque hic numina, et audet
Radere inaurati crura manúsque Jovis.
Alter non dubitat totum conflare Tonantem,
Quamvis in dextrâ missile fulmen habet.
Mittat, ait, fulmen, dum dat mihi Jupiter aurum;
Auratum poterit quis timuisse Jovem?

Qui mutat Dominum non mutat sortem.

IMPERIO dudum violenti oppressâ Philippi,
Supplex Romanam Græcia quærit opem.
Roma insultantis frangit juga dura tyranni,
Et premit imperio subdita regna novo.
Sors eadem est miseris, mutato nomine, terris,
Et quæ serva fuit Græcia, serva manet.

Quis nunc diligitur nisi conscius?

Quor scelerum species miserâ dominantur in urbe,
Dum regnum infamis Domitianus habet!

Immentas

Immensas libertus opes et turpis adulter
Possidet, et spretum júsque piúmque jacet.
Moribus his illà favor est quærendus in aulà,
Quique crucem meruit Cæsarianus erit.

Quisquis erit vitæ, scribam, color.

Si Musa in lætis lufit tua, Naso, theatris,
Ludat et in Scythicis jam magis illa plagis.
Antè quidem nocuit, sed quid nunc musa nocebit?
Te quoque in hâc aliquid quod juvet esse potest,
Nunc flectat illa tuos, quos fecerat antè, dolores,
Illa erat exilii causâ, sit illa comes,

Quo læsus quisque est horret adire locum.

DUNSTANI venit Dæmon novus hospes ad ædes,
Virginis, ut melius falleret, ora gerens.
Despexit sanctus bifidum, nec plura moratus
Candenti nasum forcipe corripuit.
Captivus Dæmon tauri reboavit ad instar,
Profiliens porro subfiliensque retrò

Nil, Dunstane, times, redituro tutus ab hoste,
Tam memorem in naso dum gerit ille notam.

Quot homines, tot sententiæ.

PHILOSOPHI quidam Gothomæa gente profecti,
Consilium, capto pisce, inière catum.
Conveniunt tardi proceres abdomine ventris,
Mirantur monstri lubrica terga novi.
Hic jugulemus, ait, contra sapientior alter,
Certius ut pereat, restituatur aquis.

Quoties voluit fortuna jocari?

IN caveâ clausum, dux Tamerlane, tyrannum
Spectac'lum populo ludibriûmque facis.
Ne tamen exultes; neque enim virtute carebat:
Tu solo fortis munere victor eras.
Sors si huic favisset, caveâ captivus in istâ
Penderes populo tu jocus ipse tuo.

Regnare nolo, liber ut non sim mihi.

IRUS ego, (hæc musam memini cecinisse jocosam)
Pauper et a cunis claudus — et Irus ero.
Ad latus ampullam gesto, geminamque crumenam,
Cum sale quæ panem fervet — et Irus ero.
Infidiis procul atque metu, immunisque pericli,
In cella vivo tutus, — et Irus ero.
Irus ego, ampullâ, peris, cellâque beatus;
Et (regnet, per me, qui volet) Irus ero.

Repeto quod nuper omisi.

ARDET turba Chloen pulchram duramque puellam,
Difficilem queritur plurima Musa Chloen.
Mox oculo abscedit languenti flamma genarum,
Et color omnis abest, et procus omnis abit.

Mutato

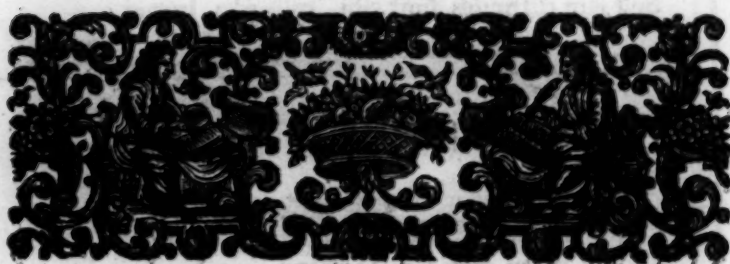
Mutatos mutata petis, revocásque vicissim :
Sed jam difficiles sunt tibi, nympha, proci.

Res est solliciti plena timoris amor.

DUM laceras tauros et sævos, Claviger, urfos,
Sponsa metu dubio dilaceratur amans.
Non horres ipse occurrentia monstra, sed eheu !
Quæ non occurrunt Deianira timet.
Bis sex, Alcide, imposuit tibi Juno labores,
Bis mille imponit Deianira tibi.

DUM contra Æneam staret Mezentius armis,
Et peteret nudum Troica dextra latus.
Opponit telo sua pectora Lausus, amorque
Plus cogit patri quàm timuisse sibi.
Non sibi, sed metuunt alternis casibus ambo,
Dúmque timet lethum neuter, uterque timet.

Sæpe cautor captus est.

INTER foemineas florens ætate catervas
 Pelides, timida matre iubente, latet.
 Arripit at virgo, juvenis quæ fugerat, arma;
 Hinc vaser indicio proditur ipse suo.
 Nil juvat, orbe Deâ, vestem posuisse virilem,
 Ni posses animum deposuisse viri.

Sæpe exiguo est in corpore virtus.

UNDE hi Myrmidones? unde hoc genus acre virorum,
 Queis sine non poterant Pergama celsa capi?
 Iliacas perdit formicæ filius arces,
 Perdit et artificum mœnia structa Deo,

Quis

Quis te despiciet parvum, formica, parentem?
Principium magnis exitiúmque dabas.

Sæpe utile falli.

ASPICE, quàm fruitur demens errore beato,
Regalésque animo turgidus æquat opes!
Quàm fêlè ore ferens cellà spatiatur in arctà!
Et regit in cerebro regna creata suo.
Quas ingens Cæsar studio quærebat inani,
Ille voluptates ambitionis habet.

———— Sævior armis
Luxuries. —————

ROMA, triumphatum tibi quæ subjecerat orbem,
Luxuriosa suis viribus ipsa cadit.
Quos bellum dederat, pax aufert sola triumphos,
Et reddunt pigros otia longa duces.
O superi! vultis perituræ parcere Romæ?
Sæviat in Latiis Hannibal alter agris.

S_apiens nunquam minùs solus quam cùm
solus.

Cùm Romà egressus, Cicero, tua rura revisis,
Et comites solos ducis ab urbe libros;
Multa movens animo, quæ fit natura Deorum,
Quæque coli debent relligione vides.
Plures villa tibi socios quàm Roma ministrat,
Nam tot, quot cælum numina, solus habes.

Sat cito, si sat bene.

Naso, tibi faciles venère in carmina vires,
Et, quod tantàsti scribere, versus erat.
Victurum Maro fingit opus, fictumque refingit,
Pérque gradus lentè nobile surgit epos.
Mœnia non querimur multis Trojana diebus
Crescere, quæ cernet nulla perire dies.

Scire nihil vita est jucundissima.

Ad Dominum CARTÉRET.

Docte Baro, vocat ad partes Te sæpe senatus,
Poscit sæpe tuam publica charta manum,

Te

Te gnarum imperii turbata requirit Ierne,
Tu nôras sôlus conciliare Getas.
Quid sit scire vides, si mens foret inscia, possis
Tu quoque securus luxuriare domi.

Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat
alter.

JUPITER ut primùm cœlum terrâsque creavit,
Nil, inquit, profunt hæc mihi, nemo videt.
Mox prudens hominem, qui facta stupenda videret,
Fecit; et hoc summum surgere jussit opus.
Hic primùm merito decorat tua numina cultu,
Tu facis hunc hominem, te facit ille Deum.

Secundus minor quam fœminarum.

ANNA triumphantes educit in arma Britannos,
Diffimiles Gallis, o Lodoice, tuis;
Qui fortes primò pugnant, passîque repulsam,
Fœmineæ trepidi dant sua terga fugæ.
At nostras acies dum fœmina dirigit Anna,
Ipsi sunt iidem semper, ut Anna, viri.

INVICTUS bello, felix Lodoice, triumphas,
Imperium soli dum tenuère viri.
Mascula nil virtus prodest, atque ipsius arma
Wilhelmi in turmas nil valuère tuas.
Nunc, duce mutato, mutantur tempora ; jam Tu
Virgine debilior, plus habet Anna viri.

Semper ad eventum festina.

OMNES eventus belli tentare paratus,
Usque adversa alacer, Cæsar, in arma ruis.
Nec mora, nec requies ; inopinos acer in hostes,
Exiguo magnas milite sternis opes.
Bellicus hinc tibi surgit honos, victoria, Cæsar,
Non tam pugnantis, quàm properantis erat.

Semper eris pauper, si pauper es.

CUR pauper medicam tractas inglorius artem,
Cur ita per vicos isque redisque pedes ?
Hippocratem licet exuperes doctumque Galenum,
Te nemo accerset, præmia nemo dabit.

Sin curru aurato nitidisque vehare quadrigis,
Tum patriæ fies alter Apollo tuæ.

Sepulchri
Mitte superyacuos honores. —

JOHNSONI tumulus nec sculptilis ære, nec auro,
Si saxum inspicias nil nisi nomen habet.
Inscriptos tumulos alii longo ordine jactent :
Hoc satis est de te dicere, RARUS HOMO es.

Simplex hilarisque nepoti
Discrepat. —

COTTA nepos mirè sese putat esse facetum,
Cum lautè comedit liberiúsve bibit:
Aut amat, aut totà discurrit nocte per urbem,
Aut agili quassat crebra fritilla manu.
Non sentis, nisi cum censum decoxeris omnem,
Quàm sit ridiculus, Cotta, facetus homo.

Sint ficta fimillima veris.

OSSE interposito dum pictor dentibus albis
 Frendentes lepidâ pinxerat arte canes ;
 Aspexit vivus, caudamque arrectus et aures
 Irruit, et patulo corripit ore cibum.
 Quid melius Zeuxis? similes sibi poscit honores,
 Quique canem fallit, quique fefellit aves.

— Si vis me me flere, dolendum est
 Primum ipsi tibi. —

ORBEM dum peragras, Io, sub imagine vacææ,
 Mœrorémque tuo pectore muta tegis.
 Vísne Jovem sentire tuos, infausta, dolores?
 Solicites fletu vel præce mœsta Jovem.
 Si non flere potes, mugitum funde: juvencæ
 Mugitum agnoscet, qui modo taurus erat.

Sordidus est, lusco qui possit dicere, lusce.

TRANSIRET primum cum fervidus Hannibal Alpes,
 Ridebat luscum plebs tua, Roma, ducem.

Ille

Ille furens Italis mox victor fulminat agris,
Patricioque madet sanguine pinguis humus.
Moverat extinctum lumen quoscunque cachinnos,
Roma, tibi res est seria dextra ducis.

Stultè miraris et optas.

DUM, Macedo, stolidè gesta admiraris Achillis,
Quanta tibi propriæ gloria laudis abit?
Ridiculus captos furis hinc imitator in hostes,
Hinc cedunt stomacho jura fidèsque tuo.
Quin æquare optas? noli admirarier, et tu
Æacidae laudes exuperare potes.

Successu caruère doli.

VOMÈRE Dulichius sterilem proscindit arenam,
Sperans se Graios posse latere duces.
Filius objicitur morti, fraudémque retexit
Non astu patius dissimulandus amor,
Frustrà Ithacus fruit infidias, Palamede reperto;
Nemo vaser tutus, si vaser alter, erit.

Sume superbiam
Quæsitam meritis.

DUM Cæsar laudes, Gallos quòd vicerat armis,
Arrogat, et patriæ vult pater esse suæ :
Roma ducem damnans multùm indignatur, et inquit,
Solut, qui voluit talia, Cæsar erat.
Ne damnet, solus voluit quòd talia Cæsar,
Solut, qui meruit talia, Cæsar erat.

Sumptus de pyxide pulvis.

QUAM faber effinxit custodem pulveris Indi,
In mediâ speculum pyxide, Cotta, locas.
Te solum spectas, solum te quæris in illâ,
Jam puto quid levius pulvere, Cotta, vides.

DUM pastor Scoticus recreat sufflamine nares,
Phyllidâque impastus nocte dièque canit ;
Non fitit, hoc victu fretus non esurit unquam,
Si mola sit, cunctas das, Gilicranky, dapes.

Sunt ipsa pericula tanti.

Ad Honoratissimum Virum
ROBERTUM HARLEY Armigerum
Regiæ Majestati a Conciliis, &c.

DUM curis, Harlæe, animum civilibus urges,
Infumis totos dum super urbe dies;
Sat notum, quam chara Tibi tua patria, sed, Tu
Quàm charus patriæ perfida sica docet.

CUM tenuit dubios Harlæi vita Britannos,
Alternasque habuit spēsque metusque vices;
Non hic, dum visum est vulnus lethale, tremebat;
Quod non lethale est Tu, Lodoice, tremis.

FERS, Harley, Gallus quæ vulnera destinat Annæ,
Pro quâ bis poteras sustinuisse mori.
Ipse mori poteras: quantò at felicius hoc est,
Vivere pro Dominâ bis potuisse Tuâ.

DUM petit Harlæum repetito perfidus ictu,

Et medio latum vulnere pectus hiat ;

Cur nullo interea cor est violabile telo ?

Intus in hoc adyto quæ sedet, Anna vetat.

DUM clypeum Æneæ Turnus mucrone fatigat,

Futilis in partes lancea diffiliit.

Te quoque quod petiit ferrum diffringitur, at non

Firma, Harlæe, Tibi Mulciber arma dedit.

Intemerata fides melius defendit inermem,

Hæc tibi Loricæ triplicis instar erat.

QUOD profugus sacram Gallus meditatur in Annam,

Detegit Harlæi provida cura scelus.

Cum tamen arma in se verti furiosa videret,

Exciperetque suo perfida tela sinu ;

Quod facis, hoc vulnus mihi non dolet, inquit ; at illa,

Quæ non fecisti, vulnera, Galle, juvant.

SCALPELLUM, calami, atramentum, charta, libelli,

Tradidit hæc pueris Lilius arma suis.

Lusimus innocui dudum his sine sanguine telis,

Nec, Guiscardæ, tuum sensimus inde scelus.

Scalpellum

Scalpellum nunc Muſa aufert, ne forſitan arma
Suggerat Harlæo bis nocitura ſuo.

HARLÆUM ſubito Gallus cū perfidus iſtu
Percuteret, tota luſtus in urbe fuit.
Stat tamen hic firmæ ſubnixus robore mentis,
Hunc ſpectare putes vulnera, nulla pati.
Hinc adeo nullum ſentis, Harlæe, dolorem,
Quod putet hoc vulnus quilibet eſſe ſuum.

CELTA ferox gentis medicatus fata Britannæ,
Sufficit, Harlæus ſi cadat unus; ait.
Acer agit telum, mediòque in vulnere fractus
Infandum domini mucro recuſat opus.
Quod genus hoc monſtri produxit Gallia? ferrum
Cū potuit domino mitius eſſe ſuo,

NEQUICQUAM ſævis Villarius intonat armis,
Miles habet vinci neſcia corda Brito,
Guiscardus tacitè cædem meditatur in aulâ;
Irritus Harlæi in pectore mucro ſedet.
Deſine bellorum, Lodoice, foriſque domique,
Arma pati noſtræ nam didicere togæ,

DEVOTUM sensit cūm condi in pectore ferrum

Immoto Harlaus saucius ore stetit :

Dum lætā huic reduci gratatur voce senatus,

Confuso subitus surgit in ore rubor.

O pudor, O virtus! partes quā dignus utraq̃ue

Sustinuit, vultu dispare, laude pari !

Sunt qui servari nolunt.

MUSCA meam volitat circum importuna lucernam,

Alasque amburit jam prope jamque suas.

Sæpe repello manu venientem, et, ineptula musca,

Quæ te, inquam, impellit tanta libido mori?

Illa tamen redit, et, quamvis servare laboro,

Instat, et in flammæ exitiūque ruit.

Exiguam tibi nolo animam, quam projicis, ultra

Servare; et, si sis certa perire, peri.

Surgant mœnia, nec ruant mores.

THEBANAS arces ne jactet Græcia mendax,

Tectaque Threiciæ frustra canore lyra:

Stant

Stant contra, Hannefi, Tua munera; cōdere muros
Si potuere fides, hoc potuere Tux.

ANTIQUA conclusa domo turpique recessu
Penè est cum tectis Musa caduca suis.
Sed nova cum nobis surgent collegia, fiet
Digna domus Musis, Musaque digna domo.

SUETOS fama refert (fors vos meministis) alumnos
E camerà vetitis profiluisse viis :
Mœnia vos tam firma, ut nemo erumpere possit,
Tam pulchra, ut nemo vellet abire, datis,

Ad Episcopum ROFFENSEM.

SÆPE, colende Pater, volui posuisse cubile
Sub trabe, quà steterat lectulus ante Tuus.
Tu tamen, hinc ventos toties perpeffus et imbres,
Filiolos nolis sic habitare Tuos.
Sin Tua posse sequi in studiis vestigia detur,
Laudabo veterem sub meliore trabem.

Dum nova templa struunt Patres Proceresque Britanni,
Et multum tota culmen in urbe micat :
Legibus emendas mores, Regina, ruentes,
Exemploque pii discimus esse Tuo.
O fortunata nimium Te Principe gentes!
Quas nova templa beant, relligioque vetus.

Tantum scimus, quantum in memoriâ
tenemus.

QUORSUM sepositis turgent tua scrinia chartis,
Surgit et innumeris Bibliotheca libris?
Figet et hic tenuem subtilis aranea telam;
Quàm dulcis blattis est tineisque cibus!
Si parcant tineæ, capsas tibi flamma vorabit;
Et, quæ non flammæ pabula, furis erunt.
Mando meos animo authores; neque tollere libros
Ex hoc musæo fur, neque flamma potest.

Τέτρα πύρι.

U t fama est, propriis cuculus non incubat ovis,
Sed nidum externum sedula quærit avis.

Interea

Intereà vernos vacat ipsâ inducere soles,
Questibus et nomen congeminare suum.
Alterius labor esto tuos educere foetus :
Unica tu felix absque labore parens.

EDUCIT simplex anates gallina tenellos,
Et per vicinos concomitatur agros.
Spuria progenies faultricem linquit, et imis,
Auspice naturâ, præcipitatur aquis.
Illa tenens ripam trepidantes concutit alas,
Et stolidas querulâ voce fatigat aves.
Si tantas curas proles aliena ministrat,
O quàm sollicito est pectore vera parens!

_____ Tecti caret obsoletis
Sordibus aulâ. _____

HAS arces memini foedas, et aranea passim
Plurima per culmen textile duxit opus.
Non tulit hoc Pallas ; rursumque, ait, æmula, certas?
Exi aulâ : has arces sola Minerva colit.

Te majori pauperiorum turbæ compares.

DUM pedē, pauper, iter defesso carpis ; ovantem

Hæc equitem incedens molle vehebat equus.

Quàm placidè hic, inquis, vehitur per iniqua viarum !

Hei mihi ! quòd pedibus tendere cogor iter.

Ecce ! præit claudus manibus vestigia firmans,

Hunc spectâ, et gaude quod potes ire pedes.

----Teneros animos aliena opprobria sæpe
Absterrent vitiis.

SPARTANI nunquam longi sermonis amantes

Exemplar pueris proposuere suis.

Mancia implebant nimiis dapibusque meroque,

Esca sed hæc stomacho luxuriosa nocet.

Ignorant quid agunt, titubant, vinoque sepulti

Non bene concoctas evomere dapes.

A vicio metuunt pueri : exemplisque ministri

Mores, quos ipsi non didicere, docent.

Thamesis vincetus.

INCUMBIT glacies, strictis mare clauditur undis :

Sed jure an clausum sit dubitatur adhuc.

VIDIMUS ardentem latè per Thamesin ignem,

Torruit et vastos multa culina boves.

Quoquò tendis iter, fluvium hunc fuge, Jupiter : hæc tui

Si vehis Europam per vada, tostus eris.

TE premsum in medio, latro versutissime, furto

Ad solitas pœnas plebs bene iusta trahit.

Antlia sed nulla est, aqua nulla ; haud te tua mergi

Fata sinunt, sed de reſte cavere monent.

BIS trinis obolis soliti conducere cymbam

Causidici, calcant turba pedestris aquas.

Dum causas agitant resoluta resolvitur unda,

Proh dolor ! et gratis non licet ire domum.

Causidicis concede dehinc, bone Jupiter, idem

Terminus ut fiat frigoris atque fori,

QUI Batavas cymbâ suevit transire paludes,
Ire per adstrictas jam pedes audet aquas.
Ferratis soleis medio secat æquora cursu,
Ipse vicem supplens remigis, ipse ratis.
Scilicet huic brumæ favet inclementia : frigus,
Quod tardavit aquas, acceleravit iter.

Θείον γένος ἐσὶ βρότοιςιν.

NE, juvenis Pellæe, petas ut corniger Ammon;
Aut vano antistes te vocet ore Deum.
Consule non tripodas sed te mentemque pacem,
Quâ tellus minor est, quâ minor unda maris.
Non est illa tuæ claudenda in limite terræ,
Sed poscit mundos ambitiosa novos.
O cœli soboles ! nam si te terra tulisset,
Terra tibi poterat, quæ tulit, esse satis.

Timeo Danaos et dona ferentes.

IGNARUM vulgus dux conscripturus in arma,
Largus munificâ porrigit æra manu.

Ah

Ah miser ! hæc quicunque capis, mox sæva sequetur
Pauperies, durus militiæque labor.
Munera tum frustra Danaûm fraudesque Pelasgas
Oderis, et sapiens, ut sapuere Phryges.

———— Trahit fulgenti gloria curru
Non minus ignotos generosis. ———

DUM medio volitat circumactus pulvere currus,
De temone videt musca superba rotam :
Pulveris en ! quantum moveo, qualem excito nubem !
Muscarum esto pater sôl mihi testis, ait.
Sic quoque pulvereus Capitoli fertur ad arcem,
Nec majore potest Cæsar honore frui.

Tristes odêre jocos.

SCURRA procax, nomen quærens famamque dicacis,
Illepidos lepidos miscet ubique jocos.
'At meritò vultus austeros damnat et odit ;
Vos non ridentes, vos, procul ite, graves,
Ipse filet tristis, si te videt antè severum,
Nam, nisi tu rides, huic periêre joci,

Tros Rutulusve fuat, nullo discrimine
habebo.

Dum Rosa purpureo suffunditur ora rubore,
Spina ferox teneri floris amore calet.
Protinus armorum ponit pacatior iras,
Et jam blanda suæ porrigit ora rosæ.
Ut videt has junctis ambas concurrere votis,
Quæ regit hortorum maxima Flora vices,
Felices jubet hinc coeant in foedera, utrisque
Unus et ex uno stemmate surgat honos.
Tu decus æternum, dixit, mea, da, Rosa, Spinæ;
Et tu perpetuam protege, Spina, Rosam.

Tuo habitu vitam dege.

LYDIA anus, depicta genas et ficta capillos,
Virgineos cœtus ambitiosa colit.
Hic verò frustra languentia lumina torquet,
Frustrâ hic scemineos nectit, ut antè, dolos.
Inter anus forsan poterit vel nympha videri,
Sed nymphas inter tota videtur anus.

Ubi plura nitent in carmine, non ego paucis
Offendor maculis.

FRUSTRA te, Naso, carpit gens Critica, frustra
Ingenium dicit luxuriare tuum.
Luxuriet licet, et pleno sese efferat alveo,
Nec pigros ripæ margine claudat aquas.
Quanta tibi laus est nimio peccasse nitore!
Nolo, ut plus niteas, ie nituisse minus.

Veniam petimûsque damûsque vicissim.

PROTRACTÆ post mille moras et tædia litis,
Improba quos rabies egit adire forum,
Emunctus tandem, extremûmque redactus ad assem,
Protendit victas hostis uterque manus.

Dâtque

Dátque ultrò veniam posita sapientior irà,
Cum quanti veniam sit tribuisse sciat,

Venter non habet aures.

CERNIS, ut esuriens inhiat jam prandia iudex,
Ipsis ora gerens pallidiora reis ?
Nunc stat, nunc sedet incertus, nunc spectat ad horas,
Et vacuo longas increpat ore moras.
Quò magis obtundis, Rhetor, magis ardet abire,
Quoque magis clamas, esurit ille magis.
Define posse virum flecti sperare precando,
Quem dudum expectant Rhombus apèrque domi.

Versa est fortuna locorum.

HAUD procul hinc, inter veteris spatia ampla palati,
Aula vetus causis caufidicisque pater.
Hæc tenuit festiva Anglorum prandia regum,
Hæc plena hospitibus præbuit aula dapes.
At nunc esuriens hospes spatiatur, ubi olim
Latè fumabant pingua terga boum.

Atria mutantur, nos et mutamur in illis,
Esuriunt omnes nunc nisi cauidici.

Veterem morbum novus amovet,

OBSESSAS Spartana acies dum cingit Athenas,
Tristis Palladia regnat in urbe lues.
Hostilis fugit infectas exercitus auras,
Et facta est pestis civibus una salus.

----- Virtus patriæ sibi prima putabit
Commoda. -----

INFENSI exagitant te, Scipio magne, Quirites
Publica damnatum diminuisse bona.
Nil ostendit opum domus explorata, supellex
Aurum spernenti fictilis omnis erat.
Egregium plena absolvent æraria civem,
Cujus pauperiæ patria dives erat.

Una salus miseris nullam sperare salutem.

ASPICIS, ut cervus querit fugiendo salutem,
Quem sequitur celerum turba canora canum.

Indignans,

Indignans, neque enim fuga jam super ulla pericli,
Cornibus hos, illos dissipat ore canes.
Sic moritur pugnans, moritur nec prorsus inultus,
Nec frustrur fato nobiliore Leo.

Undecunque est ventus, velum vertitur.

STAT vacuo domus in campo, cui quatuor alæ,
Quam circum, ut dominus vult suus, axis agit.
Ventum intus nebulo venientem expectat, hiátque
Veliferam ut verset, quæ vocat aura, molam.
Eurúsve aut Zephyrus spiret, Boreásve vel Aufter,
Uti scit ventis omnibus una domus.

[Faint, illegible handwritten text]

L U S U S

WESTMONASTERIENSES.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

L U S U S

WEST MONASTERY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

L U S U S

WESTMONASTERIENSES.

Sapientia neminem habet amicum præter
ignorantem.

U A purò Fletana palus illabitur
amni,
Tingitur et fuscis fœdida Nais
aquis ;
Inter sulphureos nigri carbonis
acervos,
Tollit honoratum bibliopola
caput.

Exercent ranci sua quæ convicia nautæ,
Invenit hic tutas plurima Musa domos.

K

Effugiens

Effugiens scumbros et mille peric'la culinæ,
Securus sedes hic Paracelsus habet.
Hic multo dormit compostus Ogilvius auro,
Et quot scribendo par meruere decus.
Granta domos filcat capiendis artibus aptas,
Bodleium jactet nec Rhedycina suum.
Major amicus adest miseris scriptoribus, omnes,
Quos Vos e gremio pellitis, ille foveat.

Difficilia quæ pulchra.

GALLICA nectareum miramur vinâ liquorem,
Dona dedit Bromius non meliora Deus.
Quàm bene perspicuo fulgescit spumea vitro
Purpura! subtilis qualis in ore sapor!
Ut tamen ad nostras veniant hæc gaudia mensas,
Quanta foris subeant, quanta peric'la domi!
Insequitur dulces prædo super æquora merces,
Littore stat quæstor, quæstor et ipse latro.
Nempe Senatorum pars cauta et sobria curam
Hanc, ne pars nimium cætera potet, habet.

Difficilis

Difficilis gratusque liquor potantibus, effes
Vel minus o gratus difficilisve minus!

Optimum est convivium in quod venit
Choraules.

REX bonus, ut fertur, struxit convivia Colus,
Annua quæ Dominæ voverat ille suæ.
Plurima per pingues cumulantur fercula mensas,
Et veteri spumant pocula plena mero.
Ad sacrum regina latus Winefrida recumbit,
Et, quæ nupta fuit, turget amicta stolâ.
Stat juxta crater, sed nec dant gaudia mensæ,
Nec suus huic crater, nec Winefrida placet.
Impiger exclamat, cur cessat musica Coli?
Tympana ubi tria sunt, est ubi terna fides?
Cur non tergemino resonant mihi cornua cantu?
Cur triplicem cohibent Cambrica fila sonum?
Heus, dapifer, quid cœna juvat, cessante Choratile;
Vel mihi redde fides, vel tibi sume dapes.

Possunt quia posse videntur.

DUM faber erudiit natum malè lippus Athenis,

Vulcani famam laudat et artis opus.

Filius huic contra; suadæ percussus amore,

E—T—E—O, non potuit dicere Rhetor ero.

Ter fabri natus balbo rotat ore lapillum,

In primo toties destitit ore sonus.

Perrumpit tandem divulgata ligamina vocis,

Et torrente novo lingua soluta tonat.

Hic nunc Palladii moderatur fræna theatri,

Et fraudes aperit, caute Philippe, tuas.

Patria quando vocat, frustra, Natura, repugnas,

Ausus Rhetor ero dicere, Rhetor erat.

Quisquis erit vitæ, scribam, color.

ALTERNIS edit populo qui scripta diebus,

Et cujus chartas plebs numerosa terit,

Cum quondam molli texebat vellere soccos,

Texuit artifici tum quoque verba manu.

Mox

Mox ubi famosi scandit fastigia ligni,
Et stricto inclusum porrigit orbe caput ;
Tum quoque consuetâ musas exercuit arte,
Quique trabem ornaret laudibus hymnus erat.
Scribit enim, quemcunque trahit sibi vita colorem,
In cellâ, in triviis, sub cruce Musa canit.

Ne, cùm venari volet ille, poemata pangas.

INTEMPESTIVO vatum indulgere labori
Quid prodest, catulis cùm sonat omne nemus ?
I, venare feras, saltus indagine cinge,
Ludicra nec studiis hæc aliena putes.
Per saxa et rupes Musis et amica volanti
Rura tibi melius pingere rura datur.
Halantes Zephyri, resonans aqua, sibilus auræ,
Sic poterunt scriptis dulce sonare tuis.
Materiam invenies largam venando ; Dianam
Dum colis, ad versus non minus aptus eris,
Nam tibi si faveat Latonia virgo, favebit
Æquior assumptæ frater Apollo lyra.

Nunquam poetor nisi cum podager.

QUI lectum potas mediâ de nocte Falernum,

Cui tumet et lautis alvus opima cibus,

Ebrius assidue, pedibus vel sobrius uti

Everfis toties, luxuriose, nequis.

Conspiciusque toro demissa voce recumbis,

Subjicitur tumido pluma premenda pede.

Sic curis vacuus calamos et scrinia poscis,

Asper Apollineâ fallitur arte dolor.

Et, Flacco similis, tu mira poemata pangis,

Corda simul multo percaluere mero.

Luxuries vatem fecit, namque ipse podagram

Qui dederas, idem carmina, Bacche, doces.

Cupias ut fit tibi fama superstes.

LIBRAS bis quinas, quæ vendit poma nucisque,

Parca anus ingentes accumulârat opes.

Diis grates! risit vultu fortuna benigno,

Sed quid opes, inquit, si mihi fama deest.

Quid

Quid faciam? tentanda via est, quâ me quoque possum
Tollere humo, pèrque os viva volare virùm.
Famam habet Eugenius, sed quadrans nullus in arcâ est,
Eugenius nostro munere dives erit.
Dum viçto Eugenii celebrantur nomina Gallo,
Me quoque Patronam fama loquetur anum.

Opere in longo fas est obrepere somnum,

COMPOSITO vultu conscendens pulpita, latum
Cui collare, brevis penula, curta coma;
Hem quater ingeminat tentans præludia vocis,
Tandem ægro profert vix tria verba sono.
Mox, recolens vires, sermonem extendit in horas,
Grex dolet esuriens tardius ire diem,
Hic gemit, alter hiat, post et suspiria pauca,
Pectore quæ tumido dat, pia dormit anus.
Increpat hanc pastor, potes hoc in limine somnos
Ducere? surge, inquam, seria res agitur,
Experrecta sono, ne sævi, vir bone, clamat,
Si tua nos inter somnia somnus habet.

Nullis utile bellum.

CONVOCAT ut ductor turmas, agménque recenset,
Ex quo mittatur trans mare lecta manus.
En miles solito nervosior, offeus, ingens,
Eligitur Gallis qui metuendus eat.
Protinus uxor adest, cœlúmque ululatibus implens,
Dum collo pendens oscula figit, ait ;
Horrida te quoque bella vocant, charissime conjux,
Siccine sola jugum connubiale traham ?
Siccine deserto languescam frigida lecto,
Et, viduata tori conjuge, nupta tamen ?
Mox victor, sed mancus, eris ; victoria damno
Parta erit, haud tanti Flandria capta foret.
Túne foris florem absumes virésque juvena ?
In bellum cœlebs desidiosus eat.
Tu poteris melius cui vinc'la jugalia curæ,
Et patriæ et nobis utilis esse domi.

Sint Marones non deerunt Mæcenates.

LONDINI magnam nocturnus obambulat urbem
Vates, qui baculum fert comiténque canem.

Signum

Signum venturæ dant tintinnabula Mufæ,
Et feſtum rauco prodit ab ore melos.
Vos Dominæ, ſalvete, meæ, ſalvete, Magiſtri,
Felices multos et numerate dies.
Fauſtum mane precor vobis, fauſta omnia, gratà
Qui mihi præbetis munera larga manu.
Quis tulerit vates de Mæcenate querentes ?
Ingenium damnent inſcîa turba ſuum.
Tot Mæcenates mihi ſunt quot ad oſtia pulſo,
Non deerunt vati, qui bene cantat, opes.

Ficta voluptatis cauſâ ne ſint proxima veris.

INCOLA Formoſæ, quem verſu dicere non eſt,
Venit ad Angliacos hoſpes alendus agros.
Utque hic hoſpitiū poſſet meruiſſe videri
De patriæ ſcripſit moribus ille ſuæ.
Depinxit geniūque loci cultūſque virorum,
Humanâ et faciles non fine cæde deos.
Multa quidem mentitus erat, bene multa ; ſed Anglis
Diſplicuit veri proximitate liber.

Splendidiora

Splendidiora solet mendacia ferre viator,
Qui longum Indorum per mare carpit iter.
Quod Mandevillus nostras, quod Pintus Iberus,
Da mihi ; vera odit, mira Britannus amat.

Nolo puerum præcoci ingenii.

REGRESSUM Grantà, Burgerdisçi arte potentem,
Natum amplectuntur lætus uterque parens.
Cœnantem gemino pullo excepere ; puérque
Heus ! mater, pulli tres ait in patinà.
Haud ita, reddit anus, Tres, inquam, sunt. Numerato,
Si potes. Et Tyro sic opus aggreditur.
Hic est unus, ait, bene, perge : duoque. Quid inde ?
Quid ? conjunctim tres sunt duo et unus, ait.
Subridens genetrix verum est, (prò Jupiter !) inquit,
Heus cape tu, conjux, hunc ; meus alter erit,
Tertius, o fili, dabitur tibi munus acuti
Ingenii, totum corripe, scinde, vora,

Odi hilaris tristem.

PONIT opus Corydon, notam pro more tabernam
Cum fociis lætis lætus et ipse petit.
Nunc hilarem historiam narrant, nunc pocula fumunt,
Inque suas subeunt vina jocique vices.
Opprimit incautum (pro formidabile!) conjux,
Verbæque cum lachrymis miscet amara suis.
Perfide, sic fallis? sic fallis, perfide, tempus?
Nec tibi cura uxor, nec tibi cura domus?
Define, cui Corydon, hilares turbare querelis,
Pocula vel sumas, vel lachrymare domi.

Tuta et parvula laudo.

DUM septem Heroum præstantia facta legebam;
Illustri pulchrè doctus in Historiâ:
Multus ibi fidens animo et fulgentibus armis
Exit eques: nymphis ferre paratus opem,
Attollunt contrâ vasti se mole gigantes,
Quales Herculeæ non domuere manus.

Illi inter sese magnà vi prœlia miscent,
Vulneraque alternà dant capiuntque vice.
Interea Nanus procul, immunisque pericli,
Intrepidus spectat quis sit utrique labor.
Dii bene fecerunt, quod me finxere pusillum,
Exiguo fidens corpore Nanus ait.
Profuerit Nano brevitâ suâ, sospes utrinque,
Sive gigas palmam, sive reportet eques.

Literulas me non stulti docuere parentes.

JUDICIS horrendi miseri stant ante tribunal,
Et tibi quisque timet, quam meruere crucem.
Hic solvit capitis damnatus crimine poenas,
Alter in ignotos mittitur exul agros.
Unus sed reliquis qui paulò doctior, affer
Huc librum, mihi sit parta legendo salus.
Indocti poenis damnantur, et in cruce pendent,
Literulas callet qui bene, salvus abit.
Credibile est priscos olim hoc vidisse magistros,
Ante Alphabetum qui posuere crucem.

———— Meruêre decus vestigia Græca
Aufi deferere. ————

IN scenam Heroas ducis feliciter audax,
Shakespeare, o tragici gloria prima chori.
Non tu sollicitus Sophocles quid, et Æschylus altum
Evomat, aut Graiùm cætera turba sonet.
Fabula tota tua est, proprio de fonte perennes
Hauisisti latices, non Heliconis egens.
Sat doctus, benè qui didicisti temnere Graios,
Et Britonum ingenio percitus atque Tuo.
Felix Tu, qui nullius vestigia calcas,
Et felix, poterit qui tua ritè sequi.

Quid sit futurum cras, fuge quærere.

DUM quærit Corydon quâ venditur Ala tabernâ,
Nobilis egregios quæ facit Ala viros :
Suspendum in triviis signum videt, hæc ubi verba,
Solve hodie; gratis cras bibe quisquis ades.
Ingreditur, lætos circumtrahit amphora gyros,
Æra fluunt ipsò liberiora mero.

Cras

Cras redit, et notos exposcit largius haustus,
Guttare non sicco certus abire domum.
At bene jam potus verbo hoc nihil amplius addit,
Ohe! jam satis est, hospes amice, vale.
Solve prius nummos. Nummos? heus! conspice signum,
Solvi ego, quod solvi debuit æris, heri.
Signum hodiè dicit solves, et cras bibe gratis:
Cras istud, Corydon, non tibi venit adhuc.
Tum subolens Corydon, perdat me Jupiter, ex hoc
Si quæram, quid Cras spondet, amice, tutum.

Licet sub paupere tecto
Reges et regum vitâ præcurrere amicos.

ZIGARA gens, Nilum picto mentita parentem
Vultu, unóque asino tota vehenda domus,
Per pagos omnes errat, per rura, per urbes,
Venditque ignaro non sua fata gregi.
Candida suppeditant spoliatae lintea sepes,
Et dant non emptas prædia quæque dapes.

In fœno placidam nunc gens erratica noctem,
Nunc agit aprico sub Jove læta diem.
Non hic, non illic habitat gens incola mundi,
Omne solum patria est, et domus omnis ager.

Nihil est prodire tenus si non datur ultrà.

ACCENSIS Chymicus sudat fœnacibus Hermes,
Immensâsque sibi spondet anhelus opes.
Pugnantes miscet calices, liquet igne metallum,
Æs fluitat rivis, vulnificûsque chalybs.
Expectat vigil ille optatus ubi exitus arti
Detur, et aurato depluet igne calix.
Jâmque spei plenus, lapsâ et fluere omnia retrò
Cernit, et in ventos aureus imber abit.
Prò sortem! exclamat, fueram quàm penè beatus!
Corruit extremo non nisi sine labor.
Vis fieri felix, vis omni ex parte beari?
Plus, Hermes, Chymicæ, vel minus artis habe.

Ne monstrer digito prætereuntium;

LIBERA cum supplex Coventria jura rogaret,

Hæc facilis princeps conditione dedit.

Ut medio Godiva die, pulcherrima virgo,

Per vicos lento nuda vehatur equo.

Hæc, invita licet, legi succumbit iniquæ,

Sed tamen hos monitus civibus antè dedit.

Claudite quisque fores, pateat non ulla fenestra,

Nec digito quisquam nos oculove notet.

Candenti invehitur candentior ipsa caballo,

Pérque humeros passæ defluit unda comæ.

Fors ibi pistor erat, quem de tot millibus unum

Spestandi infelix extimulabat amor.

Obice firmatas temerarius ille fenestras

Pandit, et infaustum protulit inde caput.

Sentit virgo dolos, et sic pudibunda profata est,

Quæ maneant tantum præmia digna nefas!

Qui me conspex' ti, stabis tu fabula vulgi,

Æternúmque in eo conspiciere loco,

Coelum mutat animum.

BELLORUM experiens, natûsque ingentibus ausis,
Addit Alexander Persica regna suis.
Infelix Darie, tuâ se jactat in aulâ,
Atque inter medias luxuriatur opes.
Suspicit auratum laquear, stupet alta columnis
Atria, et intexti molle tapetis opus.
Nunc minus in pugnas ardet, minus arma requirit;
Nec queritur terras non superesse novas.
Quin dextræ armillas, aptâtque monilia collo,
Demissa ad talos itque reditque stola.
Immemor antiqui cultûs libamina Phœbo
Fert nova, nec patrem mallet habere jovem,
Edocuit duos sua quos Macedonia mores
Dediscit, saltat potus, et unctus olet.
Victorem, Darie, tuum tua Persia vicit,
Et, quod non poterant agmina, terra potest.

Tumulo superaddite carmen.

ISSA canis, domino multum dilecta potenti,
Heu! immaturo supere mersa jacet.

Cui dominus bustum puro de marmore ponit,
Et caro cineri carmen inane dicat.
Quisquis es his errans terris, hic siste, viator,
Deliciæ domini nobilis, Ista jacet.
Illa manum patiens, nostroque assueta cubili,
Sæpe os dilecti blandula lambit heri.
Auris utrinque illi verrebat pendula terram,
Nare brevi, et maculis undique sparſa pedes.
Ad te cùm veniet, laceres utcunque magistrum,
Hunc blande comitem, Cerbere, sume canem.

Maledicta spreta exoleſcunt.

QUA propè turba frequens densa spatatur in umbrâ,
Psittacus in cavèa garrula pendet avis.
Hanc repetit vocem dum præterit unus et alter,
Heus! nebulo, nebulo, pro nebulone crucem.
Procedunt multi ridentes vana canentem,
Unus, cui mens est conscia, fistit iter.
Non ego sum nebulo, me non impune laceſſes,
Inquit, et improbulæ multa minatur avi.
Parce minis, non hæc solum te opprobria tangunt;
Præterière alij, qui meruère crucem.

Nil

Nil nocuere illis spretæ convicia linguae,
At, tibi quod dicit Psittacus, omen habet,

Πασῶν μανιῶν μία μορφή

PER vicos Londini errat novus advena Mopsus,
Visurus miri quicquid in urbe fuit.
Hocklæum imprimis, Mori dehinc tendit in agros;
Claudit ubi insânium cellula multa gregem.
Monstrorum nec adhuc sat habens, in proxima pergit
Cambia, sollicitis cambia facta viris.
Plurimus hinc illinc venales infitor urget
Merces, et rauco Stentoris ore boat ;
Millia quis centum, milleniâque millia poscit ?
Australem quis rem venditat, et quis emit ?
Nec mora, nec requies ; perterritus agmine tanto,
Et tanto attonitus murmure Mopsus ait,
An redeunt iterum spectacula ? regnat et idem
Hic furor ? en ! iterum Bethlemiana domus,

Omnia fatis
In melius niti.

PER villas transit venturi præscia fæga,
Niliacique simul nigra propago soli.
Linquit arator agros, infectaque pensa puellæ,
Fatidicamque petit villicus omnis anum.
Consult illa poli faciem, volucrumque volatus,
Hinc dextras, lævas inspicit inde manus.
Pauperibus promittit opes, ægrisque salutem,
Orbis progeniem, virginibusque viros.
Nullus at in villâ Gallus Gallinæve restat,
Dum fieri fausta cuncta canuntur ave.

Me mendax infamia terret.

POST bello fractas altæ Carthagini arces,
Junctaque Romanis Africa regna plagis;
Festos Scipio agit, populo plaudente, triumphos,
A domitæ gentis nomine nomen habens.

Non

Non tamen incerti fugit hic convicia vulgi,
 Nec quas infidias ligna maligna struit.
 Ponit Roma suam rumores ante salutem,
 Et, per quem steterat, cogit abire ducem.
 Hannibalis victor, patriæ vindæque decusque
 Quærit in obscuro vilia tecta solo,
 Quid prodest spectata fides, animosâque virtus?
 Si, quicquid possint crimina, fama potest.

Cede potentis amici
 Imperiis,

ANGLORUM alternis dum rex dum papa supremus,
 Ingeniosum habuit Braya vicariolum.
 Quando piæ nondum tolerabant *sumpsimus* aures,
 Indocto hic priscum *mumpsimus* ore canit.
Mumpsimus exploso et missali rite novato,
 Tum Brayana novum *sumpsimus* ara sonat,
 Roma redit, secum ritus, veteresque cucullos,
 Reliquias, nugas, barbariæque refert.

Paucula verba parum est, veterémve relinquere ritum,
Sed scelus est veterem deseruisse gregem.
Quivis, ille refert, tibi, Roma, vicarius esto,
Idem erit usque tibi, Braya, vicariolus.

Nil ficcis durum.

VISURI, Mahumeda, Arabes Meccam atque Medinam,
Ortus et tumuli mœnia sacra tui.
Arentes campos desertaque littora tranant,
Quà nec fons, quà nec sufficit imber aquas.
Heu! quantus labor est tantis hominúmque ferarúmque,
Agminibus tantam pondera ferre viam!
Tali asinus patiens, tali pigra mula labori
Succumbet, nec erit par generosus equus.
Hoc iter, hæc poterit solus juga ferre camelus,
Cui fons nequicquam, cui negat imber aquas.
Surgat arena licèt, licèt urat Sirius agros,
Non ille inceptum lentior urget opus.
O animal ficcum, et subeunda ad pondera natum,
Quàm durum arenti littore carpis iter?

Non

Non ferres gemino tantas in gibbere moles,
Ni poteras longam ferre, camele, sitim.

Luxuria plus nocet reipublicæ quàm
avaritia.

FINIBUS exiguis floret respublica frugi
Belgarum, imperio par, Lodoice, tuo.
Hanc quoties rapidis miles tuus intonat armis,
Defenso toties victor ab hoste redit.
Incolumem reddit sua nempe abstemia virtus,
Et facit assiduus dulcia bella labor.
Pisciculos, et olus, vappam, fumumque tabaci
Sufficit exiles provida cura dapes.
His sibi prudentes vires animosque ministrat
Artibus, inque sua tuta palude latet.
His freta auxiliis Gallorum reprimat arma,
Nec ranis patitur luxuriare suis.
Nequicquam turmas, Lodoice, in prælia mittis,
Ut Belgas possis vincere, mitte coquos.

Descendat licet a summo non vergit ad
imum.

ASPICE quàm variâ saltat funambulus arte
Expertus celeres ferre referre pedes.
Extentò infiliens funi nunc arduus altè
Surgit, et audaci tendit ad astra gradu.
Nunc humilis facili descendit ab æthere lapsu,
Subjectam jam jam tangere visus humum.
Hunc Corydon defixus hianti suspicit ore,
Dum cadat expectans, et sibi damna timens,
Cui socius ridens, Corydon, absiste moveri,
Nulla adsunt homini, nulla peric'la tibi.
Ille reperiçussus vibrato a fune resurgit,
Et magis ascendit, quò magis ima petit.

Abundans cautela nocet.

MARCUS ad assuetos calices, mensamque stativam
(Cheynai ut certus præcipit ordo) redit;

Potores

Potores undæ, quos præsens protulit ætas,
Magnum Arthritifugum Febrifugumque legit:
Sobrius et ficcus primâ cum luce reposit
Epsomii ampullas Bristoljive duas.
Dave, unde est ventus? Respondet Davus ab Euro,
Iste mihi est Eurus, Dave, memento mori.
Succedunt Zephyri lenes et mitior aura,
Approperat lentum scandere Marcus equum.
Nec præstabit equus, tibi nec medicina salutem,
Tollere vis morbum? tolle Cavere tuum.

Minus sibi tribuit qui se nemini comparat.

HOBSONI in stabulo duo consenuere caballi,
(Hobsoni doctis non malè nota domus.)
Hi, jamdudum annis et iniquâ tussè subacti,
Ossibus hærentem vix habuere cutem.
Sed, quas neuter habet, vires accendit uterque,
Suppeditans socio vimque animumque suo.
Hic simul hinnitum tollit, micat auribus ille,
Miraturque suos ocyus ire pedes.

Fraternis

Fraternis animis quicquid facit alter et alter,
Et movet æquævos æmulus ardor equos.
Alteruter solus gressu vix serpit anhelos,
Sin addas comitem, Pegasus alter erit,

Me raris juvat auribus placere.

PRO rostris orator heri cum staret Hebræus,
Et patulo duros volveret ore sonos.
Attonita obstupuit plebs majestate sonorum,
Mirata imberbem sic potuisse loqui.
Stat genitor, nutûque probat, stimulatque loquentem;
Gaudiâque explicitâ fronte fatetur avus.
Vos soli, Patres, digito calletis et aure
Davidicæ numeros harmoniâque lyræ.
At parvi facimus vulgi suffragia, linguæ
Qui pariter Francæ plauderet atque sacræ.

Amoto quæramus seria ludo.

SANCT ut omne malum seu fit sanabile seu non,
Prodigus in medium prodit Agyrta forum.

Histrion

Histrion mille jocis plebem prætentat hiantem,
Cogere tam solers quàm retinere gregem.
Mentitur, saltat, titubat, comedensque placentas
Semestas vulgi spargit in ora dapes.
Intus Agyrta notans risus, et idonea nactus
Tempora, sic scurram corripit ore gravi,
Ludicra mitte, scelus; phialas emplastraque prome
Ocyus, et miseris, furcifer, affer opem.
Balsama ubi mea sunt, et Elixir proprietatis?
Sacra ubi tinctura est, et Panacea mea?
Serve procax, domino, medico, funambule cede:
Hactenus acta tua est res, mea nunc agitur.

Facile emergunt quorum virtutibus obstat
Res angusta domi.

Quos fors dura nimis vetuit sperare salutem;
Queis spes solvendi debita nulla fuit;
Fortunæ experti casus ludumque severum,
Custodis rigidi jura severa magis;

Heu

Heu longùm ingrato languebant carcere clausi,
Et torti variis ingemuere modis.
Spes libertatis nulla est, spes nulla salutis,
Quotidièque aucto pondere crescit onus.
Sed nova jam facies rerum, turbæque misellæ,
Quam non sperârunt, gratioꝝ hora venit.
Quæ prius imposuit (sic vult pla cura senatûs)
Nunc eadem frangit vincula Pauperies.

Fronti nulla fides,

QUI novus ingrederis Londinum, insignia vico
Se pandant omni quam speciosa vides,
At tu ne formæ, nimium ne crede colori,
Non liquet ex signo quid domus intus habet,
Angelus effulgens suspenditur ante lupanar,
Ostendit regis nigra popina caput.
Curatur secreta lues ubi lampada cernis,
Et sacra (quis credat?) biblia Curlus habet.
Quæque ubi sic ludunt, ut non fallaris in horas,
Hic oculis nunquam credere disce tuis.

Ignoti multa cupido.

RARA nec invitos vocat ad spectacula cives
 Fawksius, egregiæ dexteritatis homo.
 Fallere spectantes quos non solertior alter,
 Vel linguæ infidiis vel levitate manûs.
 En vobis (aperitque manum speciosus utramque)
 Orbiculum hunc, præstò fugit, abivit, adest.
 Est hic, est illic; nusquam est et ubique, videte,
 In mensâ, in oculis hujus, in ore tuo.
 Tum peram invertens fallacem orditur ab ovo,
 Gallinam profert aligerumque gregem.
 Chartula sponte suâ summa ad laquearia tecti
 Subvolat, et formam jussâ capeffit avis.
 Lætus spectator videt hæc miracula rerum,
 Et stupet occulti captus amore doli.
 Sic ignota juvant, sic abdita poscimus omnes;
 Fawksi, artem retegas, et nihil artis habes.

Aut Cæsar, aut Nullus.

Cæsar.

CAROLUS Austriacas ciet acer in arma cohortes,
 Dum repetit dextræ debita sceptræ suæ

Sæpe triumphantem læto Tagus excipit amne,
Mox refugum pavidis cernit Iberus equis.
Ultima quem maneat dubii custodia regni,
Ambigit hinc Teuto, Gallus et inde timet.
Sed Lodoix jactans premit alto corde dolorem,
Tūne geres sceptrum, Carole? Nullus eris.
Ut Nullus fias, Lodoix Tibi consulit unus:
Cæsar eris, namque hoc consulit Anna Tibi,

Nullus.

FUDIT Pannonios Cæsar Germanicus hostes,
Et leges victis et sua jura dedit.
Sed, cui major erat longo prudentia bello,
Cæsareas potuit sternere Gallus opes.
Reginæ sed adhuc major prudentia Gallos,
Atque aciem virtus Marlburiana domat.
Quæ tellus usquam tantis se jactet Alumnis?
Aut bello inveniat consiliòve pares?
Consiliis Annam, Churchillum fortibus armis,
Solutus, qui poterit vincere, Nullus erit;

Dapibus mensas oneremus inemptis.

DITIOR æquali Corydon cum conjuge factus
Permutat tecto splendidiore casam,
Ut festum celebret vicinia tota vocatur,
Quis velit a lætâ tristis abesse domo.
Audet nemo novos inonustus adire penates,
Nemo vicinis parcior esse suis.
Æmula ducantur longo ordine fercula, pulli,
Anser, porcellus, fumida terga suis.
His addunt alii (quia ficcis omnia dura)
Hordea quod, vel quod poma dedere, merum;
Indulgent ventri, cantatur, nec fine saltu
Innocuôque joco nox genialis abit.
Hospes adhuc nullo celebrat convivia sumptu,
Dulce est non emptis luxuriare cibus.
Ast ubi reddendæ grates, et quisque vocandus;
Cœna prius poterat tota minoris emi.

Dapibus mensas onerabimus emptis.

ANNUA dum cives vocat ad convivia Prætor,
Pinguis cum macro conjuge sponsa venit.

Disposita

Disposita in mensis stant ordine fercula longo,
 Atque placent oculis mox placitura gula.
 Dulce decus mensæ stat fartum immane, bovisque
 Tergum, quod factum est munere regis eques.
 Convivæ accingunt dapibus se, et tempore toto,
 Excideret patulo ne cibus ore, tacent.
 Hinc ubi parta quies epulis, cochlearia læti
 Aurata in oculis componere suis.
 Maxime, conclamant, Prætor, cape dona tuorum,
 Scilicet et grates aureolisque duos.
 Quis ridens hospes vos sæpe hac lege vocabo,
 Tanti vendidero si cochleare meum.

Μέγα βιβλίον μέγα κακόν.

Quis nescit sapiens operosi præla Probeni?
 Auctior hinc omnis bibliotheca tamen,
 Non illi placuere sales lepidique libelli,
 Persius aut quod habet, quodve Catullus habet,
 Sub prælo si sudat opus, si mole superbit,
 Par voto et dignum creditur esse typis.

Ah

Ah hominum ignaræ mentes! quod vitet in horas
 Nescius, aut cupiat quod sibi nemo videt,
 Hæc tu serò nimis sensisti vera, Frobeni,
 Cum studio atque operâ concidis ipse tuis,
 Ære rigens multo trahitur dum grande volumen,
 Decidit e pluteis, comminuitque caput.
 Sic moriens nato: Folio ne crede labores,
 In Decimo sexto tutior esse potes,

Μίγα βιβλίον μὲν ἁγασθόν.

Ita procul, tenues scriptores, ite nefasti,
 Unica queis totum pagina complet opus,
 Vincat amor patriæ, laudumque immensâ cupido,
 Et crescat moles ingeminata libri,
 In tergo scribas, imperfectumque relinquo;
 Ultrâ tende opus, et sit fine fine labor.
 Hinc sibi vestigal promittit cura Senatûs,
 Hinc conscribetur miles in arma novus.
 Sic auctor poteris longum producere bellum,
 Francorum regi sic metendus eris.

M

Sic

Sic tibi, sic patrie sapienter prospice; civis
 Qui bonus est, auctor non malus esse potest.

Ars felicior ingenio.

CONDIDIT egregium multo conamine vates
 Carmen, quod dignum Cæsaris aure sonet.
 Protinus exultans, pretiique et laudis avarus,
 Fert opera ornatis subjienda typis.
 Artibus at dives, naso suspendit adunco
 Jejunum vatem bibliopola Tryphon.
 Dúmque hic abnormem pinguescit ad Aldermannum,
 Paulatim ingenio deperit ille suo.
 Qui moriens — Utinam, mutatâ sorte, Poeta
 Tu meus, atque ego sum Bibliopola tuus.

Miserâ felicius arte

Ingenium.

CUM nondum ingenuas nôrat Partrigius artes,
 Cerdonem mater provida fecit anus.
 Illa reluctantem cellâ conclusit in arctâ,
 Et miseras miserè querere jussit opes.

Nunc

Nunc voluit morsu rigidas extendere pelles,
 Nunc setosa agili ducere fila manu.
 Non tulit hoc juvenis, natus melioribus astris,
 Sed petit ingenio munia digna suo.
 Fata canit, regumque vices, et nobile bellum;
 Et quibus auspiciis quilibet annus eat.
 Desertas ridet jam fortunatior artes;
 Si fuerat cerdo, mortuus esset inops:
 Et, quod in astrologum prædixerat armiger Isaac,
 Verum esset: sed nunc vivitur ingenio.

Si pranderet olus patienter, regibus uti
 Nollet Aristippus.

PARE senex, annos dederant tibi iuscula multos,
 Et modica haud paucos addidit herba dies.
 Nunc panem coenas patiens, nunc allia prandes,
 Et levat arentem proxima lymphæ sitim.
 Vivis, et ornatæ spernis fastidia mensæ,
 Et tibi vel crambe bis repetita placet,

Hunc tamen ad lautam accersit dum Carolus aulam,
Et variis onerat regia mensa cibis;
Dum coenat nullis palmenta laboribus empta,
Et, quorum nescit nomina, vina bibit:
Impletur, turget, stertit defessus edendo,
Mox obit; ossa senis proxima fana tenent.
Si non gustasset regalia fercula, felix
Vidisset tempus forsitam, Anna, Tuum.

Diogenes si sciret regibus uti
Non pranderet olus patienter.

DUM sedet in medio Cynicus sibi stercore plaudens,
Despicit et torvâ fronte superbus opes:
Gaudet in obscœnum pectus descendere barbam,
Hispidâque exultat vix sua membra tegi:
Artibus his populo sese commendat inepto,
Et vagus in triviis jactat inane sophos.
Purpureus quantò melius Plato limina regum
Ambit, ubi poterit suaviter esse bonus!

Terentius esse malle[m] quàm Roscius.

ARTE laboratum multà, dignumque Catone,

In scenam tandem nobile prodit opus.

Certatim coeunt proceres et vulgus in unum,

Et læto reboant densa theatra sono.

Exprimit antiquum vultu incessuque Catonem

Roscius, et priscae stat gravitatis honos.

At vatem laus quanta manet? quæ gloria? mores,

Tam bene quos nôrat scribere, scriptor habet.

Huic decus æternum, tibi sed brevis, histrio, vita;

Cum scenà exieris, definis esse Cato.

Roscius esse malle[m] quàm Terentius.

QUI pinxit vates, toto plaudente theatro,

Cæsara confossum, Vindictasque nurus;

Indoluit votis non respondere labores,

Scribit, laudatur; nil tamen æris habet,

Infelix Tragicos mox induit ipse cothurnos,

Et malè fabellas, quas benè scripsit, agit.

In scenam hinc dives bene curatâ cute prodit,

Esuriit vates, histrio pinguis obit.

Stultitiam patiuntur opes.

ÆLIA stulta, procax, edentula, garrula, pugnax,

Cura tamen juvenum publica prodit anus.

Hanc ambit miles, precibûsque fatigat amator,

Et jacet occlusas pervigil ante fores.

Zen & Yuxi sexagenaria rursus

Audit, in amplexus ire petita novos.

Quis furor, o juvenis? quæ te medicamina cogunt

Canidiæ emerite sollicitare torum?

Scilicet hanc conjux cumulatam morte reliquit,

Ingentesque capax arca recondit opes.

Mille licet vitiis sit famosissima, dives

Quæ vidua est, uxor non erit illa mala.

Stultitiam non patiuntur opes.

PRÆTORIS mensam fumantia secula stipant,

Distinguit varias lucidus ordo dapes.

Terga boum longos inducunt pingua somnos,
Et spissus nidor prægravat omne caput.
Hoc ferrem : sed cum lepidè stupet Aldermanus,
Et spargis multos, Prætor honeste, sales ;
Conviva Humfredi malim jejunia : quam sic
Et satur esse cibus, et satur esse jocus,

Nulla placere diu, neque vivere carmina
possunt,
Quæ sunt scripta meri potoribus.

MONS ubi prærupto se vertice tollit in auras
Parnassus, liquidis fons aperitur aquis.
Hic vatum secreta virent cunabula, sedes
Hic posuit Phoebus Pieridumque chorus.
Nec cuiquam Aoniæ placidè risere sorores,
Castalia fuerat ni bene potus aqua.
Æterni hi latices et aquarum vena perennis
Carmina nulla sinent hinc oriunda mori.
At fugiunt castæ Bacchi consortia Musæ,
Ne minuat vires, quas dedit unda, merum

Nulla placere diu, neque vivere carmina
possunt,

Quæ scribuntur aquæ potoribus.

LÆTA salutiferos ubi jactat Tunbria fontes,

Et ridet latices, pharmacopola, tuos :

Hic postquam vates gelido se proluit haustu,

Nescio quid dirum Tunbrigiale canit,

Frigidus Aonias nequicquam in vota sorores

Invocat, haud istas Musa frequentat aquas.

Carmina fumosis scribit dammanda culinis,

Quodque ortum est undis, igne peribit opus,

Futilis auctor qui in diem scribit.

ANYONI, accusas quæ tu potes arte Milonem,

Et jactas toto probra pudenda foro.

Stat contra, causam dicit, pollensque potenti

Defendit sortem Tullius ore reum.

Strenuus

Strenuus egregiè contorquet Rhetoris arma,
Et populi circum fusa corona dolet.
Tu tamen, Antoni, populo plaudente, triumphas,
Pro pudor! inque diem præ Cicerone places.
Nunc solus Cicero legitur, nunc inclytus audit:
Vivæque nunc volitant scripta per ora virum.
Nostra tuas, Antoni, ignorant secula chartas,
Et semper victrix causa Milonis erit.

Utilis auctor qui in diem scribit.

ADMONEANT feros civilia bella nepotes,
Clarendone, tuâ nobilitata manu.
Mirandus nostris ducibus populisque remotis
Anglicâ vivas primus in Historiâ.
Non hæc curat Abel, non illis invidet ausis,
Vita, inquit, brevior, vita diurna placet.
Quid si nocte perit mihi fama, at mane resurgit,
Et quoddam sero vespere prodit opus:
Nos urbanus eques, nos rusticus armiger optat,
Et nostros iterat quæque popina sales.

Quorsum

Quorsum itaque æternæ divina volumina famæ ?

Hæc omnes laudant, sed mea scripta legunt.

**Optandus est medicus qui aliquando ipse
ægotaverit.**

DUM Corydon Hypochondriacis in partibus auram

Fert ægrè, et miseris distrahit ora modis :

Se sæpe incurvans, o ventrem ! o ilia ! clamat,

Pungit ut internus viscera torta dolor !

Audit anus clamantem hos sæpe experta dolores,

Et, mea, fume, inquit, pharmaca, sanus eris.

Aspicis exiguam, quam verso pollice, glandem,

Hæc tibi reddet opem, quam mihi sæpe tulit.

Sumpta iterum atque iterum, et multos servata per annos,

Jam de visceribus jam calet illa meis.

His vix auditis, ægroto nausea surgit,

Et vomitu immodico quassat utrumque latus.

Hinc dolor omnis abit, sed et hinc dolor omnis abire

Non poterat, semper si valuisset anus.

Optandus est medicus qui nunquam ipse
ægotaverit.

Cui tulerant ingrata decem fastidia menses,
Fœmina jam partus sentit adesse diem.
Parturit, appropians matrum venit agmen, anusque
Officiosa suam quæque ministrat opem.
Non tamen ad superas proles educitur auras,
Viscera nec levior torquet onusta dolor.
At tandem vetulis vir paulò doctior adstat,
Ventre laborantes suctus adire nurus.
Quælibet huic cedit mulier bona, quique dolores
Lucinæ nunquam senserat, ille levat.

Oderint dum probent.

Fors erat ægrotò Satanam decumbere lecto,
Cum medicæ supplex posceret artis opem.
Protinus acciti pia turba Machaonis adsunt,
Et tractant tremulam febre premente manum.
Illi autem, doctis mussantes multa susurris,
Vivendi nullam spem superesse monent.

Unus

Unus, et is veteris graviter miseratus amici,

En! tibi spes restat sola cucullus, ait;
Indue, te facias Monachum: fremit horridus ille,

Et torvo oblatam respuit ore togam.

Devictus tandem, quamvis stomachosus et æger,

Invisos panos induit, et valuit.

Gestat adhuc (fama est) renovatæ pignora vitæ,

Usque tamen vestes odit, et usque probat.

Dum ament improbent.

PERVENTUM est quoties formosam ad Phyllida, amores
Audivit toties sollicitata meos.

Rivalis formam interea, comptosque capillos,

Et nitidam laudat nympha proterva togam.

Pulsanti portam moto mihi cardine pandit,

Ille fores pulsat, janua nulla patet.

Rivalem absentem laudat, neque curat amores;

Præsentem culpat me, sed amore fruor.

Sic in me semper fundat convicia Phyllis,

Sic fit rivali semper amica meo.

Vulgus amo et colo.

Dum festivum errat passim per compita vulgus,

Gaudia testatur vi strepitūque suo.

Sin tecta observat nullis signata triumphis,

Fustibus et saxis multa fenestra perit.

Callidus his socium sese vitrarius addit,

Gnarus plebeium ducere voce gregem.

Salvete, o puerique virique, et cetera nostri

Semper amans, nobis semper amata cohors.

Vestrā ope corruerent fractæ ni mille fenestræ,

Effet jamdudum res mihi fracta domi.

Odi vulgus et arceo.

Dum puer orator facundo personat ore,

Hesterno celebrans annua festa die;

Vicinum in loculum, solitæ non immemor artis,

Fallacem immisit lubricus erro manum,

Proditur ille Deo nunc hæc furatus iniquo,

Supplicium lachrymans et puerile tulit.

Atlantis

Atlantis facunde nepos, præclare Deorum
Interpres, Maiam quem peperisse ferunt,
Ingenium largiris, et inclyta carmina pangis,
Doctis apte foris aliger, apte jocis.
Te schola nostra sibi lætatur adesse quotannis,
Discipulos certè mallet abesse tuos.

Positum sic tangere nolo.

AUREOLUM in triviis Corydon ubi forte jacentem
Aspicit, ignarus forsve Deusve ferat.
Callidus occurrens nebulo bene fallere doctus,
Dimidium aureoli vendico jure mihi.
Annuit hic, notamque simul petière tabernam,
Dumque bibunt, socio charus uterque suo est.
Mox nebulo appositum tollit quassatque fritillum,
Quem regere artificii noverat ille mann.
Rustico opes perièrè, perit labor irritus anni,
Quàm damnosà mihi munera sortis, ait?
Quis nisi mentis inops oblatum respuat aurum?
Sic positum tangat quis nisi mentis inops?

Positum sic tangere malo.

FALSTAFFUS pinguis, semper memorabile nomen

Vatibus, et lepidi gloria prima chori,

Falstassus mendax, quo non præstantior alter

Voce movere jocos, voce monere fugam.

Percæum ut sævo morientem vulnere vidit,

Henrico comiti sic malè salsus ait.

Vidi ut tela manu jaçtabant irrita Scoti,

Satque mihi pugnam posse videre fuit.

Vidi ut Percæus cecidit sub vulnere, vidi

Et cecidi nullo vulnere fossus ego.

Hunc contra opposui te dum stetit acer in armis,

Vincere sic positum fit meus iste labor.

Laudo dapes mensæ brevis.

NOCTES atque dies venientibus ostia pandit

Pimlico, mendicis semper amica domus.

Hic Irus, comitésque Iri, post lucra diei,

Conveniunt, hilaris sed neque parva cohors.

Lignæ

Lignea ponuntur crura et velamen ocelli,
Diluitur fictus qui notat ora cruor.
Irus ad hos ; salvet, omnes, expromite peras :
Quisque sibi dapifer fit, sibi quisque coquus.
Sumite vos calices manibus, genibúsque puellas,
Hinc canite, et festos hinc celebrate choros.
Sors nostra, o fratres, quicquid sit in orbe negoti
Præstat, nam fessis advenit alma quies.
Nolumus hic, nobis modo Iusticiarius absit,
Aut vitæ aut mensæ de brevitæte queri,

Odi dapes mensæ brevis.

Cum sacra Angliacos cingunt diademata reges,
Exhibet immodicas mensa superba dapes.
Conveniunt proceres antiquo e stemmate nati,
Quosque alios passim cogit iniqua fames.
Hinc prodit Normannus, et hinc Aquitanicus heros,
Quos olla illustres traxit odora duces.
Latè exporrecto velatur uterque galero,
Et Tyrio incedens sfirmate verrit humum.

Ex

Ex his, dum celebrant convivium, lætior alter,
Prò nos felices! dux, bone frater, ait.
Nescio tu quid agas, breviorẽ in sternere mensam
Heu (nimium frugi) nostra ducissa solet.
Jupiter, o facias, humiles nil poscimus ultra,
Sæpius hos, salvo rege, redire dies.

Nulla manere diu, neque vivere carmina
possunt,
Quæ scribuntur aquæ potoribus. —

RARUS homo, musis Johnsonus amabile nomen,
Ut tanta acciperet præmia digna lyra,
Hoc solum exoptat, solum hoc ante omnia, vates,
Annium ut impleret vitis libera cadum.
Laurigeri vates, hunc morem exinde secuti,
Potavere pares, et cecinere pares.
Non Heliconis aquæ, non circum tempora lauros,
Sed tam dulce melos dulcior uva dedit.

Nulla manere diu, neque vivere carmina
possunt,
Quæ sunt scripta meri poteribus.

DUM læti indulgent socii genialibus horis,
Liberiora calens pocula suadet amor.
Quisque suo inscribit temulentus carmina vitro,
Carmina quæ scribi Bacchus Amorque jubent.
Fervet uterque Deus; tandem plus pota repente
Abjiciunt cyathos turba jocosa leves.
Disjecta heu! frustra queris, Tonsone, poetæ
Fragmina; fors eadem carminis atque vitri.

Infanit veteres statuas Damascippus emendo.

SUNT, quibus unum opus est cæcis simulachra cavernis
Eruere, et veterum fragmina torva ducum.
Hic Curios atque inde Remum cum fratre Quirino
Ostentat marmor dimidiâque Iupam.
Quanto rectius hic, qui munera digna Patrono,
Digna domo Isiacos jussit habere lares.

Illic

Illic marmoreâ Wolfeus imagine ſpirans
Arceſ, quas olim condidit ipſe, colit.
Ereſti ſplendent vultus, ſedet ore voluptas,
Miratúrque animi munera larga ſui.
Sic tibi et hoſ olim pia nutrix ſolvat honores,
O ingens ædi huic Wintoniæque decus :
Téque parem meritis parilique in ſede locatum
Indigenam agnoſcent poſtera ſec'la patrem.

Sapit veteres ſtatuas Damafippus emendo.

HOWARDUS Comes antiquùm monimenta virorum,
Italiâ variæ contulit artis opus.
Hinc doctis veterum populorum et fœdera regum,
Cecropidum annales bellæque geſta patent.
Scipiadæ hic acres ſpirant, duo fulmina belli ;
Illic pacificam tendit Apollo lyram.
Sculpitur hic chartas verſans, et velle videtur
Mancus dimidio Tullius ore loqui.
Afferat Eois nugas mercator ab oris,
Merce, Comes, Patriam nobiliore beas.

Per Te, quod felix excudit Græcia, per Te,
Quod victrix rapuit Roma, Britannus habet.

Nec Cæsar nec Nullus.

DAN Prior ut cecinit, Joannes atque Joanna,
Ingenio modico, simplicitate pari,
Felix sponsa viro, felix uxore maritus,
Cœnat uterque simul, dormit uterque simul.
Non speciosa nimis, non est nimis arcta supellex,
Nec locuples nec egens ille, vel illa fuit.
Mollia securæ peragebant otia vitæ,
Seu res succedat publica, five cadat.
Par nimium felix! tranquillæ gaudia vitæ
Non habuit Cæsar talia, Nullus habet.

Aut Cæsar aut Nullus.

QUEM modò detinuit vili cum merce taberna,
Quærit patricias ambitiosus opes.
Assiduus comes huic hæret Judæus Apella,
Quando emat aut vendat tempora certa notans.

Hinc

Hinc auri montes sibi sperat primus in Angi-
Portu, alii vendunt omnia, solus emit.
At, currente rotâ, magnis miser excidit ausis,
Et vento adverſo spes agitata perit.
Illi non hodie quadrans ſonat unus in arcâ,
Millenos decies qui numerabat heri.
Securus propriâ potius quam in pelle quieſcat,
Urſi, quam dicunt, mallet habere cutem.

Poſſunt, quia poſſe videntur.

CLAVIGERI Heroes, duo vaſtâ mole gigantes
Defendunt hortum, doſte Bobarte, tuum.
Terribiles viſu formas pueri atque puellæ
Attoniti cernunt, corripiuntque fugam.
Hinc ſecura ſuâ pendent ex arbore poma,
Uvæque ſub viridi palmite tuta latet.
Quanquam hic fuſte minax, ille acer et arduus haſtâ,
Nulla eſt in toto mitior arbor agro.
Non lædit fuſtis, ſed lædere poſſe videtur,
Et fures, quos non vulnerat, haſta fugat.

Vellera non melius tauri, meliùsve tuetur
Hesperidum custos aurea mala draco.

Nequeunt, quia posse videntur.

U^t vidi nitidæ fulgentia signa tabernæ,
Hic inquam sitiens optima vina bibam.
Ingredior, cyathum posco; puer ocyus affert;
Admoveo labris, haurio; vappa fuit.
Prome, quid hoc? clamo iratus, vinum anne venenum?
Spondebant purum talia signa merum.
Ille caput quassans, non hic, quia posse videmur,
Possumus; huic signo non adhibenda fides.
Cernis quam pulchro decorentur palmite postes,
Hinc fit ut in totâ nulla sit uva domo.
Signo impendit opes dominus, stat Bacchus in auro,
Stat cadus auratus, sed nihil intus habet.
Impatiens clamo, procul hinc, procul ite, bibaces:
Infames nec tu, Bacche, tuere lares.
Quid facis ad portam, cella est tua cura, Lyæ?
Ipse suas Dominus pendeat ante fores.

— Miseri, quibus est fortuna peracta
Jam sua. —

MERCATOR, nigros qui sæpe reviserat Indos,
Equæ mari immensas conciliarat opes.
Dilecti tandem declinat tædia ponti,
Et, quod consuerat spernere, littus amat.
Villam emit ingenti pretio, bonus armiger audit,
Inter et armigeros otia lentus agit.
Poscit equum properè, sed nec conscendere novit,
Nec, si conscendat, fortiter hæret equo.
Curstat hinc illinc, urbem, fora, balnea visit,
Et queritur longi temporis esse moras.
Maximus huic labor est nullos habuisse labores,
Et partas uti nescius odit opes.
Ad solitam vitam redit ocyus, esse beatum
Et, quæ sola dedit, sola carina dabit.

— Felices, quibus est fortuna peracta
Jam sua. —

EGIT securus multos Academicus annos,
Absente aut podagro præside, præses erat.

Prorogat

Prorogat in lucem placidos impune sopores,
 Et linquit pueris cœdia longa precum.
 Tandem experrectus, repetensque negotia vitæ
 Ignavæ, nigrum purgat in igne tubum.
 Curarumque et longa librorum obliviam potat,
 Qui non est senior, doctior esse velit.
 Scilicet ad summos dudum hic pervenit honores,
 Paret ei promus, subiciturque coquus.
 Exauctas epulas quoties lux festa reducit,
 Primus decumbit, non ita primus abit.
 Quid petat ulterius? nimis hunc fortuna beasti,
 Cui, quod edat, satis est, et nihil est quod agat.

Ne cui de te plusquam tibi credas.

AUDIT Partrigius ferri sua fata per urbem,
 Miraturque elego se superesse suo.
 Mox vespillo venit, poscitque ad busta cadaver,
 Apportans feretrum funereamque togam.
 Quorsum, ait, hæc? compesce manus, vespillo, nefastas,
 Quid tua sedulitas officiosa parat?

Vis

Vis vivum sepelire? loquor, video, audio, gusto,

Quid majus quisquam, dic mihi, vivus agit?

Sutor et astrologus soleas accomodo, ut antè,

Æquè veraces vendito Ephemerides.

Sin dubitatur adhuc, seu vivos inter habendus,

Simve inter manes; hæc mihi certa fides:

Fortunatus ego, mihi enim post funera soli

Contingit vitæ posse priore frui.

Cuivis de te plusquam tibi credas,

LUDIT imaginibus Thyrsin falsoque tumultu

Mens hypocondriacis exagitata malis.

Omnia mutari sese in miracula rerum

Somniat, et varium Protea cæcus agit.

Nunc leo terribilis rugit, nunc sibilat anser,

Trux lupus exululat, blandula balat ovis.

Mox gravido sentit luctantes ventre gemellos,

Et tristem partus credit adesse diem.

Inde sibi metuens, sum vitrum, et fictilis olla;

Siste procul, noli tangere, frangar, ait.

Sed

Sed quò, Thyrsi, furor? quò te hæc insania ducet?

Te fallit domino mens malefida suo.

In formas omnes mutabere, si tibi credas;

Incipias aliis credere, sanus eris.

Nocet empta dolore voluptas.

EXARDET Phyllis larvatos visere ludos,

Induit et formam virgo pudica novam.

Hærens proposito, nutricis sobria ridet

Confilia, et patruæ jurgia temnit anùs.

Cuncta ibi conspirant incautam fallere nympham,

Nox, vestes, choreæ, barbita, vina, joci.

Occurrit tandem leno, quo nympa magistro

Excipit amplexus, improbe Cotta, tuos.

Hinc illi dant longa decem fastidia menses,

Et procul admissi conscia rure latet.

I pete larvatos iterum, temeraria, ludos,

Si sit larva probrum quæ tegat ulla tuum.

Juvat empta dolore voluptas.

DUM Phœbi radios premit interjecta Diana,
Majorem vincens orbe minore globum;
Horrescit nigrâ tellus caligine tecta,
Nocturnus madidis decidit humor agris.
Ad nidos properant volucres, procumbit humi bos,
Deserit, at nondum fessus, arator opus.
Mox ubi carceribus ruptis sol emicat ardens,
Et fundit rutilum lux inopina jubar;
Quàm læta est rerum facies! formidine demptâ
Terricolùm mentes gaudia quanta beant!
Jam nox ipsâ placet, fuerit jam densior umbra
Optamus, quo sit gratior indè dies.

Non medio tutissimus ibis:

SEU furtum facit, injussus seu signa relinquit
Miles honoratos sistitur ante duces:
Damnatur mediam nudus percurrere turmam,
Quôtque viros numerat turma flagella pat.

Hinc

Hinc illinc focii duplici sese ordine sistunt,
 Et tremulum proni in verbera vimen agunt.
 Invitus ruit ille, et se medium ictibus offert,
 Heu! tamen est humeris illius impar onus,
 Jam miser hanc partem, jam se declinat in illam,
 Nec jussu recto tramite tendit iter.
 Fuste ferox ductor verbisque minacibus instat,
 Quo curris? mediam carpe, sceleste, viam.
 Cui miles, dextro, bone dux, vel parce sinistro;
 Si medium teneo, plector utrumque latus.

Medio tutissimus ibis.

Vox vetus est, unum media de nocte minutum
 Totà, quantà fuat, plus valuisse diè.
 Hinc puer exili verro verro ore caminum,
 Et lac rauca novum vociferatur anus.
 Curia mox patet, it iudex legisque peritus;
 Curribus it senior, junior ordo pedes.
 Vespere per mediam finus deducitur urbem,
 Dimittitque suos coena peracta greges.
 Nulla quies, primo egrederis si mane, viator;
 Si primo redeas vespere, nulla salus,

Non

Non ita, composuit cum serior hora tumultus,
Lunâque nocturnos altior egit equos.
Tempus ad hoc, ubicunque bibas, juvat usque morari,
Nocte potes mediâ tutior ire domum.

Ut pictura poesis.

Quarli musâ pio conatu emblemata tentat,
Et sacrum misero carmine foedat opus.
His, ope pictoris non inferiora secuti,
Additur indoctâ sculpta tabella manu.
Quàm benè respondet digna hæc pictura poesi?
Ut laudes clarum par mernere pares.
Tam similes, ut vix poterit dignoscere lector,
Quis vestrum pictor, quisve poeta fuit.
Tales qui pinxit tabulas, certè ille poeta ;
Talia qui scripsit carmina, pictor erat.

Non ut pictura poesis.

Dum facis ad modulos Anglos cantare Maronem,
Et Rhythmo in tenui nobile stringis opus :

Exclamans

Exclamant omnes, quæ te dementia cepit,
Ogilvi? tibi non convenit iste labor.
Non fatis est picta Æneam armare tabellâ,
Non fat ut incisò Turnus in ære cadat.
Adde animos dignos heroibus, adde vigorem,
Fac illos eadem, quæ Maro, verba loqui.
Tu tamen in tabulis es totus, ut optet Apelles
Sic pinxisse, at non sic cecinisse Maro.

Cui, quod fatis est, contigit, tamen
amplius optet.

DAMON longævus parilique ætate Corisca
Parvam concordes incoluere casam.
Hos tamen, emensæ post tædia longa viai,
Jupiter intravit Mercuriûsque lares.
Vultibus invitant lætis, et simplice victu
Excipiunt vetuli, quo potuere, Deos.
Hospitium placet, et prodens se Jupiter, inquit,
Quodcunque optatis per tria vota dabo.

En!

En! Divi, patinam hanc, exclamat læta Corisca,

O! dignum patinâ fit cochleare meâ.

Iratus Damon, cochleare, anus improba, poscis?

Fixum oro in natibus fit cochleare tuis.

Quod fatis, et plusquàm fatis est, duo vota dederunt;

Nam duo, ni dentur tertia vota, nocent.

Cui, quod fatis est, contigit, nihil
amplius optet.

QUA facili lambit Greenvicum Thamefis undâ,

Sera quies nautis, surgit amica domus.

Fortia qui ob patriam pugnando vulnera passi,

Emeriti has sedes munere regis habent.

Hic vel crure minor vel utroque orbatus oculo

Nauta, nec amissum crus oculòsve gemit.

Hic alacres bene pastus agit noctesque diesque,

Quæque dedit, memorat vulnera, quæque tulit.

Hic superata suâ virtute pericula narrat,

Pingit et exigua prælia cer'visiâ.

Dum

Dum gaudet dulces haurire et reddere fumos,
Prospicit et celeres ire redire rates ;
Ad Boream Wagerus, eátque Hofierus ad Indos ;
Quicquid, ait, cupiunt hi, mihi cella dedit.

Satis in re unâ consumere curam.

Qui quondam merces pelago petière remotas,
Plurimâque Australi lucra reventa mari,
Mutati Arctoo captant de gurgite cete,
Nec pudet æquoreos indè referre canes.
Quin nova moliti tentatis inaniter artes
Insólitas, operam perditis atque oleum.
Ad solitos remeate dolos, veterésque labores
Sumite, lucra manent uberiora domi.
Gobio concurret nudos hic multas ad hamos,
Et, quicquid captent retia, piscis erit.

Non satis est in re unâ consumere curam.

Qua sparsa hinc illinc videas magalia, tonfor,
Tonstrinam haud unâ doctus in arte locat.
Res angusta domi est, quæstum facit ille pusillum,
Et quo vix panem sumere possit, habet.
Eximit hinc dentes, quos supplet eburneus ordo,
Indocilique sono clericus inde canit.
Præscribit clystrum mox et catapotium amarum,
Sanat et emplastris vulnera cuncta suis.
Abscindit primum digitus, dein crura chirurgus,
Omnibus optatam ferre paratus opem.
Hinc opere assiduo fervet tonstrina, viroque
Ars varia haud parvas conciliavit opes.
Tanti est multa simul tractare negotia; panem
Singula vix dederant, juncta dedere dapes.

Voluptas ipsa labor.

Qua saltus et quâ minitantur saxa ruinam,
Cauta sibi vulpes excavat arte domum,

O

Non

Non tamen hanc præstat securam cæca caverna,
 Non juga vix ipsis exuperanda feris.
 Accitis canibus, sponsam lectumque relinquit
 Sylvius, atque acrem poscit anhelus equum.
 Inventam exagitat per saxa rubentia cæde,
 Quà via difficilis, quà via nulla, feram.
 Nunc sepem objectam, nunc alta repagula transit,
 Nec cœptam impediunt ulla peric'la viam.
 Lapsus equo foveam nunc præcipitatur in altam,
 Nunc duram pronò pectore radit humum.
 Vix tandem, esuriens, foccus, lacer, ore cruentus,
 Vix potis est captâ vulpe redire domum.
 Lætus ibi memorans longi discrimina cursus,
 Nunc sua, nunc lassi vulnera narrat equi.
 Orta voluptati si tot, si tædia tanta,
 Dic, quid deterius vel labor ipse ferat ?

Labor ipse voluptas.

CULTOR et æquarum Custor fidissime legum,
 Et non unius gloria prima fori ;

Ecquis

Ecquis fando tuos poterit numerare labores,
Quem finit a curis nulla vacare dies?
Mane novo properas causarum solvere nodos,
Utile nec sero vespere ponis opus.
Ad fora juris amor lætum Te ducit, et idem
Exercet proprio sub lare juris amor.
Nil agit augustus Te non præsentæ senatus,
Te Rex conciliis poscit adesse suis.
Hinc recte inscriptum legimus **LABOR IPSE VOLUPTAS**,
Crescit ab hoc meritæ nobilitatis honos.
Si labor iste juvat Te pondera tanta ferentem,
Nos, quibus infervis, quàm juvat iste labor!

Veritas odium parit.

HORARUM immemores potiores tempora fallunt
Suaviter, atque frequens itque reditque calix,
Redditus a tabulis fragrans vapor exit in auras,
Nec cessat lepidi fabula plena joci.
Cum subito obstreperus turbat fragor ostia pulsans
Non expectato gaudia tota sono.

Lictor adest, clamans horrendà voce per umbras,

Prima sonat, moniti discite, prima sonat.

O scelus! o filèat vox ista odiosa! moneri

Quis vellet talem præteriisse diem?

Veritas amicos parit.

Est homo, mercator ruri, cui lux tremit intus,

In cultu gravitas est, et in ore fides:

Qui longis odit verborum ambagibus uti,

Nec cum vicinis dissimulanter agit.

Nec pretium ingeminat venalibus amplius æquo,

Ut mox diminuatur dimidiète lucrum.

Nec nimis extollit merces et laudibus auget,

Commendet melius quas suis ipsè valor.

Nil vanum aut falsum, sed Næ solenniter aut Non

Profert particulas, et sine fraude, duas.

Quodcunque affirmatu opus est, quodcunque negatu,

Affirmat nudè, simplicitérque negat.

O probitas primæva! an et hæc laudatut et alget?

Nonne hæc emptores conciliare solet?

Næ

Næ! venit, ah! sane! multus venit emptor amicus,
Multaque cum sancto fratre profana soror.

Alibrum obsequere studiis.

B ELINDA ad speculum longas dum conterit horas,
Justior ut possitas comprimat ordo comas:
Serya a secretis juxta stat sedula Phœbe,
In dominæ laudes officiosa suæ.
Omnia mirari præsens crinémque colorémque,
Et molles oculos purpureasque genas.
Quàm bella hæc macula est, lævum quæ stringit ocellum!
Quàm geminat Veneres lunula bina tuas!
Quàm bene nativæ respondent omnia formæ!
Ut gracilem attenuat Zona reducta finum!
Fasciis Phœbe, Phœbe donata lacernis
Et placet, et quanti sit placuisse docet.

Ne obsequere aliorum studiis.

AUTOMEDON auriga (Deus permittere si vult)
Quoque diè notas itque reditque vias,

Invehitur gravis hospitiique viæque tyrannus,

Pro libitu carpens imperiosus iter.

Intempestivo rumpit clamore quietem,

—Vociferans mediâ nocte, morantur equi.

Sistitur ad solitas divortia nota tabernas,

Flocci alios faciens, rex dominûque sui.

Tempore quæque suo peragit, multûmque rogatus

—Nec currum impellet, nec retinebit equos.

Certior a thalamo Thetidis non exit Apollo,

Certior ad Thetidis non redit ille sinum.

! null

Magis illa juvant, quæ pluris emuntur.

Emptores index ad libros cogit emendos

Quà Rawlinsoni bibliotheca patet.

Astutus scandit Ballardus rostra, librósque

Eloquio exponit, malleolûmque quatit.

En! ait, archetypum ratum, cui jactitat Aldus.

Non similem, similem nec Colinaus habet.

Primus libram offert, pretium ampliat alter et alter,

Ingeminat quartus, nec nisi quintus emit.

Jámque

Jamque dedit tandem fatalem malleus ictum,

Inque sinu carum Cinnā reportat onus.

Quis liber hic tanti? Caxtoni nobile scriptum:

Par Volusi annales vix meruere decus.

Chartula quæ capsas ornat pretiosa superbas,

Apta foret solis, vilius empta, coquis.

Minus illa juvant, quæ pluris emuntur.

INVIGILAT parto dum dives Opimius auro,

Et vappam et crudum dum malè cœnat olus;

Incidit in morbum, et graviter suspiria ducens,

Ponit in ægroto languida membra toro.

Soliciti accurrunt comites, sortisque miserti

Hortantur, medicam quærat ut æger opem.

Ille caput quassans, cur me spoliatis amici?

Sumptibus his Cræsi non habet arca satis.

Auferet a nobis primùm aurea bina Machaon,

Dein aderit gravius pharmacopola malum.

O quantum gravior morbo medicina! placeret

Vita, sed o posset vita minoris emi!

Omnia ruunt in pejus.

Qua malè vix tutos præstant habitacula somnos,

Et nutant longo jam peritura situ:

Finditur heu! rimis paries, totûsque fatiscens

Frigoris admittit vim, pluviumque Jovem,

A primâ ad decimam trabs, incumbente ruinâ

Curvata, antiquum ferre gravatur onus,

Utcunque inclemens cœlum est, utcunque severum,

Pendula tecta locis sarta, resarta patent,

Mille extrâ saxis, et paucis læditur intrâ;

Nec patitur medicam fracta fenestra manum.

Et, quasi præsenso jam lapsu, animalia cauta,

Mustelæ veteres deseruere lares.

Questibus hæc iterans mœstis, iteransque Camœna,

O quis, ait, finem, quis dabit hisce malis?

Hæc super antiquâ queritur: timor additur alter,

An nova fortunâ stet meliore domus,

Non omnia ruunt in pejus.

DEDUCIT genus Heroum de gente Britannus,

Et longo claros ordine censet avos.

Excitet

Excitet ut natos ad famam animosque viriles,
 Majorum pueris fortia facta refert.
 Ostentat galeas clypeosque in pariete fixos,
 Et bellatorum signa decusque patrum.
 Hoc fuit Arthuri, magni hoc gestamen Oeni,
 Hic consanguinei Davidis ensis erat.
 En galeam horribilem cristis et sanguine tinctam
 Hanc rapuit caeso principe victor avusu.
 En hic! magnanimi praeclara insignia patris,
 Haec mea victrici rapta trophaea manu.
 Vos in virtutem stimulent modò facta parentum,
 Sic ortis tanto stemmate crescat honos :
 Cetera quaeque ruunt, multos demissa per annos
 Splendidior nostra est nobiliorque domus,

Placet experientia veri.

JAM satis exploratis atomis, Epicure, tuorum,
 Fluximus abrepti vortice Cartesii.
 Regia sub Carolo Physicorum Academia surgit,
 Conjecturarum respuere ausa fidem.

Hæc

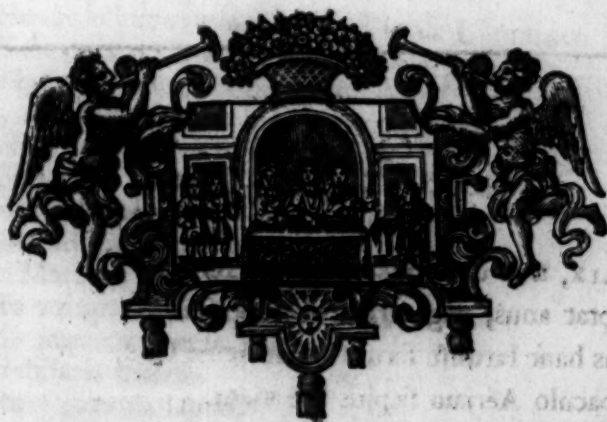
Hæc demùm veterum deliramenta retractat,
 Utitur et modulis ponderibûsque novis.
 Arguit errores rationis sensus avita,
 Et fîsus speculis pandit ad astra viam.
 Jam tandem ipse oculus de lumine judicat, auris
 De sonitu, corpus ponderat ipsa manus.
 Hinc Veneres natura suas tentata recludit,
 Nec sacrum in tenebris abdit, ut antè, caput.
 Hinc doctis magis illa placent, quæ vera probavit
 Hawkesbeius, quam quæ dixerat Ipse Plato.

Nocet experientia veri.

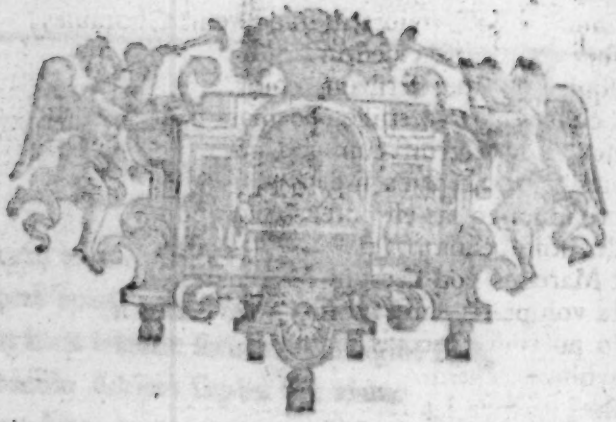
INFELIX, ævo deformis, et indiga rerum
 Reptat anus, pagi terror onûsque sui.
 Sæpius hanc latuisse ferunt sub imagine felis,
 In baculo Aëriam sæpius ille viam.
 Fascinat hæc agnos, vaccarum hæc ubera siccant,
 Hujus ab intuitu sudat et horret equus.
 Hanc tandem, ut verum dubio procul omne probetur,
 Exploraturis villula damnat aquis.

Nam

Nam rata traditio est, et stat pro teste vetustas,
 Quodd levior quavis cortice saga natat.
 O anus, alterutrinque, inquisitoribus istis,
 Tu misera urgeris conditione pari.
 Si rea sis, certo te lex adjudicat igni;
 Nec probat infontem te, nisi mergat, aqua.

Si res sit, etiam te lex adiudicat
Nec propter infontem te, nisi meritis, apud
In iudice negata condicione par
Cuius, etiam quod, indultus illis
Quod si non daretur, hoc autem
Si res sit, etiam te lex adiudicat

INDEX *Thematicum.*

S APIENTIA neminem habet amicum præter ignorantem.	Pag. 137
Difficilia quæ pulchra.	138
Optimum est convivium in quod venit Choraules.	139
Possunt quia posse videntur.	140
Quisquis erit vitæ, scribam, color.	ibid.
Ne, cum venari volet ille, poemata pangas.	141
Nunquam poetor nisi cum podager	142
Cupias ut sit tibi fama superstes.	ibid.
Opere in longo fas est obrepere somnum.	143
Nullis utile bellum.	144
Sint Marones non deerunt Mæcenates.	ibid.
Ficta voluptatis causa ne sint proxima veris.	145
Nolo puerum præcoci ingenii.	146
Odi hilaris tristem.	147
Tuta et parvula laudo.	ibid.
Literulas me non stulti docuere parentes.	148
Mervere deus vestigia Græca Ausi deserere.	149
Quid sit futurum eras, fuge querere.	ibid.
————— Licet sub paupere tecto	
Reges et regum vita præcurrore amicos.	150
	Nihil

INDEX *Thematicum.*

Nihil est prodire tenus si non datur ultra.	151
Ne monster digito prætereuntium.	152
Cælum mutat animum.	153
Tumulo superaddite carmen.	ibid.
Maledicta spreta exolefcunt.	154
Παύειν μάχην μὴ μορφήν.	155
Omnia fatis In melius niti.	156
Me mendax infamia terret.	ibid.
Cede potentis amici Imperiis.	157
Nil fideis durum.	158
Luxuria plus nocet reipub. quam avaritia.	159
Descendat licet a summo non vergit ad imum.	160
Abundans cautela nocet.	ibid.
Minus sibi tribuit qui se nemini comparat.	161
Me raris juvat auribus placere.	162
Amoto quæramus seria ludo.	ibid.
Facile emergunt, quorum virtutibus obstat	
Res angusta domi.	163
Fronti nulla fides.	164
Ignoti multa cupido.	165
Aut Cæsar aut Nullus. Cæsar.	ibid.
Nullus.	166
Dapibus mensas oneremus inemptis.	167
Dapibus mensas onerabimus emptis.	ibid.
Μέγα βιβλίον μέγα κακόν.	168
Μέγα βιβλίον μέγ' αγαθόν.	169
Ars felicior ingenio.	170
Miserà felicius arte Ingenium.	ibid.
Si pranderet olus patienter, regibus uti	
Nollet Aristippus.	171
— Diogenes si sciret regibus uti	
Non pranderet olus patienter.	172
Terentius esse malle quam Roscius,	173
Roscius esse malle quam Terentius	ibid.
Stultitiam	

INDEX *Thematicum.*

Stultitiam patiuntur opes.	174
Stultitiam non patiuntur opes.	<i>ibid.</i>
Nulla placere diu, neque vivere carmina possunt,	
Quæ sunt scripta meri potioribus.	175
Nulla placere diu, neque vivere carmina possunt,	
Quæ scribuntur aquæ potioribus.	176
Futilis auctor, qui in diem scribit.	<i>ibid.</i>
Utilis auctor, qui in diem scribit.	177
Optandus est medicus, qui aliquando ipse ægrotaverit.	178
Optandus est medicus, qui nunquam ipse ægrotaverit.	179
Oderint, dum probent.	<i>ibid.</i>
Dum ament, improbent.	180
Vulgus amo et colo.	181
Odi vulgus et arceo.	<i>ibid.</i>
Positum sic tangere nolo.	182
Positum sic tangere malo.	183
Laudo dapes mensæ brevjs.	<i>ibid.</i>
Odi dapes mensæ brevis.	184
Nulla manere diu, neque vivere carmina possunt,	
Quæ scribuntur aquæ potioribus.	185
Nulla manere diu, neque vivere carmina possunt,	
Quæ sunt scripta meri potioribus.	186
Insanit veteres statuas Damasippus emendo.	<i>ibid.</i>
Sapit veteres statuas Damasippus emendo.	187
Nec Cæsar nec Nullus.	188
Aut Cæsar aut Nullus.	<i>ibid.</i>
Possunt, quia posse videntur.	189
Nequeunt, quia posse videntur.	190
— Miseri, quibus est fortuna peracta	
Jam sua	191
— Felices, quibus est fortuna peracta	
Jam sua.	<i>ibid.</i>
Ne cui de te plusquàm tibi credas.	192
Cuivis de te plusquàm tibi credas.	193
	Nocet

INDEX *Thematicum.*

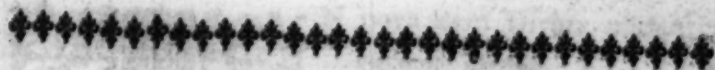
Nocet empta dolore voluptas.	194
Juvat empta dolore voluptas.	195
Non medio tutissimus ibis.	<i>ibid.</i>
Medio tutissimus ibis.	196
Ut pictura poesis.	197
Non ut pictura poesis.	<i>ibid.</i>
Cui, quod satis est, contigit, tamen amplius optet.	198
Cui, quod satis est, contigit, nihil amplius optet.	199
Satis in re unâ consumere curam.	200
Non satis est in re unâ consumere curam.	201
Voluptas ipsa labor.	<i>ibid.</i>
Labor ipse voluptas.	202
Veritas odium parit.	203
Veritas amicos parit.	204
Aliorum obsequere studiis.	205
Ne obsequere aliorum studiis.	<i>ibid.</i>
Magis illa juvant, quæ pluris emuntur.	206
Minus illa juvant, quæ pluris emuntur.	207
Omnia ruunt in pejus.	208
Non omnia ruunt in pejus.	<i>ibid.</i>
Placet experientia veri.	209
Nocet experientia veri.	210
Infant vices itaque Damasphe emendo.	211
Sapient vices itaque Damasphe emendo.	212
Nec Cæsar nec Nullus.	213
Aut Cæsar aut Nullus.	214
Postulat, quis posse videtur.	215
Reducunt, quis posse videtur.	216
— Miseri, quibus.	217
— Jam tua.	218
— Felices, quibus.	219
— Jam tua.	220
Nec cui de te plaudam tibi.	221
Quis de te plaudam tibi crederet.	222
Nocet.	

L U S U S

WESTMONASTERIENSES.

2 U S 2 U S

WESTMONASTRIENSES

Prologus 32. AMPLIUS

Al2O2

1. Autism Spectrum Disorders

Place in focus before

UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE

W. H. H. H. H.

For more information, contact the publisher.

1000

Adis, o grande Deus, da minha vida

And now, my dear friends, I have the honor to

512

49

L U S U S

WESTMONASTERIENSES.

Prologus ad AMPHITRUONEM.

SOSIA loquitur.

Nova cum Divum mutantur
 corpora formæ,
 Nec piget in foccis ludere nocte
 Jovem :
 Cum me mentiris superiorum
 nuncius Hermes,
 Et mihi fit numen fas simulate
 tuum.

Adfis, o facunde Deus, da munera linguae,

Augustis possim quæ placuisse viris.

Sic liceat Plautum nostro donare theatro,

Ut sibi Romanos plaudere credat avos.

Hic habet affuetas Latiis sermonibus aures,

Et spectatrices hic habet ille togas.

Non coit hic crassum temerè in subsellia vulgus,

Nec plaudit stultis turba proterva jocis.

Qui coluere togam, quos et coluere togati,

Hi nobis addunt et tibi, Plaute, decus.

Nunc gravis et sapiens nimios deponere lepores,

Et, qui vel Flacco displicuere, sales.

Sic loquere, ut doctos teneat facundia Patres,

Et placida possit fronte manere Cato,

EPILOGUS.

SOSIA loquitur.

JAM Labor in fine est; petit æthera Jupiter, et Te

Agnosco, Amphitruo, transfuga rursus herum.

Nascitur exacto maturi temporis orbe,

Summum cui patrem non pudet esse Jovem.

Quod

Quod mare? quæ terra Herculei non plena laboris?

Quæ monstra, et quas non contudit ille feras?

Huic Nemeæ cessit moles, huic fertilis Hydra,

Nec quid in Alciden illa vel illa valet.

Huic rex tergeminus Calpes, quam iusserat orbi

Metam esse Herculeâ fixa columna manu.

Par leo vincendus Gallis nunc sævit in arvis,

Et monstra Hispanos perniciosâ premunt.

En Avus atque Nepos cladem exitiûmque minantur;

Geryonis gemini quis novus ultor erit?

Hoc opus, ANNA, tuum est, sit felix omen; et illa

Imperiis metam det, Lodoice, tuis.

Fœmineam gessisse colum tu diceris olim,

Alcides; clavam nunc gerit ANNA tuam,

Prologus ad ANDRIAM.

DAVUS loquitur.

QUOD mirâ fertur scripsisse Terentius arte,

Proferri vobis nostra theatra volunt.

P 3

Actores

Actores iterum vates habet ille togatos,
Sed toga nectendis non erit apta dolis.
Ergo Davus herum melius quo fallere possim,
Fas sit honoratam deposuisse togam.
Hic nihil interfit Davusne loquatur herusne,
Sed par personæ detur utrique favor.
Nec levis est nobis spes; cum peregrina probentur,
Et quæque Italicos advehat aura greges.
Fama poetarum languet neglecta priorum,
Utque sui vates prisca theatra silent.
Sic mores, sic et mutantur tempora; scena
Concinit ut tragicis jam sua fata modis.
Quem non dulcis enim rapiunt modulamina vocis?
Et palmam primus tu, Nicoline, refers.
Hic sublime quatit mellitâ voce theatrum
Nescio quem fugiens Itala sponsa virum.
Sed vobis aded si vox placet Itala, saltem
Romanos liceat jam placuisse sales.

EPILOGUS.

SIMO loquitur:

DUM, ſpectatores faciles, aulæa manetis;

Ætas me tacitum non finit eſſe ſenem.

Nam mecum recolo quantum mutatus ab illo,

Qui nunc eſt, ſurget Pamphilus ille meus.

Non curæ Venus huic, nec pronuba Juno, nec uxor;

Pieridûmque magis cras ſtudioſus erit.

Tu, qui fallis herum contemnens vincla minâſque,

Præmonito rurfus cras tibi dico cave.

Critonem doctas (qui rarò viſit Athenas,

Non ultrâ proprios et ſpatiatur agros,)

Lexica volentem liceat cras cernere, quantas

Pelidæ turbas ocrea Græca dabit.

Suaviter arridens et ſemper garrula Myſis

Mutabit nitidæ ſyrmata longa ſtolæ,

Hebræam et Græcam cum poſcant tempora vocem,

Heu! metuo fiat ne minus illa loquax,

Méque, meûmque Chremem, quos amplo tegmine, barbâ

Prolixâ, et baculis creditis eſſe ſenes,

Cras

Cras lævi facie imberbes spectabit Apollo,
 Et perà hand annis tardius ire graves.
 Sed si forte Cata sedeat quis fronte severà,
 Et damnet pueros nos simulasse senes,
 Exeat: at plaudat vestrū pars optima, Vobis
 Si sapius, nobis desipuisse placet.

Prologus ad EUNUCHUM.

QUÆ quondam Romæ plorasti fata, Terenti,
 Inter nos eadem te subiisse dole.
 Illic a salibus conditis arte Quirites
 Abduxit curtâ veste rotundus homo.
 Doctus nunc salere, et nunc se librare volantem,
 Et nunc suspensum pervolitare cadum.
 Vulgi oculos funis magis allèxisse, lepores
 Quàm poterant aures detinuisse tui!
 Hic quoque inurbanum ruit in subsellia vulgus,
 Usque adeo est operi plebs inimica tuo.
 Venit, scurrata est et gutture stridit eodem,
 Quo sua per plateas ostrea vendit, anus.

Veperunt

Venerunt tecti densa fuligine fabri,
 Quoque domi sonitu perstrepuere, boant.
 Sutores ultra crepidam fremuere cachinnis,
 Et strepere a sponfis hos didicisse putes.
 At nunc, nunc velles quos ipse videre, Terenti,
 Dignantur cunctos nobilitare, Viri,
 Vulgi rauca silent exclusi murmura, garrit
 Præter personas, Comice, nemo tuas.
 Si placet hoc vobis, nos non tacuisse iuvabit;
 Et plausus, si vos non taceatis, erit.

EPILOGUS.

THRASO loquitur.

DUM certis Britones ducuntur in arma triumphis,
 Felicique urbes obsidione premunt;
 Dum gestant alii, quæ jactent, vulnere; jactant
 Dúmque alii nulla vulnere facta manu:
 Illæsi in tenues nos ducimus agmina scenas,
 Et pueri in foccis ludimus arma virum.

Thaidis

Thaidis invictas frustra tentavimus ædes,
Quantum est scemineas nunc superare manus!
Et tamen ut vibrent bene pasti fortius arma,
Heroas veluti fingis, Homere, coquos,
Sic nostrà in pugna cautè sit furcifer Heros,
Et metuenda bovi corripit arma coquus.
Quin nos exclusos fas est cantare triumphum,
Jactandi ratio sic hodierna jubet.
Ipse meos fastus imitaris, Gallice; grandi
Cur mihi non liceat voce sonare tuà?
Non ego pulsus eram immeritam patièdo repulsam,
Et quamvis victus, non superatus eram.
Aufugere a letho non est amittere vitam,
Nec damnum esse potest, est ubi parta salus.
Cedere velle loco non est secedere cogi,
Nec removere pedes est dare terga fuga.
Jactat idem, cum nil faciat, gens Galla Thraſonum,
Ut verbis valeant, cum nihil ense queant.
Dura quidem fors est, soli sua prælia narrant,
Nec parasitus erit, dum nihil est quod edat.
Dux omnis, Lodoice, tibi Thraſo cogitur esse,
Et Thraſo quisque sibi cogitur esse Gnatho.

Prologus ad ADELPHOS.

Cum alii nomen præ se ferentes regium,
Mercede conducti histriones qualibet,
Plaudente toto populo, nugas venditant;
Nobis egregiam pace vestrà regiis
Liceat alumnis agere Adelfhos fabulam,
Dignum quæ placeat eruditis et bonis.
Liceat et gratulari ipsi Terentio
Vos consecuto auditores et iudices.
Non huc ad ostentandam pulchritudinem
Ornatumve nitidum occurrunt mulierculæ,
Indoctæ scilicet illæ excluduntur foras,
Ut ut belli aiunt factum illiberaliter,
Nec hic adolescens quispiam linguæ inscius
Romanæ, at formarum spectator elegans,
Caveam obambulat, et admiratur virgines.
Tales ad publicum theatrum confluant,
Ad eas cantatiunculas extraneas,
Quas aut Itali aut Galli recentes cantant;
Quibus expedit linguâ parum notâ utier,
Quibus vel summa laus est non intelligi.

At

At quò penitus inspicitur hic Comicus,
Eò magis eruditis et ingenuis placet.
Nam quicquid vitii corrigendum senferit,
Monstrat quidem nec monstrando tamen edocet;
Nec incautè aliquem adiget contrarium in malum.
Freti igitur vestro prodimus Terentio,
Securi plausus, quem a doctis hæc elegans
Extorfit usque, et extorquebit fabula.

EPILOGUS.

DEMEA loquitur.

EN! ego quem cunctis invisum reddidit olim
Nubila rugosis frons caperata minis;
Jam bene mutatam duxi in contraria mentem;
Nec parcus, tristis, sævus, agrestis ero.
Si quid peccatum est, vestrum est ignoscere; mites
Demea ab exemplo vos monet esse suo.
Nos etiam a scenis aliquid didicisse fatemur,
Exemplar morum nostra theatra dabunt.

Quæ

Quæ fit cura patrum, qui lenis candor in illis,

Quali animo in patres nos decet esse pios,

Discimus hîc etiam non castigare minores,

Cùm nos Censores esse senecta dabit.

Tempora sed fortasse senes laudabimus acta,

Si nocti huic plausus gratia vestra dabit.

Humanæ varios hic vitæ ludimus actus,

Nascimur hîc, Patres quod voluere, senes.

Bis puer esse senex fertur, venientibus annis

Gloria ducetur nostra bis esse senes.

Prologus ad EUNUCHUM.

NIHIL opus esse arbitor, Eunuchi Prologus

Malevolorum dictis ut hîc respondeat,

Quæ, nisi responsum essent, periissent illico.

Secuta est vivum invidia, sed apud posteros

Inclaruit satis Afri nostri gloria.

Vobis is certè charus, qui doctissimis

Et

Et placuit semper, et placebit unice.
Qui in scribendis comœdiis usus est stylo
Adeò polito, adeo venusto, ut nihil supra.
Nempe inficetis ille nusquam argutiis
Suas contaminari voluit fabulas.
At hominum mores, ingenia, et variam indolem
Edoctus usu penitus cum inspexerit,
In scenam ante oculos protulit feliciter.
Quare æquum est vos attendere, atque ignoscere,
Si eximiè scripta non agamus optimè.
Hoc quippe a nobis munus ornari vetat
Impubis ætas his conclusa mœnibus,
Morumque nesciens, quos in scenam damus.
Quippe elegantem Phædriam, quid Chæream
Decere possit, fando vix accepimus.
De mensis nostris nullus adhuevit Gnatho,
At at Thrasones gloriosos milites,
Quis tam latefcit, quin offendat plurimos?
Quorum autem voces et gestus imitaries,
Incessumque elatique vim supercili,
Pudens perpaulum nemo confidat puer.
Edilis hic theatrum nullus instruit,
Abest Attilius, abest Ambivius Turpio,
Nec Flaccus quisquam fecit aut curat modos.

An fortè dextræ, an sint sinistra tibiæ
Hodiernæ, nil moramur, si facis sonent.
En simplicem, en ipfissimum Terentium!
Cujus etiamnum fabula si videbitur
Haud invenusta, genio id debebit suo,
Cum nil sit adjumenti ad pulchritudinem.

Prologus ad PHORMIONEM.

TOLLITE, vos, aulæ; —

humilis quæ scena paratur

Cernitis, ornatûs quodd nihil intus adest:

Quodd fuci nihil est, nihil artis; at omnia nudam

Incultæ faciem simplicitatis habent.

Antiquam en plateam! celebri cui nomen ab horto,

Quæque, minus quamvis pulchra, pudica magis.

Porticus hic vetus est, vetus hic sese area pandit,

Una eadem hic semper dividit hora diem.

Tempora mutantur, nihil hic mutatur, eodem

Quin stat adhuc eadem foeda columna situ.

Hic

Hic focus est speculúmque, et priscâ in fronte supellex,
Mensâque pictoris dimidiatur opus.

Nec quisquam celerem lychnos emungit in orbem,

Nec coram auletæ sobria turba sedent.]

Nec geminus miles proscenia servat aperta,

Splendet in angusto nympha nec una lare.

Quid tamen indoleam? nullis aliundè, Terenti,

Auxiliis, per te dives, egere potes.

Si quid enim lepidum innocuam contexere fraudem,

Casti si quid habent ingenuique sales;

Sive juvat purus sermo, seu dulce venustas

Attica Romanâ cum gravitate sonat:

Hæ tuæ erunt, Afer, laudes; tua fama manebit

Integra, nec metuet temporis invidiam.

De nobis metus est solis: fin forsitán ullus

Interfit, pueris qui minus æquus erit;

Eja agite; ut vestrum sua gratia detur utrique,

Spectator facilis, plaude; severe, tace.

EPILOGUS.

HEGIO, CRITO, CRATINUS.

HEG. Adeste vos, quæso; mihi videtur, CRITO,
Oportet illos nos affari iudices.

CRITO. Ita est. HEG. Senior GRATINE, ut par est
dic prius.

CRAT. Ego Phormionem veteratorem callidum
A vobis hodie condemnandum censeo,
Vel conclamatum est de libertate Atticâ,
Si technis legum miseri irretiti viri
Cogantur uxores inviti ducere;
Res dura et injusta, exemplique pessimi est.
Dixi. HEG. Perpulchrè sanè! delirans senex! [seorsim
Ego autem, quod CRATINI pace dixerim,
Ferendam vobis, iudices æquissimi,
Contrariam omininò sententiam arbitròr.
Durum est. Quid tum? si nil durum lege fieret,
Demptâ lite, Advocati occiderent plurimi.
Nam nostrum est, non tantum a violatis legibus,
Sed et tuendis argentum expiscariet.
Injuria lege facta non injuria est.

Q

Me

Me igitur suatore, victor abeat Phormio. Dixi.

CRITO. Rectissime ambo. Nam lex qualibet
Prout in rem sit vel rata habenda est, vel irrita.

Vobis opinor, Arbitri doctissimi,

Neque opus est huic neque illi contradicere;

Sententiâ at unâ utrisque placere partibus:

Omissâ causâ, quam improbatis singuli,

Cui parti quisque saveat, dico, Plaudite.

Prologus ad ADELPHOS.

SPECTABANT primos Romani in cespite ludos,

Scenam illis viridem frondea sylva dedit.

Lignea dein extructa brevi compagine moles

Spectac'lo poterat vix superesse suo

Pompeius tandem mansuro e marmore fixas

Et musis dignas iussit habere domos.

Fundata Augusti certatim auxere theatra,

Laudibus et Divi consulvere suis,

Nostra rudis quondam primæque simillima scena,

Sedem ubi vix paucis mensa vel arca dedit.

Deinde

Deinde hæc allatis struimus subsellia tignis,
 Major turba loco commodiore sedet.
 Angustâ sed adhuc, quamvis puer, histrio scenâ
 Estuat, haud spatium, quo vel anhelet, habens;
 Splendeat ut dignum et Vobis et Vate theatrum,
 Vestrum est in muros saxa vocare novos.
 Surgant auspiciis vestris, Rege auspice, surgant,
 Nec fere perfectum destituatur opus.
 Absint Italici, clarûsque Vitruvius absit,
 Clarior est nobis nobiliôrque manus,
 Sic non ulterius jactabis, Roma columnas;
 Sic vincent scenas nostra theatra tnas,
 Terrarum domini quas spectavere Quirites,
 Cæsarei et veteres quas posuere Dei,

EPÎLOGUS.

DEMEA loquitur.

PERPULCHRE sanè mihi processit hæctenus
 Benignitas subita et de alieno largitas,
 Per quam nostræ (nisi fallor) intus familiæ
 Satis placui; at suadendum aliquid restat foris,

Quod blandum deceat hortatorem Demeam.

Locum hunc totum nimis esse angustum existimo,

Ista platea angiporum, spatium hoc parvulum

Vix ad pedem mihi proferendum sufficit.

Nihil hic lauti, nihil ornamenti cernitur,

Cella ubi potet, vel potus dormiat Syrus,

Vix ludis scenicis ac ne vix convenit.

Trabem illam summovendam, et utrinque parietes

Ego quidem diruendos esse censeo,

Et alios extruendos extemplo novos,

Columnasque erigendas et tectum amplius.

Paulo plus magnificentiae volo consuli.

Sic mihi visum, sic omnes hi magnopere volunt,

Revera et ex animo hoc cupit ipse Mitio.

At quis undè fieret id sumptus rogar,

Mea non refert; curent alii scilicet:

Officium praestiti rem suadendo meum.

Ut ut ea sunt, omnis res in tuto mihi est,

Si vobiscum ineam, spectatores, gratiam;

Id unum uxorem: atque mihi personam senis

Si non gerenti ac exuenti plaudite.

Prologus secundus, ut agebatur

XV. Calendas DECEMBRIS.

VIRGINIS augustæ semper venerabilis umbra,

(Si quid adhuc hominum rebus adesse vacas,)

Aspice, perpetuos inter quos solvit honores

Natali lætâ gens pietate Tuo,

Aspicias propriæ soccos lususque catervæ,

Atque Tibi assuetos sæpe placere sales.

En! humiles scenas qualis confessus adornat,

Maxima pars nostræ clara propago Scholæ:

His quoque, sint titulis utcunque et honoribus aucti,

Haud decus, haud laus est ima fuisse, tuos.

Hinc ultrò gratis animis accepta reponunt

Dona, et collegi nobile surgit opus.

Suaviter incumbunt concinnis tecta columnis,

Frons speciosa decens et laqueare nitet.

Splendida, sublimis, dignam se fabrica tota

Fundatrice suâ jactat et Artifice.

Nec favor interea Procerum, nec Cæsaris absunt

Munera, nos et adhuc regia cura sumus,

Quid petat ulterius; quid spe sibi fingat alumnus?

Lætitiâ an potis est uberiore frui,

Tempora præteriti si fas foret aurea sæcli,

Et revocare tuos, ELISABETHA, dies.

EPILOGUS.

CANTHARA loquitur.

MISSA peroratum venio paupercula nutrix,

Simplicis et mundæ sedulitatis anus;

Moribus, ornatu, atque, exceptis excipiendis,

A capite ad calcem Canthara vera — mera.

Quin ades, o bone Fauste, et me quoque finge puellam

Pulchram, habilem, instructam mille placere modis.

Lintea num fluitant a vertice longa? capillum

Num mihi compressum multa retorquet acus?

Num maculis varior majoribus atque minutis,

Collâne marmoreos nudor ad usque sinus?

Ampla circuitu se sublebat Amphitheatrum?

Dicite septeno num stat in orbe rigor?

Ut

Ut spe lactamur vetulæ ! nil virgula prodest,
Nil profunt artes, improbe Fauſte, tuæ.
Canthara adhuc, eadem ſum Canthara ; vitta tegebat
Canos, et canos nunc quoque vitta tegit,
Lenta mihi pendet veſtis, quæ lenta pependit ;
Et pepla ipſe eadem, quæ rubuère, rubent.
Ecce ! idem a zonâ pendet mihi cultus anilis,
Idem in turrito vertice nutat apex.
Torpet iners venis etiamnum ſanguis ; in ore
Nec pullimus ineſt dens, neque denticulus.
Inque genas ſubiit mihi pilus et alter, et alter ;
Lilia quas memini, quas decorâſſe roſas
Nec tamen inuſo Parcas, nec queſtibus ægris
Ingemo, damnosam me minuiſſe diem,
Reſtituet lætam mihi gratia veſtra juventam ;
Plaudite vos faciles — Canthara non anus eſt.

Prologus tertius.

VIDIMUS Italici nugas pompamque Theatri,
Hauiſimus et molles aure lubente ſonos.

Fortia

Fortia corda virum cantu muliercula traxit,
Semivirum teneræ deperiére nurus.
Cantor et auditor, simili languore soluti,
Leniter ad tremulos contremuere modos.
Hæ tibi erant laudes, hinc tu spolia, Itale, larga
Fers Tramontanas prædo canorus opes.
Hactenus astutè ; sed cum nostra arma laceffis,
Et cæstus tractas, et grave Martis opus ;
Non finit hoc Britonum vulgus, genus acre virorum,
Æstuat et stomachans pectore cuique furor.
Cerdo, auriga, faber, lanio, armentarius, omnes
Exardent validas conseruisse manus.
Omnes exardent ; reliquis fors prætulit unum :
Prodit uterque pugil, congregiturque ferox.
Brachia jactatà frustra movet Italus arte,
Stat solidus contrà vique animisque Brito :
Attonitumque hostem premit irrequietus, et urgent
Genua, pedes, cubiti, dextra, sinistra, latus.
Instans præcipitem victor volvitque revolvitque,
Et mugit, festa voce remugit lō
Se, tali quondam felix virtute suorum,
Extulit ad summos Martia Roma Deos,
Sin etiam prisca facundia quæritur ævi,
Et quæ Romano vena lepore fluit,

Expulit

Expulit has nova Roma foras: en! sub lare quali
Ingenuos spargit classica Musa sales.
Degeneres nil facta patrum nil scripta morantur
Italici, sunt vox prætereaque nihil.

EPILOGUS.

CTESIPHO loquitur.

BELLULE mi, dormi, mi belle puellule, dormi;

Quid tibi vagitum, quid tibi, belle, movet?

Arctæ fasciolæ tua num corpuscula lædunt?

Pungit acus teneram num male fixa cutem?

O tacet, omnia recta — puer bone, macte quiete,

Dum spectatores alloquor ipse, file.

Surripui hunc cunis, agitant dum gaudia matres

Obstrepera, atque intus Canthara potat anus.

Nam vobis statui nostrum monstrare puellum,

Tantulus est nostræ spes columenque domus.

Dicite cui similis, nam me quoque sæpe rogavit,

Spectantes nutrix sæpe rogavit idem.

Dum pueri explorans sputa inter et oscula vultus

Callida gentiles indicat ore notas,

Frontem

Frontem utriusque, en! inquit, avi; nasumque paternum
 Mentum, labra, genas, oscula matris habet.
 Inde suos aviæ manifestè ostendit ocellos,
 Et lepidos risus, ingeniumque meum.
 Herclè! omni scitus puer est ex parte, sed cheu!
 Nam fateor, justum nascitur ante diem.
 Nemo dedit, tacitos curavit nemo hymenæos,
 Est tibi legitimus nemo, miselle, pater.
 Ergo cavete omnes — agitur res seria — vestras
 Ponetur, si non plauditis, ante fores.

Prologus ad EUNUCHUM.

INGENUÆ liceat lusus celebrare Camœnæ,
 Egregium antiquæ laudis et artis opus.
 Spectatis doctos quæ detinuere Quirites,
 Plaudere quæque ingens Scipio fuetus erat.
 Credimus haud Italo nunc hæc placitura palato;
 Sunt alii mores deliciæque novæ.
 Scurra levis, pannus cui splendidus unus et alter
 Assuitur, scenæ conspiciendus adest.

Ore

Ore niger Stygio, gracillique simillimus umbræ est,
 Simia nec volitat mobilitate pari:
 Ad latus oblique ligni sibi subligat enssem,
 Hinc fidum ingenii semper acumien habet.
 Scilicet hæc Italis hodiernis comica vis est,
 Hos colit inspidos Roma faceta sales.
 Nou ita spondebant veterum præfagia vatum,
 Tale Afer poterat nil timuisse sibi.
 Exultat versis jam nostra Britannia fatis,
 Jam rudis haud tellus hospitibusve fera;
 Quærentes patriam Musas, quas barbara Roma
 Expulit antiquis sedibus, illa foveat.

EPILOGUS.

GNATHO, SANGA.

G. Mæ paucis audite prius quàm surgitis oro,
 Vósne finam vacuo ventre redire domum?
 Exi, Sanga, foras, heus! furcifer, ocyus exi,
 Dic quas sufficiat nostra culina dapes.
 S. Ah! parasite, gulam tibi spes frustratur hianti,
 Otia jam peragunt ignis, ahena, veru.

G. Quid

G. Quid dapis hesternæ? S. Quid? nec fragmenta
superfunt,

Omnia Myrmidones diripere tui.

G. Ast ego quos cernis cuneos complere vocavi,

Et nil hospitibus, nil nisi cœna deest.

S. Oblitus tu nempe foris cœnare Thraſonem,

Hinc adeo est comis magnificusque GNATHO?

Anne tuas credis, vaſer, ignorarier artes,

Ludere tot ſummos quo potes ore viros?

G. Qui placeo dominis, patiar ludibria ſurum?

Tene ultra patinas quid ſapuiſſe, ſcelus?

Vos, o Patroni, veniam indulgete ſatenti,

Intus debueram fortia verba loqui.

Sed tamen hic quanquam infelicitè omnia cedunt,

Vestri convictus ne mihi deſit honor.

Me vos invitate, in me mora non erit ulla,

Nocte lubens vobis qualibet hospes ero,

Prologus ad ANDRIAM.

JAM tristes lento procedunt ordine menses,

Et longæ noctes et ſine ſole dies.

Aura

Auræ particulam divinæ frigidus ær

Degravat, et mentem nubila crassa premunt.

Effœctos annis terit æger anhelitus artus,

Tussis vivacem longa fatigat animum.

Nunc Hypochondriaci languent torpore Novembri;

Vix et vix molem spiritus intus agit.

Seu Phthisis excis tabem pulmonibus infert,

Irrequiète urgens seu quatit asthma latus.

Pendulus a salice hic suspiria claudit amator,

Ille cupidineam reprimat amne sitim.

Quò vergens exit magis illætabilis annus,

Poscit eò lepidos æquius hora sales.

Abfit sol nobis, abfit medicafter Apollo,

Præsentem Phœbus sed ferat alter opem.

Divinam fugiunt curæ morbique Poësin,

Exhilarat tristes, si nequit herba, chelys.

Si quem spectantùm penetrabile frigus adurit,

Si cui præ reliquis est sua cura salus;

Ingenuo risu pulmonem agitare salubre est,

Et tempestivis plausibus ossa calent.

Omnibus ergo simul vobis Comœdia proficit.

Vos ridete ægri, plaudite vos gelidi.

EPILOGUS.

CRITO loquitur.

Ecquis ibi est? audite aliquis. Puer, endromidem da,
 Adde manum, (quid stas lentus?) utramque manum.

Da mihi jam terrorem, et jam duo fulmina belli,

Et jam balteolum, cætera portet equus.

Si mea sunt (o sunt) mihi salva viatica, rite

Instruor, his armis tutus, et his animis.

Hiscæ ego latrones abigo, corvòsque, canèsque,

His pluvie subigo vim Boreæque minas.

Seu per planitiem contendo, ubi rarior agris

Stat rubus, aut inopi stramine tecta casa:

Sive eo per salebras et per prærupta locorum,

Et per crescentis fragmina longa via.

Si non obliquus sedeam, si a posteriori

Integer et salvus, cætera sanus eo.

Improba latrantis stomachi cum murmurat ira,

(Usque aded res est imperiosa fames)

Divertor, mihi coenam, et equo sua pabula posco,

Neu mala defraudet, visò, revisò, manus.

Seligere est lectum mihi proxima cura, labòrque

Detrahère est ocreas proximus, et labor est.

Accumbere

Accumbo cœnæ et mecum hospes, seu rogo, seu non;

Et bibit et comedit, plus tamen ille bibit.

Cras venit, atque albo, sed non felice, lapillo

(Horresco referens) billa notata venit.

Imprimis mihi panis, Item mihi potus, Itemque

Pullus, Item vinum, nil nisi cum pretio.

Solvo, enchiridium repleo, discedo, salute

Accepta et dicta, vive valèque. Vale.

Puer. Te tuus expectat sonipes, nescitque morari

Impatiens. *C.* In me non erit ulla mora.

Vos quibus hospitibus placidis et suavibus utor,

Este salutati, docta corona, mihi.

Este, o spectantes, animis, quod et estis, amicis,

Et pede inoffenso, dicite, perge domum.

Accipio felix omen, plausuque secundo,

Quo faustum institui, pergo viator iter.

Vivite felices, ego quandocunque redibo,

Vester ego grato corde redibo *CRITO.*

Epilogus ad ADELPHOS.

DEMEA, MITIO, SOSTRATA.

D. ULTERIUS paulò ludam in sponfalibus istis,

Exi, tu frater, tu nova nupta, veni.

S. En ego! præteritam revocat lux festa juventam,

M. Hei mihi? cui misero sponsa videris anus.

D. Quid cessas rugis caperatam exporgere frontem?

Eja age! festiva est hæc celebranda dies.

M. Nulla parata intus tibicina, nulla vocatur

Quæ geniale canat carmen. *D.* At ipse canam.

Hymen o Hymenæe, Hymen ades o Hymenæe!

Succinat assuetis Psalteria nostra modis.

Restim ducto libens. *S.* Ego te sequar ordine.

M. Tune?

S. Non mihi saltandi præterire dies.

M. At non convivis genialis cœna parata est.

Net satis ampla mihi est jam patefacta domus.

D. Ne multos adhibe, præsto est cum conjuge conjux;

Tæda placet verè, quæ sine teste placet.

S. Mitte supervacuum quæso, mi chiare, tumultum,

Jam parcam propriæ non aliena rei.

Grande supercilium jubeat dispendia census:

Intro humiles nostros et sine dote lares.

M. Non hos alloqueris paulum? non sumptibus usus,

At verbis. *D.* Quorum copia larga tibi.

S. Dilecti domini mandata capeffere fas est.

Atque libens equidem pareo jussa loqui.

Oro, connubium plausu stabilite secundo,

Et mihi subtristem conciliate virum.

D. Forte,

D. Ferte, precor, faciles placide fausta omnia frontis,

Vivite felices, blanda corona sonet.

M. Sic vel longævo mihi vincula jugalia cordi,

S. Et vel nolenti nupta placebit arius.

Prologue to the Cheats of SCAPIN,

Spoken by THRIFTY.

I'm grown so old within these few Days past,
 I fear I shant grow young again in Haste:
 A Hat to hide, with Brims of ample Space,
 The wrinkled poor Remains of a good Face;
 A Collar Band to shew I thrifty grow,
 Wide ruffet Shoes betokening gouty Toe;
 A Cloak to hide the Follies of my Youth,
 Almost perswade me I grow old in Truth:
 For him to trick me — For that lusty Lad,
 That disobedient Rogue to call me Dad,
 Our Wives to call us old — would make one mad.

R

We

W' expect an Epilogue perhaps you'll say,
 Or else a Prologue to the ENGLISH Play;
 Your Pardon, Sirs, for 'tis so natural
 For us old old Folks to tell a harmless Tale
 Of our own selves, scarce Two in Twenty fail.
 Besides I've both in one contriv'd to join,
 For I'm as thrifty of my Wit as Coin.
 You all well know your Entertainment here,
 A small Repast to please the Eye and Ear;
 Unless you like the homely Fare you see,
 You'll all go supperless to Bed for me.
 For to be plain with you, we've nothing more,
 Times are so hard, and THRIFTY is so poor.

EPILOGUE,

Spoken by SCAPIN.

AND did you think that I would let you go,
 And not address you in a Word or two?
 No, I am better bred, I'd have you know.
 Beside,

Besides, I have a Project to advance,
I'm thinking how to take a Trip to *France*.
The Laurels mighty *Lewis* gain'd when young,
The Darling Subject of each Poet's Song,
Since *British* Squadrons were by *CHURCHILL* led,
Are blasted, wither'd on his aged Head :
His ill-got Wreaths how sure he was to lose !
ANNE and Her Warrior *CHURCHILL* were his Foes.
What mighty Hero dare oppose these Two ?
Pallas directs, *Mars* strikes th' unerring Blow.
They say that now That Monarch is so poor,
He scarce is worth one single *Lewis d'ore* :
Scarce sees a golden Image of himself,
His Mint-Bills raise a Mob instead of Pelf.
Now could I find some cunning Trick to raise
Money for him, by just or unjust Ways,
And fleece his Subjects — I could cheat him too,
I've a small Talent that Way, you all know :
For as the Custom is — For my own Pay,
I easily could sink one half away,
For Officers, Dragoons, *et cetera*.
What think ye, Sirs ? I must confess indeed,
The Project seems too daring to succeed :
I'll lay it by, and prove an honest Man,
And only cheat my Masters — when I can.

State-Tricks I'll leave to wiser Fools than me,
 And shew my Tricks to please good Company,
 LEWIS I'll leave, the Man by Slaves ador'd,
 To ANNA's Council, and to CHURCHILL's Sword.

Prologue to HENRY the Fourth.

LATELY when humble Comedy we play'd,
 And our best Woman was my Lady's Maid,
 When feign'd old Age bow'd down our youthful Backs,
 And Liveries shew'd us to be saucy Jacks;
 Even when the best no higher could aspire
 Than to a City Rake or Country Squire,
 How hardly then could we Attention gain!
 In Pain we acted, what was heard with Pain.
 But now the Humour of the Fair we see,
 Pomp and fine Cloaths can gather Company,
 On the faint Image of a Theatre,
 A King can make a glorious Court appear,
 There's secret Magick in a Man of Arms,
 And we all know, a red lac'd Coat has Charms.

Trumpets

Trumpets and Drums can call you from afar,
And *British* Ladies can with Courage bear
The rattling Thunder of a mimic War.
For customary now it is become,
To hear of Battles fought o'er Tea at home,
Your Winter Evening Talk is now of Mines,
Of pushing Enemies and forcing Lines;
Bastions, Redoubts, the Counterscarp and Fort,
Soften'd into the Language of the Court.
The Sluggard Loiterers the Fair disdain,
And smile on none that make not a Campaign,
Hence the gay Brave for dusty Honour fly,
To stare at Death, and snatch at Victory.
Such were the *British* Dames that heretofore
Our doughty Ancestors for Battle bore.
Such were the smiling Dames that spurr'd them on
To scourge proud *France*, and shake the Rebel Throne,
Such were the Youth, that to th' eternal Stain
Of the *French* Arms recorded CRESSIES Plain.
Such were the Youth that our fifth HENRY chose,
To tame at AGINCOURT insulting Foes,
To tumble the usurping Scoffer down,
And seize by Arms what was by Right his own.
Such were the Youth: but o! could they look down,
With joyful Envy they would blush to own

That every Ancestor is now outdone,
Outstript in Honour by a brighter Son.
Then could one Victory compleatly great
Secure its Heroe from the Reach of Fate.
How great must then the Laurels be that grow,
To crown victorious MARLBOROUGH'S careful Brow?
Justice and Victory and Heaven are seen
To shower their Blessings on a Favourite QUEEN.
Not yet one Year has undistinguish'd run,
Without some Battles lost, or Cities won,
To *Blenheim* or *Ramillia*'s bloody Field
Cressy and *Agincourt* must boast to yield:
But o! what Nation can pretend to tell
Where *Blaregnies* shall find a Parellel?
Restore, proud *Gallia*, what you can't maintain,
Lest taught by dreadful *Englisb* Arms again,
You boast your ancient *Salick* Law in vain;
For the same Diadem, that HENRY won,
May crown a Woman on the *Gallick* Throne,

Prologue to the Cheats of SCAPIN,
as it was acted before
His Royal Highness the DUKE, 1727.

WHATE'ER to Night, Illustrious Prince, you've heard,
Hither from *Pagan Rome* has been transferr'd,
For all our Seniors speak is *Classick* here,
And 'tis old *TERENCE* has detain'd your Ear;
Who ne'er was honoured thus in any Age,
Tho' seen by *SCIPIO* on the *Roman* Stage.
But if Your Highness condescends to stay,
We Juniors too, as dutiful as they,
Will now present You with an *English* Play.
Assur'd how e'er in others You improve,
Still 'tis Your own, Your native Tongue You love.
But o! accept this all within our Spheres,
This humble Off'ring of our early Years.
When more mature, we shall enlarge our Aim,
Attend Your Conquest, or enrol Your Fame:
And when renown'd in Arms or Arts You grow,
May place the future Lawrel on Your Brow,
And, Sir, we list us in Your Service now.

EPILOGUE.

IN ancient Times miscall'd the good old Days,
 When fam'd *Athenians* wrote their Comick Plays;
 The *Attick* Tongue I *PHORMIO* learn'd to speak,
 A very Rascal I, a very *Greek*;
 Dextious by Laws my Betters to abuse,
 secure from Lofing, having nought to lose.
 Applause to well drawn Life the Audience deals,
 For Knaves are full as old as Common — Weals;
 Nor rest I here, tho' free of *Athens* born,
 'Tis fit that Travel should the Great adorn.
 I meet Respect from Strangers, as at home,
 By *TERENCE* made a Denizen of *Rome*.
 My Fame o'er *Alps* a second Journey brings;
 From Regions long renown'd for Hate of Kings;
 In modern *French* instructed by *MOULIERE*,
 At Court I *SCAPIN* ventur'd to appear.
 Law Tricks I left, and laid another Train,
 For Laws are out of Doors where Edicts reign.
 Yet wisely careful to ensure my Cause,
 I kept my Knavery, tho' I lost my Laws,

From

From *France* I sail'd, a happier Coast to find,
A Land where Laws and Monarchy are join'd.
Or way the hospitable Welcome gave ;
What Nation has not Harbour for a Knave ?
A harmless Knave am I, whose tricking showna
Is meant to pleasure all, to injure none.
Let me to Night with Duty humbly low,
Admitted to a Prince's Presence, bow :
Encourag'd thus, no further Course I steer ;
But all my Travel end, and settle here.

LETTER FROM THE
1877

From the Editor of the
A. J. and the Editor of the
O. J. and the Editor of the
W. J. and the Editor of the
A. J. and the Editor of the
is meant to be a
let me to know what
A. J. and the Editor of the
the Editor of the
For all my friends and

